

॥ अथ श्रीमद्देवीभागवते अष्टमस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ तरुणैर्दुर्माहितरुणीमरुणांकरुणारसेनपरिपूर्णम् ॥ गुरुणाभरेणकुचयोर्निमितानमतांभवेद्भवेनभवः ॥ १ ॥ अष्टाधिकैश्चत्वारिंशत्पद्यैरथसादरम् ॥ मनवेवरदानंचदेव्यादत्तमितीर्य
ते ॥ १ ॥ जनमेजयोराजासूर्यसोमोद्भवानाराजांचरितंश्रुत्वातदनंतरंदेवीगीताश्रवणंकृतवान् ॥ तस्यांचगीतायांदेव्याविराट्स्वरूपमुपवर्णितम् ॥ तस्यविस्तारोवर्णितस्तद्भुत्सुरथचमन्वंतरेषुयेन
येनरूपेणपूज्यतेतद्भुत्सुश्च तथाइलावृत्तादिवर्षरूपेषुयेषुस्थानेषुयेनयेनकर्मणापूज्यतेतद्भुत्सुश्चपृच्छति सूर्यचंद्रेति ॥ १ ॥ मन्वंतरेष्विति ॥ सर्वमन्वंतरेषुमनुभिर्मनुवंशजैश्चयेनयेनरूपेणपूज्यतेतद्देव्य
न्वयः ॥ २ ॥ किंच यस्मिंश्चेति ॥ यस्मिन्त्यस्मिन्निलावृत्तादिवर्षेषुखंडेषुस्थानविशेषेषुयेनयेनकर्मणाव्यापारेणचकाराद्येनसदाचारेणचपूज्यतेतत्कर्मतंसदाचारंचवदेत्यन्वयः ॥ किंचदेव्याइति देव्याविराट्
स्वरूपंयत्पूर्वमुक्तम् तस्यवर्णनमपियथातथंयथावर्ततेतथेत्यर्थः ॥ तदपितत्सर्ववदेत्यन्वयः ॥ ३ ॥ ननुविराट्स्वरूपवर्णनस्यकोपयोगइतिचेत्तत्राह येनेति ॥ स्थूलरूपध्यानेनहि चित्तस्यैकाग्रतायांसाधिता

श्रीगणेशायनमः ॥ जनमेजयउवाच ॥ सूर्यचंद्रान्वयोत्थानानृपाणांसत्कथाश्रितम् ॥ चरितंभवताप्रोक्तंश्रुतंतदमृतास्पदम् ॥ १ ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छा
मिसादेवीजगदंबिका ॥ मन्वंतरेषुसर्वेषुयद्यद्रूपेणपूज्यते ॥ २ ॥ यस्मिन्त्यस्मिंश्चवैस्थानेयेनयेनचकर्मणा ॥ “शरीरेणचदेवेशीपूजनीयाफलप्रदा ॥ येनैव
मंत्रबीजेनयत्रयत्रचपूज्यते ॥” देव्याविराट्स्वरूपस्यवर्णनंचयथातथम् ॥ ३ ॥ येनध्यानेनतत्सूक्ष्मेस्वरूपेस्यान्मतेर्गतिः ॥ तत्सर्ववदविप्रर्षेयेनश्रेयोहमा
प्नुयाम् ॥ ४ ॥ व्यासउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिदेव्याराधनमुत्तमम् ॥ यत्कृतेनश्रुतेनाऽपिनरःश्रेयोऽत्रविंदते ॥ ५ ॥ एवमेतन्नारदेनपृष्टोनारायणःपु
रा ॥ तस्मैयदुक्तवान्देवोयोगचर्याप्रवर्तकः ॥ ६ ॥ एकदानारदःश्रीमान्पर्यटन्पृथिवीमिमाम् ॥ नारायणाश्रमंप्राप्तोगतखेदश्चतस्थिवान् ॥ ७ ॥ तस्मैयो
गात्मनेनत्वाब्रह्मदेवतनूद्भवः ॥ पर्यपृच्छदिमंचाऽर्थयत्पृष्टोभवताऽनघ ॥ ८ ॥ नारदउवाच ॥ देवदेवमहादेवपुराणपुरुषोत्तम ॥ जगदाधारसर्वज्ञइलाघ
नीयोरुसद्गुण ॥ ९ ॥ जगत्स्तत्त्वमाद्यंतन्मेवदयथेप्सितम् ॥ जायतेकुतएवेदंकुतश्चेदंप्रतिष्ठितम् ॥ १० ॥ कुतोंतंप्राप्नुयात्कालेकुत्रसर्वफलोदयः ॥ केनज्ञा
तेनमायैषामोहभूनांशमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ कयाऽर्चयाकिंजपेनकिंध्यानेनात्महृत्कजे ॥ प्रकाशोजायतेदेवतमस्यकोदयोयथा ॥ १२ ॥ एतत्प्रश्नोत्तरंदेवब्रूहि
सर्वमशेषतः ॥ यथालोकस्तरेदंधतमसंतंजसैवहि ॥ १३ ॥ व्यासउवाच ॥ एवंदेवर्षिणापृष्टःप्राचीनोमुनिसत्तमः ॥ नारायणोमहायोगीप्रतिनंद्यवचोब्रवीत् ॥ १४ ॥

यांदेव्याःसूक्ष्मरूपमेतर्बुद्धेर्गतिर्गमनंस्यान्नान्यथेतिस्थूलरूपध्यानार्थस्थूलरूपसन्निवेशज्ञानमपेक्षितमित्यर्थः ॥ ४ ॥ तत्रमन्वंतरेषुसर्वेष्विवित्यस्योत्तरंदशमस्कंधेवक्ष्यति ॥ प्रथमतोत्रतीयप्रश्नस्योत्तरंवक्तु
मारभते शृणुराजन्निति ॥ देव्याराधनमिति ॥ यद्यपिराज्ञातृतीयप्रश्नेविराट्स्वरूपसन्निवेशएवपृष्टोनात्पराधनं तथापितत्स्वरूपसन्निवेशज्ञानफलमाराधनमेवेतिमनसिनिधायोक्तमाराधनमितिबोध्यम् ॥
देव्याविराट्स्वरूपायाआराधनमित्यर्थः ॥ ५ ॥ तत्रेदंकथानकंनारदायनारायणेनपूर्वमुक्तम् तदेवमयोच्यतेनान्यदित्याह एवमेतन्नारदेनेति ॥ ६ ॥ पूर्वकथामाह एकदेति ॥ ७ ॥ योगात्मनेयोगमूर्तयेपर्यपृच्छ
दिमंचार्थमिति ॥ भवताऽहंयत्पृष्टःइमंचार्थविराट्स्वरूपसन्निवेशकथनरूपमर्थमन्यदपितस्यमनसियद्यत्स्थितंतंचार्थपर्यपृच्छदित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कुतश्चेदंप्रतिष्ठितम् ॥ एतस्यपालयितांकइत्यर्थः ॥ १० ॥
अंतंनाशम् ॥ एतस्यनाशकर्तांकइत्यर्थः ॥ सर्वकर्मणांफलोदयःकुत्रकस्मिन्सतिभवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ आत्महृत्कजेआत्मनोहृदयकमलेइत्यर्थः ॥ प्रकाशआत्मनइत्यर्थः ॥ १२ ॥ अंधतमसमज्ञानरूप
मंधकारम् ॥ १३ ॥ प्रतिनंद्यतद्वचःसाधुसाध्वितस्तुत्वेत्यर्थः ॥ १४ ॥

जगतः कार्यरूपस्य रज्जुसर्पसदृशस्य तत्त्वं कारणमुपादानं निमित्तं विवर्तकं पंचसर्पस्य रज्ज्विज्ञानादिवत्त्येन ज्ञातेन तत्त्वेन जगद्भूमे भ्रमे न जायते ॥ ज्ञातेन रज्ज्वादिना सर्पादिभ्रम इव पुनर्भ्रमो न भवतीति ता-
त्पर्यम् ॥ १५ ॥ देवीप्रोक्तेति ॥ साम्यावस्थमायाविशिष्टब्रह्मरूपिणी देवीत्यर्थः ॥ तत्र मायोपादानकारणमायायांचित्प्रतिबिंबो निमित्तकारणं ब्रह्मविवर्तकारणमिति विवेकः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
पद्मपुत्रः पद्मसंभवब्रह्मपुत्र इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मायां मायाविशिष्टब्रह्मरूपिणीम् ॥ २३ ॥ जगत्कारणं हिरण्यगर्भस्तस्यापिकारणे इत्यर्थः ॥ नारायणहृदाश्रिते इदं चैव ण व्याः

॥ नारायण उवाच ॥ शृणु देवर्षि वर्याऽत्र जगतस्तत्त्वमुत्तमम् ॥ येन ज्ञातेन मर्त्यो हि जायते न जगद्भ्रमे ॥ १५ ॥ जगतस्तत्त्वमित्येव देवीप्रोक्ता मायापि हि ॥ ऋ-
षिभिर्देवगंधर्वैरन्यैश्चापि मनीषिभिः ॥ १६ ॥ सा जगत्सृजते देवी तथा च प्रतिपाल्यते ॥ तथा च नाशयते सर्वमिति प्रोक्तं गुणत्रयात् ॥ १७ ॥ तस्याः स्वरूपं वक्ष्या-
मि देव्याः सिद्धार्थं पूजितम् ॥ स्मरतां सर्वपापघ्नं कामदं मोक्षदं तथा ॥ १८ ॥ मनुः स्वायंभुवस्त्वाद्यः पद्मपुत्रः प्रतापवान् ॥ शतरूपापतिः श्रीमान्सर्वमन्वंतरा-
धिपः ॥ १९ ॥ समनुः पितरं देवं प्रजापतिमकल्मषम् ॥ भक्त्या पर्यचरत् पूर्वतमुवाचाऽऽत्मभूः सुतम् ॥ २० ॥ पुत्रपुत्रत्वया कार्यं देव्याराधनमुत्तमम् ॥ त-
त्प्रसादेन ते तात प्रजासर्गः प्रसिद्धयति ॥ २१ ॥ एवमुक्तः प्रजास्रष्टामनुः स्वायंभुवो विराट् ॥ जगद्योनिं तदा देवीं तपसा तपयद्विभुः ॥ २२ ॥ तुष्टाव देवीं देवेशीं
समाहितमतिः किल ॥ आद्यां मायां सर्वशक्तिं सर्वकारणकारणाम् ॥ २३ ॥ मनु उवाच ॥ नमो नमस्ते देवेशि जगत्कारणकारणे ॥ शंखचक्रगदाहस्ते नारायण-
हृदाश्रिते ॥ २४ ॥ वेदमूर्ते जगन्मातः कारणस्थानरूपिणि ॥ वेदत्रयप्रमाणज्ञे सर्वदेवनुतेशिवे ॥ २५ ॥ माहेश्वरि महाभागे महाभागे महोदये ॥ महादेव प्रि-
यावासे महादेव प्रियं करि ॥ २६ ॥ गोपेन्द्रस्य प्रिये ज्येष्ठे महानंदे महोत्सवे ॥ महामारीभयहरे नमो देवादिपूजिते ॥ २७ ॥ सर्वमंगलमांगल्येशिवे सर्वार्थसाधि-
के ॥ शरण्ये ज्येष्ठके गौरिनारायणि नमोस्तुते ॥ २८ ॥ यतश्चेदं यथा विश्वमोतं प्रोतं च सर्वदा ॥ चैतन्यमेकमाद्यंतरहितं तेजसां निधिम् ॥ २९ ॥ ब्रह्माय दीक्ष-
णात्सर्वकरोति च हरिः सदा ॥ पालयत्यपि विश्वेशः संहर्ता यदनुग्रहात् ॥ ३० ॥ मधुकैटभसंभूतभयार्तः पद्मसंभवः ॥ यस्याः स्तवेन मुमुचे घोरदैत्यभवां बुधेः
॥ ३१ ॥ त्वं ह्रीः कीर्तिः स्मृतिः कांतिः कमलागिरिजासती ॥ दाक्षायणीवेदगर्भा बुद्धिदात्री सदा भया ॥ ३२ ॥ स्तोष्ये त्वांचनमस्यामि पूजयामि जपामि च ॥
ध्यायामि भावयेवीक्षे श्रोष्ये देवि प्रसीद मे ॥ ३३ ॥ ब्रह्मावेदनिधिः कृष्णो लक्ष्म्यावासः पुरंदरः ॥ त्रिलोकाधिपतिः पाशीयादसां पतिरुत्तमः ॥ ३४ ॥

शक्तेः स्वरूपं शंखचक्रगदापद्महस्तं ध्यानार्थमुपन्यस्तम् ॥ २४ ॥ कारणमाया तस्याः स्थानं ब्रह्मतद्रूपिणीत्यर्थः ॥ वेदत्रयरूपप्रमाणज्ञे सर्वज्ञ इत्यर्थः ॥ २५ ॥ महादेवस्य प्रिय आवासो वसतिरर्धां गवा सो-
यस्याः सा ॥ २६ ॥ गोपेन्द्रो नंदस्तस्य प्रिये विंध्यवासिनीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ यतश्चेदमिति ॥ इदं जगद्यतो यस्याः सकाशादभूदित्यर्थः ॥ यथा श्रीदेव्या जगदोतं प्रोतं च व्याप्तं ग्रथितमित्यर्थः ॥ त-
द्रूपं यच्चैतन्यमेकमाद्यंतरहितं तेजसां निधिं सर्वतस्तेजस्वीत्यर्थः ॥ तस्मै नमोस्ति तिशेषः ॥ २९ ॥ यदीक्षणाद्यस्याः कृपावडो कनादित्यर्थः ॥ तस्मै नमोस्तुते इत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
ब्रह्मावेदनिधिरिति ॥ यस्याः प्रसादाद्ब्रह्मावेदनिधिर्जातः कृष्णस्तुलक्ष्म्यावासो लक्ष्मीपतिर्जातः ॥ पुरंदरो वज्री त्रिलोकाधिपतिर्जातः ॥ इति यथायोग्यं योजनीयम् ॥ पाशीवरुणः ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके अष्टमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अष्टत्रिंशन्महापद्यैर्वराहेण धरातलम् ॥ जलादुद्धृतमित्येतत्कथानकमिहोच्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्याये इदं मञ्चितं कार्यं भगवानादिपूरुषः करिष्यतीति प्रोक्तेन वाक्येन पद्मयोनेर्निश्चयं ज्ञात्वा भगवान्ब्राह्मरूपेण प्रादुरभूदित्याह ॥ एवं मीमांसत इति ॥ ननु नारदेन जगतस्तत्त्वमेव पृष्ठं तच्च नारायणेनाऽभिहितं पुनस्तदुत्तरकथानकस्य नारदेनाऽपृष्ठस्य कथनेनोपयोग इति चेन्न अत्रापृष्ठकथनान्यथानुपपत्त्यैव नारदेनैव तत्पृष्ठमस्तीत्यर्थस्यापि कुबेरो निधनाथोऽभूद्यमोजातः परेतराट् ॥ नैर्ऋतोरक्षसां नाथः सोमोजातो ह्यपोमयः ॥ ३५ ॥ त्रिलोकबंधोलोके शिमहामांगल्यरूपिणि ॥ नमस्तेस्तु पुनर्भूयो जगन्मातर्नमोनमः ॥ ३६ ॥ नारायण उवाच ॥ एवंस्तुता भगवती दुर्गानारायणी परा ॥ प्रसन्ना प्राह देवर्षे ब्रह्मपुत्रमिदं वचः ॥ ३७ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वरं वरय राजेंद्र ब्रह्मपुत्रयदिच्छसि ॥ प्रसन्नाऽहंस्तवेनाऽत्र भक्त्याऽऽचाराधनेन च ॥ ३८ ॥ मनु उवाच ॥ यदि देवि प्रसन्नासि भक्त्या कारुणिकोत्तमे ॥ तदा निर्विघ्नतः सृष्टिः प्रजायाः स्यात्तवाऽऽज्ञया ॥ ३९ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ प्रजासर्गः प्रभवतु ममाऽनुग्रहतः किल ॥ निर्विघ्नेन च राजेंद्र वृद्धिश्चाप्युत्तरोत्तरम् ॥ ४० ॥ यः कश्चित्पठतेस्तोत्रं मद्रक्त्या त्वत्कृतं सदा ॥ तेषां विद्याप्रजासिद्धिः कीर्तिः कांत्युदयः खलु ॥ ४१ ॥ जायते धनधान्यानि शक्तिरग्रहता नृणाम् ॥ सर्वत्र विजयो राजन्मुखं शत्रुपरिक्षयः ॥ ४२ ॥ नारायण उवाच ॥ एवं दत्त्वा वरान् देवी मनवे ब्रह्मसूनवे ॥ अंतर्धानं गता चासीत्पश्यतस्तस्य धीमतः ॥ ४३ ॥ अथ लब्धवरो राजा ब्रह्मपुत्रः प्रतापवान् ॥ ब्रह्माणमब्रवीत्तातस्थानं मे दीयतां रहः ॥ ४४ ॥ यत्राऽहं समधिष्ठाय प्रजाः स्रक्ष्यामि पुष्कलाः ॥ यक्ष्यामि यज्ञैर्देवेशं तत्समादिशमाचिरम् ॥ ४५ ॥ इति पुत्रवचः श्रुत्वा प्रजापतिपतिर्विभुः ॥ चिंतयामास सुचिरं कथं कार्यं भवेदिदम् ॥ ४६ ॥ सृजतो मे गतः कालो विपुलोऽनंतसंख्यकः ॥ धरावार्भिः पृतामग्नारसं याताऽखिला श्रया ॥ ४७ ॥ इदं मञ्चितं कार्यं भगवानादिपूरुषः ॥ करिष्यति सहायो मे यदादेशेऽहमाश्रितः ॥ ४८ ॥ इति श्री० दे० भा० महा० अष्टमस्कंधे भुवनकोशो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ एवं मीमांसतस्तस्य पद्मयोनेः परंतप ॥ मन्वादिभिर्मुनिवैर्मरीच्याद्यैः समंततः ॥ १ ॥ ध्यायतस्तस्य नासाग्राद्विरंचेः सहसाऽनव ॥ वराहपोतो निरगादेकांगुलप्रमाणतः ॥ २ ॥ तस्यैव पश्यतः स्वस्थः क्षणेन किल नारद ॥ करिमात्रं प्रवृधेत दद्भुततमं ह्यभूत् ॥ ३ ॥ मरीचिमुख्यैर्विप्रेन्द्रैः सनकाद्यैश्च नारद ॥ तद्दृष्ट्वा सौकरं रूपं तर्कयामास पद्मभूः ॥ ४ ॥ किमेतत्सौकरं व्याजं दिव्यं सत्त्वमवस्थितम् ॥ अत्याश्चर्यमिदं जातं नासिकाया विनिःसृतम् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वांगुष्ठशिरोमात्रः क्षणाच्छैलैर्द्रुसन्निभः ॥ आहोस्विद्भगवान्किं वायज्ञो मे खेदयन्मनः ॥ ६ ॥

कल्पनात् ॥ अतएवाग्रे विराट्स्वरूपसन्निवेशप्रशस्य नारदकृतस्याभावेऽपि प्रथमाध्यायस्थं तस्मै योगात्मेनेन ब्राह्मदेवतनूद्भवः ॥ पर्यपृच्छदिमं चार्थं यत्पृष्ठो भवताऽनवेति जनमेजयं प्रति व्यासवाक्यं संगच्छते इति ॥ समंततस्तैर्मन्वादिभिः ॥ परिवेष्टितस्येति शेषः ॥ १ ॥ ध्यायतः पद्मयोनेरित्यन्वयः ॥ २ ॥ तस्यैव विरंचरेव स्वस्थः पृथिव्यभावादाकाशस्थो वराहः ॥ ३ ॥ मरीचिमुख्यैः सहितो विरंचिस्तद्वृत्त्यर्थः ॥ ४ ॥ सत्त्वमहाभूतमित्यर्थः ॥ ५ ॥ दृष्ट्वांगुष्ठशिरोमात्रं इति ॥ यः पूर्वमंगुष्ठशिरोमात्रोऽंगुष्ठमात्रपरिमितो दृष्टः सः क्षणात्पर्वतसन्निभो जात इत्यर्थः ॥ ६ ॥

ब्रह्मणः परमात्मनोऽग्रेऽतिशेषः ॥ ७ ॥ संहतानामिलितान् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अपः जलानि ॥ आविशत्प्रविवेश ॥ ११ ॥ क्रूरसटाघातः ॥ कठोरशरीरकेशाघातः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

इति तर्कयतस्तस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ वराहरूपो भगवान्जगर्जाऽचलसन्निभः ॥ ७ ॥ विरंचिर्हर्षयामाससंहतांश्चद्विजोत्तमान् ॥ स्वगर्जशब्दमात्रेण दिक्प्रांतमनुनादयन् ॥ ८ ॥ ते निशम्य स्वखेदस्य क्षयिष्णुं घुर्घुरस्वनम् ॥ जनस्तपःसत्यलोकवासिनो मरवर्षकाः ॥ ९ ॥ छंदोमयैः स्तोत्रवरैर्ऋक्सामाथर्वसंभवैः ॥ वचोभिः पुरुषं त्वाद्यं द्विजैर्द्राः पर्यवाकिरन् ॥ १० ॥ तेषां स्तोत्रं निशम्याऽऽद्यो भगवान्हरिरीश्वरः ॥ कृपावलोकमात्रेणाऽनुगृहीत्वाऽप आविशत् ॥ ११ ॥ तस्यां तार्विशतः क्रूरसटाघातप्रपीडितः ॥ समुद्रोऽथाऽब्रवीद्देवरक्षमांशरणातिहन् ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्य समुद्रोक्तं वचनं हरिरीश्वरः ॥ विदारयन् जलचराञ्जगामांतर्जले विभुः ॥ १३ ॥ इतस्ततोऽभिधावन्सविचिन्वन् पृथिवीधराम् ॥ आप्राया प्रायसर्वेशो धरामासादयच्छनैः ॥ १४ ॥ अंतर्जलगतां भूमिं सर्वसत्त्वाश्रयांतदा ॥ भूमिं स देवदेवेशो दंष्ट्रयोदाजहारताम् ॥ १५ ॥ तां समुद्धृत्य दंष्ट्राग्रे यज्ञेशो यज्ञपूरुषः ॥ शुशुभे दिग्गजो यद्बुद्ध्याऽथ सुपद्मिनीम् ॥ १६ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशो विरंचिः समनुः स्वराट् ॥ तुष्टाववाग्भिर्देवेशं दंष्ट्रोद्धृतवसुंधरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जितं ते पुंडरीकाक्ष भक्तानामार्तिनाशन ॥ खवीकृतसुराधारसर्वकामफलप्रद ॥ १८ ॥ इयं च धरणी देवशोभते वसुधातव ॥ पद्मिनी वसुपत्राढ्यामतंगजकरोद्धृता ॥ १९ ॥ इदं च ते शरीरं वैशोभते भूमिसंगमात् ॥ उद्धृतां बुजशुंडाग्रं करींद्रतनुसन्निभम् ॥ २० ॥ नमो नमस्ते देवेश सृष्टिं संहारकारक ॥ दानवानां विनाशाय कृतनानाकृते प्रभो ॥ २१ ॥ अग्रतश्च नमस्ते स्तुपृष्ठतश्च नमो नमः ॥ सर्वमिराधारभूतबृहद्दामनमोस्तुते ॥ २२ ॥ त्वया हंच प्रजासर्गेनियुक्तः शक्तिर्बृंहितः ॥ त्वदाज्ञावशतः सर्गं करोमि विकरोमि च ॥ २३ ॥ त्वत्सहायेन देवेश अमराश्च पुराहरे ॥ सुधां विभेजिरे सर्वे यथा कालं यथा बलम् ॥ २४ ॥ इंद्रस्त्रिलोकी साम्राज्यं लब्ध्वांस्त्वन्निदेशतः ॥ भुनक्तिलक्ष्मीं बहुलां सुरसंघप्रपूजितः ॥ २५ ॥ वह्निः पावकतां लब्ध्वा जाठरादिविभेदतः ॥ देवासुरमनुष्याणां करोत्याप्यायनं तथा ॥ २६ ॥ धर्मराजोऽथ पितृणां मधिपः सर्वकर्मदृक् ॥ कर्मणां फलदाताऽसौ त्वन्निर्योगादधीश्वरः ॥ २७ ॥ नैर्ऋतोरक्षसामीशो यक्षो विघ्नविनाशनः ॥ सर्वेषां प्राणिनां कर्मसाक्षी त्वत्तः प्रजायते ॥ २८ ॥ वरुणो यादसामीशो लोकपालो जलाधिपः ॥ त्वदाज्ञावलमाश्रित्य लोकपालत्वमागतः ॥ २९ ॥ वायुर्गंधवहः सर्वभूतप्राणनकारणम् ॥ जातस्तव निदेशेन लोकपालो जगद्गुरुः ॥ ३० ॥ कुबेरः किन्नरादीनां यक्षाणां जीवनाश्रयः ॥ त्वदाज्ञांतर्गतः सर्वलोकपेषु च मान्यभूः ॥ ३१ ॥

पद्मिनीं कमलिनीं शुंडाग्रेणोद्धृत्या दिग्गजो यथा शुशुभे ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ उद्धृतं वसुजं येन तादृशं शुंडाग्रं यस्य स यः करींद्रस्तस्य तनुसन्निभम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ लोकपेषु लोकपालेषु मान्यभूः पूज्यः ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६९ ॥ त्रयोविंशतिपद्यैस्तुमनोःस्वायंभुवस्यतु ॥ वंशस्यवर्णनं सम्यग्यथावदनु
 ईशानः सर्वरुद्राणामीश्वरांतकरः प्रभुः ॥ जातो लोके शवंद्योऽसौ सर्वदेवाधिपालकः ॥ ३२ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते जगदीशाय कुर्महे ॥ यस्यांशभागाः सर्वे हि
 जाता देवाः सहस्रशः ॥ ३३ ॥ नारद उवाच ॥ एवंस्तुतो विश्वसृजा भगवानादिपुरुषः ॥ लीलावलोकमात्रेणाऽप्यनुग्रहमवाऽसृजत् ॥ ३४ ॥ तत्रैवाऽभ्या
 गतं दैत्यं हिरण्याक्षं महाऽसुरम् ॥ रुंधानमध्वनोभीमंगदयाताडयद्धारिः ॥ ३५ ॥ तद्रक्तपंकदिग्धांगो भगवानादिपुरुषः ॥ उद्धृत्य धरणीं देवोदंष्ट्रया लीलयाप्सु
 ताम् ॥ ३६ ॥ निवेद्य लोकनाथे शोजगामस्थानमात्मनः ॥ एतद्भगवतश्चित्रं धरण्युद्धरणं परम् ॥ ३७ ॥ शृणु यावत् पुमान्यश्च पठेच्चरितमुत्तमम् ॥ सर्वपा
 पविनिर्मुक्तो वैष्णवी गतिमाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६९ ॥ नारायण उवाच ॥ महींदेवः प्र
 तिष्ठाप्य यथास्थाने च नारद ॥ वैकुण्ठलोकमगमद्ब्रह्मोवाच स्वमात्मजम् ॥ १ ॥ स्वायंभुवमहाबाहो पुत्र ते जस्विनां वर ॥ स्थाने महीमयेतिष्ठ प्रजाः सृजयथो
 चितम् ॥ २ ॥ देशकालविभागेन यज्ञेशं पुरुषं यज ॥ उच्चावचपदार्थैश्च यज्ञसाधनकौर्विभो ॥ ३ ॥ धर्ममाचरशास्त्रोक्तं वर्णाश्रमनिबन्धनम् ॥ एतेन क्रमयोगे
 न प्रजावृद्धिर्भविष्यति ॥ ४ ॥ पुत्रानुत्पाद्य गुणतः कीर्त्या कांत्याऽऽत्मरूपिणः ॥ विद्याविनयसंपन्नान्सदाचारवतां वरान् ॥ ५ ॥ कन्याश्च दत्त्वा गुणवद्यशो
 वद्भ्यः समाहितः ॥ मनःसम्यक्समाधाय प्रधानपुरुषे परे ॥ ६ ॥ भक्तिसाधनयोगेन भगवत्परिचर्यया ॥ गतिमिष्टां सदा वंद्यां योगिनां गमिता भवान् ॥ ७ ॥
 इत्याश्वास्य मनुं पुत्रं पद्मयोनिः प्रजापतिः ॥ प्रजासर्गेनियम्याऽमुं स्वधामप्रत्यपद्यत ॥ ८ ॥ प्रजाः सृजत पुत्रेति पितुराज्ञां समादधत् ॥ स्वायंभुवः प्रजासर्गम
 करोत्पृथिवीपतिः ॥ ९ ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ मनुपुत्रौ महौजसौ ॥ कन्यास्ति सः प्रसूताश्च तासां नामानि मे शृणु ॥ १० ॥ आकूतिः प्रथमा कन्या द्वितीया दे
 वहूतिका ॥ ॥ तृतीया च प्रसूतिर्हि विख्याता लोकपाविनी ॥ ११ ॥ आकूतिरुचये प्रादात्कर्दमाय च मध्यमा ॥ दक्षायाऽदात् प्रसूतिं च यासां लोकइमाः प्रजाः
 ॥ १२ ॥ रुचेः प्रजज्ञे भगवान्यज्ञो नामाऽऽदिपुरुषः ॥ आकूत्यां देवहूत्यां च कपिलोऽसौ च कर्दमात् ॥ १३ ॥ सांख्याचार्यः सर्वलोके विख्यातः कपिलो विभुः ॥
 दक्षात् प्रसूत्यां कन्याश्च बहुशोजज्ञिरे प्रजाः ॥ १४ ॥ यासां संतानसंभूता देवतिर्यङ्गरादयः ॥ प्रसूता लोकविख्याताः सर्वे सर्गप्रवर्तकाः ॥ १५ ॥ यज्ञश्च भगवा
 न्स्वायंभुवमन्वंतरे विभुः ॥ मनु ररक्ष रक्षोभ्यो यामैर्देवगणैर्वृतः ॥ १६ ॥

वर्ण्यते ॥ १ ॥ धरोद्धारा नंतरं जातं कृत्यमाह महींदेव इति ॥ देवो वराहः ॥ स्वमात्मजं स्वायंभुवमनुम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आकूत्यामिति पूर्वेणान्वयः ॥
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यज्ञश्चेति ॥ रुचेः पुत्रो यज्ञो नाम पुरुषः कस्मिंश्चित्समये रक्षोभिरुपद्रुतं स्वायंभुवं मनुं यामैस्तत्र मकैर्देवगणैर्वृतः संस्तेभ्योरक्षोभ्यो मनुं ररक्षेतिकथापुराणांतरे प्रसिद्धा ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अष्टाविंशतिभिः श्लोकैः प्रियव्रतकथानकम् ॥ यत्र द्वी, गोद्वयः प्रोक्तस्तदेतत्सम्यगीर्यते ॥ १ ॥
मनुकन्यावंशकथनोत्तरमनोः पुत्राणां वंशमाह मनोः स्वायंभुवस्येति ॥ १ ॥ विश्वकर्मणः प्रजापतेरित्यन्वयः ॥ २ ॥ दशपुत्रान् गुणैरन्वितान्यवीयसीं दशपुत्रेभ्यः कनिष्ठामूर्जस्वर्त्तनाम् ॥ ३ ॥ रुक्मशुक्रो हिरण्यरे
कपिलोऽपि महायोगी भगवान् स्वाश्रमे स्थितः ॥ देवहूत्यै परं ज्ञानं सर्वाऽविद्यानिवर्तकम् ॥ १७ ॥ सविशेषं ध्यानयोगमध्यात्मज्ञाननिश्चयम् ॥ कापिलं शास्त्र
माख्यातं सर्वज्ञानविनाशनम् ॥ १८ ॥ उपदिश्य महायोगी स यौ पुलहाश्रमम् ॥ अद्यापि वर्तते देवः सांख्याचार्यो महाशयः ॥ १९ ॥ यत्र रामस्मरणेनाऽपि
सांख्ययोगश्च सिद्ध्यति ॥ तं देवकपिलं योगाचार्यं सर्ववरप्रदम् ॥ २० ॥ एवमुक्तं मनोः कन्यावंशवर्णनमुत्तमम् ॥ पठतां शृण्वतां चाऽपि सर्वपापविनाशनम्
॥ २१ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि मनुपुत्रान्वयं शुभम् ॥ यदा कर्णनमात्रेण परंपदमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ द्वीपवर्षसमुद्रादिव्यवस्थायत्सुतैः कृता ॥ व्यवहारप्रसि
द्धयर्थं सर्वभूतसुखाप्तये ॥ २३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेऽष्टमस्कंधे भुवनकोशे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ मनोः स्वा
यंभुवस्याऽऽसीज्येष्ठः पुत्रः प्रियव्रतः ॥ पितुः सेवापरो नित्यं सत्यधर्मपरायणः ॥ १ ॥ प्रजापतेर्दुहितरं सुरूपं विश्वकर्मणः ॥ बर्हिष्मतीं चोपये मे समानां शी
लकर्मभिः ॥ २ ॥ तस्यां पुत्रान्दशगुणैरन्वितान् भावितात्मनः ॥ जनयामास कन्यां चोर्जस्वतीं च यवीयसीम् ॥ ३ ॥ आग्नीध्रश्चेध्वजिह्वश्च यज्ञबाहुस्तृतीय
कः ॥ महावीरश्चतुर्थस्तु पंचमो रुक्मशुक्रकः ॥ ४ ॥ घृतपृष्ठश्च सवनो मेधातिथिरथाऽष्टमः ॥ वीतिहोत्रः कविश्चेति दशैते वह्निनामकाः ॥ ५ ॥ एतेषां दशपु
त्राणां त्रयोऽप्यासन्विरागिणः ॥ कविश्च सवनश्चैव महावीर इति त्रयः ॥ ६ ॥ आत्मविद्यापरिष्णाताः सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ आश्रमे परहंसाख्ये निःस्पृहा ह्यभव
न्मुदा ॥ ७ ॥ अपरस्यांच जायायां त्रयः पुत्राश्च जज्ञिरे ॥ उत्तमस्तामसश्चैवैव तश्चेति विश्रुताः ॥ ८ ॥ मन्वंतराधिपतय एते पुत्रा महीजसः ॥ प्रियव्रतः सराजेंद्रो
बुभुजे जगतीमिमाम् ॥ ९ ॥ एकादशार्बुदाब्दानामव्याहतवलेन्द्रियः ॥ यदा सूर्यः पृथिव्याश्च विभागे प्रथमेऽतपत् ॥ १० ॥ भागे द्वितीये तत्राऽऽसीदंधकारो
दयः किल ॥ एवं व्यतिकरं राजा विलोक्य मनसा चिरम् ॥ ११ ॥ प्रशास्तिमयि भूम्यांच तमः प्रादुर्भवेत्कथम् ॥ एवं निवारयिष्यामि भूमौ योगबलेन च ॥
॥ १२ ॥ एवं व्यवसितो राजा पुत्रः स्वायंभुवस्यसः ॥ रथेनाऽऽदित्यवर्णेन सप्तकृत्वः प्रकाशयन् ॥ १३ ॥

तोनामकः ॥ ४ ॥ बर्हिष्मतीं चोपयेषां न त्वेत एव बह्वय इति प्रमितव्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मविद्येति ॥ ते आत्मविद्यायामर्भकभावादारभ्य कृतपरिचयाः पारमहंस्यमेवाश्रममभजन् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दशकोटिभिरकमर्बु
दमेतादृशानि वर्षाणामेकादशार्बुदानि जगतीं बुभुजे इत्यन्वयः ॥ विभागे प्रथमे इति ॥ यदैकस्मिन् भागेऽतपत्तदा द्वितीयभागेऽर्थादंधकार आसीदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ योगबलेन तपोबलेन ॥ १२ ॥ जगत्प्रका
शयन् सप्तकृत्वः प्रदक्षिणांचकार ॥ एवं कुर्वाणं प्रियव्रतमागत्य चतुराननः तवाधिकारोऽयं नास्तीति निवारयामासेति पुराणांतरे प्रसिद्धम् ॥ १३ ॥

रथनेमयः सप्तकृत्वः प्रदक्षिणासमयेयस्मिन् भूप्रदेशे रथनेमयः पतितास्तत्र सप्तमहागर्ता जातास्ते सप्तसमुद्रा इत्युच्यन्ते ॥ १४ ॥ प्रदेशा इति ॥ द्वयोर्द्वयोः समुद्रयोर्मध्ये भूप्रदेशास्तेषु संख्यामध्यस्थ भूप्रदेशश्च सप्तमइति सप्तद्वीपा इत्यर्थः ॥ तदेव विशदयति रथनेमीति ॥ १५ ॥ यतः सप्तसिंधव आसंस्ततो द्वयोः समुद्रयोर्मध्ये याः षट् भुवोर्मध्यस्था चैका भूस्ते सप्तद्वीपाः स्मृता इत्यर्थः ॥ १६ ॥ द्विगुणं चोत्तरोत्तरम् पूर्वस्य द्विस्तारमानं उत्तरस्तद्विगुणेन मानेनेत्येवं सिंधुभ्यो बहिः समंततः सप्तद्वीपाः पूर्वोक्तभागक्रमेण संतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ द्वीपेशुरसेत्यार्षप्रयोगः ॥ प्रैयव्रतः प्रियव्र

तस्याऽपि गच्छतो राज्ञो भूमौ यद्वथनेमयः ॥ पतितास्ते समुद्राख्यां भेजिरे लोकहेतवे ॥ १४ ॥ जाताः प्रदेशास्ते सप्तद्वीपा भूमौ विभागशः ॥ रथनेमिसमुत्थास्ते प
रिखाः सप्तसिंधवः ॥ १५ ॥ यत आसंस्ततः सप्तभुवो द्वीपा हिते स्मृताः ॥ जंबुद्वीपः पुक्षद्वीपः शाल्मलीद्वीपसंज्ञकः ॥ १६ ॥ कुशद्वीपः क्रौंचद्वीपः शाकद्वीपश्च पुष्करः ॥ तेषां च परिमाणं तु द्विगुणं चोत्तरोत्तरम् ॥ १७ ॥ समंततश्चोपकृतं बहिर्भागक्रमेण च ॥ क्षारो देशुरसो दौ च सुरोदश्च घृतोदकः ॥ १८ ॥ क्षीरोदो दधि मंडोदः शुद्धोदश्चेति ते स्मृताः ॥ सप्तैते प्रति विख्याताः पृथिव्यां सिंधवस्तदा ॥ १९ ॥ प्रथमो जंबुद्वीपाख्यो यः क्षारो देन वेष्टितः ॥ तत्पतिविदधे राजा पुत्रमाग्रीध्रसंज्ञकम् ॥ २० ॥ पुक्षद्वीपे द्वितीयेऽस्मिन् द्वीपेशुरससंप्लुते ॥ जातस्तदधिपः प्रैयव्रत इध्मादिजिह्वकः ॥ २१ ॥ शाल्मलीद्वीप एतस्मिन् सुरोदधिपरिप्लुते ॥ यज्ञवाहुं तदधिपं करोति स्म प्रियव्रतः ॥ २२ ॥ कुशद्वीपेऽतिरम्ये च घृतोदेनोपवेष्टिते ॥ हिरण्यरेताराजा भूतिप्रियव्रततनूजनिः ॥ २३ ॥ क्रौंचद्वीपे पंचमेतु क्षीरोदपरिप्लुते ॥ प्रैयव्रतो घृतपृष्ठः पतिरासीन् महाबलः ॥ २४ ॥ शाकद्वीपे चारुतरे दधि मंडोदसंकुले ॥ मेधातिथिरभूद्राजा प्रियव्रतसुतो वरः ॥ २५ ॥ पुष्करद्वीपके शुद्धोदकसिंधुसमाकुले ॥ वीतिहोत्रो बभूवाऽसौ राजा जनकसंमतः ॥ २६ ॥ कन्यामूर्जस्वतीनाम्रीददा बुशनसे विभुः ॥ आसीत्तस्यां देवयानी कन्या काव्यस्य विश्रुता ॥ २७ ॥ एवं विभज्य पुत्रेभ्यः सप्तद्वीपान् प्रियव्रतः ॥ विवेकवशगोभूत्वा योगमार्गाश्रितोऽभवत् ॥ २८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे षष्ठमस्कंधे भुवनकोशे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ देवर्षे शृणु विस्तारं द्वीपवर्षविभेदतः ॥ भूमंडलस्य सर्वस्य यथा देवप्रकल्पितम् ॥ १ ॥ समासात्संप्रवक्ष्यामि नाऽलं विस्तरतः क्वचित् ॥ जंबुद्वीपः प्रथमतः प्रमाणे लक्षयोजनः ॥ २ ॥

तस्याऽपत्यमित्यर्थः ॥ इध्मादिजिह्वकः इध्मजिह्वः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके षष्ठमस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ अर्धाधिकैश्च त्रिंशद् द्विः पद्यैरथ सविस्तरम् ॥ भूमंडलस्य विस्तारो यथा वदनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ अधुना भुवनकोशविस्तारमाह ॥ देवर्षे इति ॥ अत्राऽपि नारदस्य भुवनकोशविस्तारविषयकः प्रश्नोऽनुमेयः ॥ अन्यथाऽप्युपविषयकोत्तरप्रदानस्याऽसंगत्यापत्तेः ॥ द्वीपवर्षविभेदतः द्वीपानि पूर्वोक्तानि ॥ वर्षाणि जंबुद्वीपनवखंडानि ॥ तेषां विभेदेनेत्यर्थः ॥ देवेन परमेश्वरेण कल्पितम् ॥ २ ॥ जंबुद्वीप इति ॥ लक्षयोजनो विस्तीर्णः ॥ जंबूखी जंबुजांबवमिति कोशाज्जंबुशब्दो हस्वांतापि । कमलस्य कर्णिकावदस्तीत्यर्थः ॥ पूर्वापराय तं सूत्रमपि लक्षयोजनं दक्षिणोत्तराय तमपि सूत्रं लक्षयोजनम् ॥ २ ॥

नववर्षाणि ॥ तदयं सन्निवेशप्रकारः ॥ पूर्वापरायतदक्षिणोत्तरायतमध्यसूत्रद्वयपातोत्तरं समंवर्तुलंकृत्वा पूर्वापररेखाया उत्तरभागे पूर्वापरायतं समांशं रेखात्रयं दद्यात् ॥ एवं दक्षिणभागेऽपि समांशं रेखात्रयं दद्यात् ॥ तथा दक्षिणोत्तररेखाया उत्तरभागे समांशं भागैर्नकारं खांदक्षिणभागेऽपि समांशं नकारं खांदद्यात् ॥ पूर्वापरायतं मध्यसूत्रं दक्षिणोत्तरायतं मध्यसूत्रं च मार्जयेद्वं कृतेन वकोष्ठानि संपद्यंते तानि नववर्षाणि याश्चाष्टौ रेखाः पूर्वापरायताः षट् ॥ दक्षिणोत्तरायते च द्वे रेखे ॥ ता अष्टौ मर्यादापर्वताः ॥ तानि वर्षाणि आयामैर्विस्तारैर्नवसहस्रयोजनैः परिसंख्यानिज्ञेयानीत्यर्थः ॥ एकैकवर्षस्य नवसहस्रयोजनो विस्तार इत्यर्थः ॥ एतच्च भद्राश्वकेतुमालव्यतिरेकेण द्रष्टव्यम् ॥ तयोश्चतुस्त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्वात् ॥ मध्यस्थगिरीनाह गिरिभिरिति ॥ दीर्घरूपैः समुद्रपर्यंतं गामिभिरष्टमर्यादापर्वतैस्तानि वर्षाणि प्रविभक्तानीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ जंबुद्वीपस्य संनिवेशं स्वयमेवाह धनुर्वत्संस्थिते इति ॥ दक्षिणोत्तरे ॥ अंतिमेद्वे वर्षे चत्वारिचतुरस्रे लावृतधनुराकारवर्षद्वयमध्यस्थानीत्यर्थः ॥ चतुरस्रमिति ॥ यदिलावृत्तं चतुरस्रं भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इलावृत्तवर्षमध्यमे रुसंस्थामाह इलावृत्तमिति ॥ नाभ्यां मध्ये ॥ ६ ॥ भूगोलरूपकमलस्यायं कर्णिकास्थानो मेरुरित्यर्थः ॥ मूर्ध्नि मस्तके विततो विस्तीर्णः ॥ ७ ॥

विशालो वर्तुलाकारो यथाऽब्जस्य च कर्णिका ॥ नववर्षाण्यस्मिंश्च नवसाहस्रयोजनैः ॥ ३ ॥ आयामैः परिसंख्यानि गिरिभिः परितः श्रितैः ॥ अष्टभिर्दीर्घरूपैश्च सुविभक्तानि सर्वतः ॥ ४ ॥ धनुर्वत्संस्थिते ज्ञेयेद्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे ॥ दीर्घाणि तत्र चत्वारिचतुरस्रमिलावृतम् ॥ ५ ॥ इलावृत्तं मध्यवर्षयन्नाभ्यां सुप्रतिष्ठितः ॥ सौवर्णो गिरिराजोऽयं लक्षयोजनमुच्छ्रितः ॥ ६ ॥ कर्णिकारूप एवाऽयं भूगोलकमलस्य च ॥ मूर्ध्नि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनैर्विततस्त्वयम् ॥ ७ ॥ मूले षोडशसाहस्रस्तावतांतर्गतः क्षितौ ॥ इलावृत्तस्योत्तरतो नीलः श्वेतश्च शृंगवान् ॥ ८ ॥ त्रयोवै गिरयः प्रोक्ता मर्यादावधयस्त्रिषु ॥ रम्यका स्येतथावर्षे द्वितीये च हिरण्मये ॥ ९ ॥ कुरुवर्षे तृतीये तु मर्यादां व्यंजयंति ते ॥ प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयस्तथा ॥ १० ॥ द्विसहस्रपृथुतरास्तथा एकैकशः क्रमात् ॥ पूर्वात् पूर्वाच्चोत्तरस्यां दशांशादधिकांशतः ॥ ११ ॥ दैर्घ्ये एव द्विसंतीमेना नानदनदीयुताः ॥ इलावृत्ता दक्षिणतो निषधो हेमकूटकः ॥ १२ ॥ हिमालयश्चेति त्रयः प्राग्विस्तीर्णाः सुशोभनाः ॥ अयुतोत्सेधभाजस्ते योजनैः परिकीर्तिताः ॥ १३ ॥ हरिवर्षां कं पुरुषं भारतं च यथा तथम् ॥ विभागात्कथयंत्येते मर्यादागिरयस्त्रयः ॥ १४ ॥

मूलेऽधोभागे षोडशसहस्रः षोडशसहस्रयोजनपरिमितिर्विस्तृतिरित्यर्थः ॥ तावता षोडशसहस्रयोजनमानेन चतुरशीतियोजनसहस्रमानेन बहिर्दृश्यते एवं लक्षयोजनोन्नाहः ॥ मर्यादापर्वतनामान्याह इलावृत्तस्येति ॥ उत्तरतः उत्तरस्यां दिशि ॥ ८ ॥ मर्यादावधयः ॥ त्रिषु वक्ष्यमाणवर्षेषु प्रोक्ता इत्यर्थः ॥ तेषां त्रयणां नामान्याह रम्यकेति ॥ ९ ॥ प्रागायताः पूर्वतो दीर्घाः ॥ उभयतो मूलेऽग्रभागे च ॥ क्षारोद एवाऽवधियेषां तैतथोक्ताः ॥ १० ॥ द्विसहस्रपृथुतराः द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णाः ॥ एकैकशः एकस्मादेकस्मात्पूर्वात्पूर्वादुत्तरस्यां दिशि दशांशादीपदधिकोऽंशस्तेन दैर्घ्ये एव न हसति न तृचत्वे पृथुत्वे वा ॥ तदुक्तं विष्णुपुराणे ॥ लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्ये दशहीनास्तथापरे इति ॥ एतदपि स्थूलदृष्ट्यैवोक्तम् ॥ तयोरपि यथावन्मध्यत्वाभावेन लक्षप्रमाणत्वाभावात् ॥ ११ ॥ दक्षिणतो दक्षिणस्यां दिशि ॥ १२ ॥ प्राग्विस्तीर्णाः प्रागायताः ॥ अयुतोत्सेधभाजः ॥ अयुतयोजन उत्सेध उच्छ्रयोषेयां अयं चोत्सेधो नीलादिपर्वतानामपि बोध्यः ॥ नीलादिपृथुत्वं चैवामपि द्रष्टव्यम् ॥ १३ ॥ हरिवर्षादीनां त्रयाणामेते मर्यादागिरय इत्याह हरिवर्षमिति ॥ एते त्रयो गिरयो वर्षत्रयस्य मर्यादां कथयंति बोधयंतीत्यर्थः ॥ १४ ॥

पश्चिमतः पश्चिमभागे माल्यवान्पर्वतः ॥ पूर्वेण पूर्वभागे गन्धमादनः ॥ १५ ॥ अनयोर्द्वैर्धर्म्यमर्यादामाह ॥ आनीलनिषधं त्वेताविति ॥ उभावपि नीलनिषधपर्यंतं दीर्घावित्यर्थः ॥ अनयोर्विस्तारमाह द्विसहस्रतः द्विसहस्रयोजनैः पृथुतां विस्तारतां प्राप्तावित्यर्थः ॥ तावन्केतुमालभद्राश्ववर्षयोर्मर्यादाकारकौ ॥ १६ ॥ नन्वेवं सति पूर्वापररेखायामिलावृत्तवेष्टितो मेरुर्मध्ये ततः पूर्वापरतो गिरिद्वयं वर्षद्वयं च नातः परमास्ति ॥ दक्षिणोत्तरतो रेखायां तु तथैव लावृत्तवेष्टितो मध्ये मेरुभयतस्त्रीणि त्रीणि वर्षाणि गिरयश्च पूर्वोक्तपरिमाणाः सन्ति तत्कथं सर्वतो लक्षप्रमाणत्वं जंबुद्वीपस्येति चेदत्रोच्यते ॥ मेरोः षोडशसहस्राणि सर्वतः स्थितत्वा दिलावृत्तस्याष्टादश अन्येषां वर्षाणां चतुःपञ्चाशद्विरीणां षण्णान् द्वादशेत्येवं दक्षिणोत्तररेखायां तावच्छतं पूर्वापररेखायामपि सुमेरो रिरलावृत्तस्य चतुःस्त्रिंशद्विरीणां चत्वारिंशो वर्षाणि द्विषष्टिसहस्राणि पूर्वापरवर्षयोर्द्वेष्टेष्टव्यानि ॥ ततो न पूर्वापरविरोध इति श्रीधरस्वामिनः ॥ मेरोरवष्टभगिरीनाह मंदरश्चेति ॥ १७ ॥ मेरुपादकामेरोः पादा इत्यर्थः ॥ योजनायुतेति ॥ अयुतयोजनप्रमाणौ

इलावृत्तात्पश्चिमतो माल्यवान्नामपर्वतः ॥ पूर्वेण च ततः श्रीमान्गन्धमादनपर्वतः ॥ १५ ॥ आनीलनिषधं त्वेतौ चायतौ द्विसहस्रतः ॥ योजनैः पृथुतां यातौ मर्यादाकारकौ गिरी ॥ १६ ॥ केतुमालाख्यभद्राश्ववर्षयोः प्रथितौ च तौ ॥ मंदरश्च तथा मेरुमंदरश्च सुपार्श्वकः ॥ १७ ॥ कुमुदश्चेति विख्याता गिरयो मेरुपादकाः ॥ योजनायुतविस्तारो ब्राह्मेरोश्चतुर्दिशम् ॥ १८ ॥ अवष्टंभकरास्ते तु सर्वतोऽभिविराजिताः ॥ एतेषु गिरिषु प्राप्ताः पादपाश्र्वतजंबुनी ॥ १९ ॥ कदंबन्यग्रोध इति चत्वारः पर्वताः स्थिताः ॥ केतवो गिरिराजेषु एकादशशतोच्छ्रयाः ॥ २० ॥ तावद्विष्टपविस्ताराः शताख्यपरिणाहिनः ॥ चत्वारश्च द्विष्टास्तेषु पयोमध्विक्षुसज्जलाः ॥ २१ ॥ यदुपस्पर्शिनो देवा यो गैश्चर्याणि विंदते ॥ देवोद्यानानि चत्वारि भवंतिललनामुखाः ॥ २२ ॥ नंदनचैत्ररथकं वैभ्राजं सर्वभद्रकम् ॥ येषु स्थित्वाऽमरगणाललनायूथसंयुताः ॥ २३ ॥ उपदेवगणैर्गतिमहिमानो महाशयाः ॥ विहरन्ति स्वतंत्रास्ते यथाकामं यथासुखम् ॥ २४ ॥ मंदरोत्संगसंस्थस्य देवचूतस्य मस्तकात् ॥ एकादशशतोच्छ्रयात्फलान्यमृतभांजिच ॥ २५ ॥ गिरिकूटप्रमाणानि सुस्वादूनि मृदूनि च ॥ तेषां विशीर्यमाणानां फलानां सुरसेनच ॥ २६ ॥ अरुणोदसवर्णेन अरुणोदाप्रवर्तते ॥ नदीरम्यजलादेव दैत्यराजप्रपूजिता ॥ २७ ॥ अरुणाख्या महाराजवर्तते पापहारिणी ॥ पूजयंति च तां देवैः सर्वकामफलप्रदाम् ॥ २८ ॥

विस्तारो ब्राह्मैषां विस्तीर्णमूर्ध्नो मेरोरवष्टभत्वादेते अवष्टंभका इत्युच्यन्ते इत्यर्थः ॥ १८ ॥ पूर्वपश्चिमौ गिरी दक्षिणोत्तरविस्तारौ दक्षिणोत्तरौ च पूर्वापरविस्तारौ द्वेष्टव्यौ ॥ सर्वतोदशयोजनसहस्रांगीकारेति इलावृत्तलोपात्पूर्वेण लावृत्तमुपप्लावयन्तीत्यादि विरोधः स्यात् ॥ १९ ॥ कदंबसहितान्यग्रोध इति विग्रहः ॥ गिरिराजेषु चतुर्ष्वेते पादपाः केतवो ध्वजरूपा इत्यर्थः ॥ एकादशशतोच्छ्रयाः एकादशशतयोजनोन्नताः ॥ २० ॥ तावत्प्रमाणानि विष्टपविस्तारायेषां शताख्यपरिणाहिनः शतयोजनः परिणाहो विस्तारो येषां इदमुत्तराऽन्वेति ॥ तेष्वेव पर्वतेषु हृदचतुष्टयमाह पयोमध्विति ॥ पयोहृदो मधुहृद इक्षुरसहृदः सज्जलः मधुरजलहृद इत्यर्थः ॥ २१ ॥ यदुपस्पर्शिनो यस्ते विनः ॥ तेष्वेव पर्वतेषु देवोद्यानान्याह देवोद्यानानीति ॥ ललनामुखाः पुंस्त्वमार्षम् ॥ स्त्रीसुखकारीणीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ सुरसेनशोभनरसेनाऽरुणोदसमानवर्णेनाऽरुणोदानामनदी प्रादुर्भूतेत्यर्थः ॥ २७ ॥ तत्रत्याः सर्वदेवाः सललनास्तत्पर्वतस्थितां श्रीभगवन्ति मरुणाभिधां सर्वभावेन सर्वदोषास्यन्तीत्याह अरुणाख्यति ॥ २८ ॥

कल्मषघ्नीचासावभयप्रदाचेतिकर्मधारयः ॥ २९ ॥ यैर्नामभिः पूजयंतितानिनामानिप्राह आद्याब्रह्मरूपिणीमायातद्विशिष्टा ईश्वरंमालतेशोभयतितच्छीला ॥ ३० ॥ एतस्याः पूजाप्रभावेणजंबूनदंसु
वर्णमुदावहन्निरगतमित्यर्थः ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेअष्टमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ द्वात्रिंशद्विर्महापद्यैरितरद्भुतवर्णनम् ॥ देवीनांवर्णनंसर्वजनोपास्तित्ववर्णयते ॥ १ ॥ अरुणोदाअरुणो
यआम्रफलरसः सएवोदकंस्यःसाअरुणोदा ॥ पूर्वैणैलावृत्तमिलावृत्तस्यपूर्वभागेपुर्वेतुगच्छेदित्यर्थः ॥ १ ॥ तस्मिन्त्रिलावृत्तपूर्वभागेपरमेश्वरेणक्रीडंत्याभवान्याअनुवरीणां यज्जोषणाद्यस्यरस

नानोपहारवलिभिःकल्मषघ्न्यभयप्रदाम् ॥ तस्याःकृपावलोकेनक्षेमरोग्यंत्रजंतिते ॥ २९ ॥ आद्यामायातुलानंतापुष्टिरीश्वरमालिनी ॥ दुष्टनाशकरीकां
तिदायिनीतिस्मृताभुवि ॥ ३० ॥ अस्याःपूजाप्रभावेणजंबूनदमुदावहत् ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेऽष्टमस्कंधेभुवनलोकवर्णनंनामपंचमोऽध्या
यः ॥ ५ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ अरुणोदानदीयातुमयाप्रोक्ताचनारद ॥ मंदरात्रिपतंतीसापूर्वैणैलावृत्तंप्लवेत् ॥ १ ॥ यज्जोषणाद्भवान्याश्चाऽनु
चरीणांस्त्रियामपि ॥ यक्षगंधर्वपत्नीनांदेहगंधवहोनिलः ॥ २ ॥ वासयत्यभितोभूमिंदशयोजनसंख्यया ॥ एवंजंबूफलानांचतुंगदेशनिपातनात् ॥ ३ ॥
विशीर्यतामनस्थीनांकुंजरांगप्रमाणिनाम् ॥ रसेनचनदीजंबूनाम्रीमेर्वाख्यमंदरात् ॥ ४ ॥ पतंतीभूमिभागेचदक्षिणैलावृत्तंगता ॥ देवीजंबूफलास्वादतुष्टा
जंब्वादिनीस्मृता ॥ ५ ॥ तत्रत्यानांचलोकानांदेवनागर्षिरक्षसाम् ॥ पूजनीयपदामान्यासर्वभूतदयाकरी ॥ ६ ॥ पावनीपापिनारोगनाशनीस्मरताम
पि ॥ कीर्तिताविघ्नसंहर्त्रीमाननीयादिवौकसाम् ॥ ७ ॥ कोकिलाक्षीकामकलाकरुणाकामपूजिता ॥ कठोरविग्रहाधन्यानाकिमान्यागभस्तिनी ॥ ८ ॥
एभिर्नामपदैःकामंजपनीयासदानृणाम् ॥ जंबूनदीरोधसौर्याभृत्तिकातीरवार्तिनी ॥ ९ ॥ जंबूरसेनानुविद्धचमानावाय्वर्कयोगतः ॥ विद्याधरामरस्त्रीणांभू
षणंविविधमहत् ॥ १० ॥ जंबूनदसुवर्णचप्रोक्तंदेवविनिर्मितम् ॥ यत्सुवर्णचविबुधायोपिद्भिःकामुकाःसदा ॥ ११ ॥ मुकुटंकटिसूत्रंचकेयूरादीन्प्रकुर्व
ते ॥ महाकंदवःसंप्रोक्तःसुपार्श्वगिरिसंस्थितः ॥ १२ ॥ तस्यकोटरदेशेभ्यःपंचधाराश्चयाःस्मृताः ॥ सुपार्श्वगिरिमूर्ध्नीहपतंत्येताभुवंगताः ॥ १३ ॥ मधु
धारापंचतास्तुपश्चिमैलावृत्तंप्लुताः ॥ याश्चोपभुज्यमानानांदेवानांमुखगंधभृत् ॥ १४ ॥ वायुःसमंततोगच्छच्छतयोजनवासनः ॥ धारेश्वरीमहादेवीभ
क्तानांकार्यकारिणी ॥ १५ ॥ देवपूज्यामहोत्साहाकारूपामहानना ॥ वसतेकर्मफलदाकांतारग्रहणेऽश्वरी ॥ १६ ॥ करालदेहाकालांगीकामकोटिप्रव
र्तिनी ॥ इत्येतैर्नामभिःपूज्यादेवीसर्वसुरेश्वरी ॥ १७ ॥

स्यसेवनादित्यर्थः ॥ २ ॥ एवमेवजंबूवृक्षस्यफलानिपतंतीत्याह

एवंजंबूफलेति ॥ ३ ॥ अनस्थीनामितिसूक्ष्मबीजानाम् ॥ मेर्वाख्यमंदरान्मेरुमंदरपर्वतादित्यर्थः ॥ ४ ॥ इलावृत्तस्यदक्षिणभागेतत्त्यर्थःतत्रत्याःसर्वेऽमरास्तत्रस्थितांजंबूफलादनभक्षणं कर्त्तुं
च्छीलांजंब्वादिनीनाम्रीदेवीभगवतीमुपासतेइत्याह देवीजंबूफलेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ नाकिमान्यानाकिनोदेवास्तेषांमान्यापूज्या ॥ ८ ॥ रोधसौरुभयतटयोः ॥ ९ ॥ वाय्वर्कयोगतोवाय्वर्क
योगजन्यपरिपाकेनसुवर्णभूताविविधंभूषणंसृजतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पश्चिमैलावृत्तं ॥ छांदसःप्रयोगः ॥ इलावृत्तस्यपश्चिमदेशेगताइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

कुमुदरुहः कुमुदपर्वतस्थः ॥ तत्स्कंधेभ्यः पंचनदाः कुमुदपर्वतमूर्धनिपतन्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥ आभरणैर्युक्ताः पंचनदा इत्यर्थः ॥ १९ ॥ इलाद्वृत्तस्योत्तरभागेतेगच्छन्तीत्यर्थः ॥ तत्रत्यामरैरुपास्या
मीनाक्षीभगवतीतत्रवर्ततइत्याह मीनाक्षीति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ जरामययोर्भृतिर्भरणम् ॥ मुखोपप्लवोमुखरोगः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ मूलविभागकेमूलदेशे केस
रीभूयकमलकेसरसदृशाः अल्पपरिमाणाविंशतिर्गिरयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेष्टमस्कंधेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ सप्ताधिकैश्चत्रिंशद्भिर्महापद्मैरतःपरम् ॥ मूलाद्
एवंकुमुदरुहोयोनाम्नाशतवलोवटः ॥ तत्स्कंधेभ्योऽधोमुखाश्चनदाःकुमुदमूर्धतः ॥ १८ ॥ पयोदधिमधुघृतगुडाव्राद्यं वरादिभिः ॥ शय्यासनाद्याभरणैः
सर्वकामदुघाश्चते ॥ १९ ॥ उत्तरेणैलावृतंतेष्ठावयन्तिसमततः ॥ मीनाक्षीतत्तलेदेवीदेवासुरनिषेविता ॥ २० ॥ नीलांबरागौद्रमुखीनीलालकयुताचसा ॥
नाकिनादेवसंधानांफलदावरदाचसा ॥ २१ ॥ अतिमान्याऽतिपूज्याचमत्तमातंगगामिनी ॥ मदनोन्मादिनीमानप्रियामानप्रियांतरा ॥ २२ ॥ मारवेग
धरामारपूजितामारमादिनी ॥ मयूरवरशोभाढ्याशिखिवाहनगर्भभूः ॥ २३ ॥ एभिर्नामपदैर्देव्यादेवीसामीनलोचना ॥ जपतांस्मरतांमानदात्रीचेश्वरसं
गिनी ॥ २४ ॥ तेषांनदानांपानीयपानानुगतचेतसाम् ॥ प्रजानांनकदाचित्स्याद्वलीपलितलक्षणम् ॥ २५ ॥ क्लमस्वेदादिदौर्गन्ध्यंजरामयभृतिर्भ्रमाः ॥
शीतोष्णवातवैवर्ण्यमुखोपप्लवसंचयाः ॥ २६ ॥ नापदश्चैवजायंतेयावज्जीवंसुखंभवेत् ॥ नैरन्तर्येणतत्स्याद्वैसुखंनिरतिशायकम् ॥ २७ ॥ तत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्या
मिसंनिवेशंचतद्गिरेः ॥ सुवर्णमयनाम्नोवैसुमेरोःपर्वताःपृथक् ॥ २८ ॥ गिरयोविंशतिपराःकर्णिकायाइवेहते ॥ केसरीभूयसर्वेपिमेरोर्मूलविभागेके ॥ २९ ॥
परितश्चोपकृतास्तेतेषांनामानिशृण्वतः ॥ कुरंगःकुरगश्चैवकुशुंभोऽथोविकंकतः ॥ ३० ॥ त्रिकूटःशिशिरश्चैवपतंगोरुचकस्तथा ॥ निषधश्चशितीवासःक
पिलःशंखएवच ॥ ३१ ॥ वैदूर्यश्चारुधिश्चैवहंसोऽक्रपभएवच ॥ नागःकालंजरश्चैनारदश्चेतिविंशतिः ॥ ३२ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतमहापुराणेऽष्टम
स्कंधेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ गिरीमेरुंचपूर्वेणद्रौचाष्टादशयोजनैः ॥ सहस्रैरायतौचोदगिद्विसहस्रं पृथूच्चकौ ॥ १ ॥ जठरो
देवकूटश्चतावेतौगिरिवर्यकौ ॥ मेरोःपश्चिमतोऽद्रीद्रौपवमानस्तथापरः ॥ २ ॥ पारियात्रश्चतौतावद्विख्यातौतुंगविस्तरौ ॥ मेरोर्दक्षिणतःख्यातौकैलास
करवीरकौ ॥ ३ ॥ प्रागायतौपूर्ववत्तौमहापर्वतराजकौ ॥ एवंचोत्तरतोमेरोस्त्रिशृंगमकरौगिरी ॥ ४ ॥ एतैश्चाद्रिवरैरष्टसंख्यैःपरिवृतौगिरिः ॥ सुमेरुःकांच
नगिरिःपरिभ्राजत्रविर्यथा ॥ ५ ॥ मेरोर्मूर्धनिधातुर्हिपुरीपंकजजन्मनः ॥ मध्यतश्चोपकृतेयंदशसाहस्रयोजनैः ॥ ६ ॥

ध्वंमहामेरोर्वर्णनंमध्यगुच्यते ॥ १ ॥ मेरुपूर्वेणमेरोःपूर्वभागेद्रौगिरी ॥ अष्टादशयोजनैःसहस्रैःसहस्रात्मकैरष्टादशसहस्रयोजनमित्यर्थः ॥ उदक् उदगायतौतावद्विसहस्रं पृथूच्चकौ पृथुतुंगौभवतइत्य
र्थः ॥ चतुर्दिक्षुमेरुमूलाद्योजनसहस्रंत्यक्त्वावन्हेःपरिधयइवजठरदेवकूटादयस्तिष्ठन्तिअतोष्टादशयोजनसहस्रंपरिमाणमत्रोक्तम् ॥ वैष्णवादिपुराणेषुपरिमाणादियत्पुनरन्यथावर्णितं तत्तुक्लपभेदाद्य
पेक्षया ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रागायतौपूर्वदिशिदोर्वौ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पंकजजन्मनश्चतुराननस्य ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ तांपुरीमनुलक्षीकृत्याऽष्टानां लोकानामीशिषामष्टलोकेश्वराणांपराभिन्नाः पुर्यः यथादिशंप्राच्यादिदिक्षु ॥ ८ ॥ यथारूपं यस्य दिक्पालस्य यथाशरीरवर्णस्तत्समानवर्णाः ॥ सार्धनेत्रसहस्रप्रमिताः सार्धद्विसहस्रप्रमाणेन परिच्छिन्नाः ॥ तासां नामान्याह मेरौ नवपुराणीति ॥ अष्टदिक्पालानामष्टौ ब्रह्मणश्चैकमिति न वेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ गंगासन्निवेशमाह तत्रैवेति ॥ मेरौ मूर्धनीत्यर्थः ॥ यज्ञलिंगस्य वलेर्यज्ञलिंगं त्रिविक्रममूर्तिर्यस्य ॥ ११ ॥ विष्णोर्वा मपादां गुष्ठनखेन निर्भिन्नो योऽङ्कटाहस्तस्योर्ध्वभागस्तेन पतितं यद्रंध्रं तस्य रंध्रस्य मध्यात्संविशंत्यंतः प्रविष्टा दिवो मूर्धन्यवततारेयं गंगा ॥ १२ ॥ संविशंती संस्ववती ॥ १३ ॥ युगसाहस्रकेण कालेन बहुकालेनेत्यर्थः ॥ १४ ॥ आगत्य स्थितेत्यर्थः ॥ कोऽसौ दिवो मूर्धा तदाह यत्तद्विष्णुपदमिति ॥ १५ ॥ उत्तानपादस्याऽपत्यम् ॥ १६ ॥ समानचतुरस्रां च शातकौभमयीं पुरीम् ॥ वर्णयंति महात्मानः परावरविदो बुधाः ॥ ७ ॥ तांपुरीमनुलोकानामष्टानामीशिषांपराः ॥ पुर्यः प्रख्यातसौवर्णरूपास्ताश्च यथादिशम् ॥ ८ ॥ यथारूपं सार्धनेत्रसहस्रप्रमिताः कृताः ॥ मेरौ नवपुराणि स्युर्मनोवत्यमरावती ॥ ९ ॥ तेजोवती संयमनी तथा कृष्णांगना परा ॥ श्रद्धावती गंधवती तथा चान्यामहोदया ॥ १० ॥ यशोवती च ब्रह्मेन्द्रवन्द्यादीनां यथाक्रमम् ॥ तत्रैव यज्ञलिंगस्य विष्णोर्भगवतो विभोः ॥ ११ ॥ वामपादां गुष्ठनखेन निर्भिन्नस्य च नारद ॥ अंडोर्ध्वभागं रंध्रस्य मध्यात्संविशती दिवः ॥ १२ ॥ मूर्धन्यवततारेयं गंगा संविशती विभोः ॥ लोकानामखिलानां च पापहारि जलाकुला ॥ १३ ॥ इयं च साक्षाद्भगवत्पदी लोकेषु विश्रुता ॥ कालेन महता सा तु युगसाहस्रकेन तु ॥ १४ ॥ दिवो मूर्धन्यमागत्य देवी देवनदीश्वरी ॥ यत्तद्विष्णुपदं नाम स्थानं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ १५ ॥ औत्तानपादिर्यत्रास्ते ध्रुवः परमपावनः ॥ भगवत्पादयुगलं पद्मकोशरजोदधत् ॥ १६ ॥ अद्याप्यास्ते सराजर्षिः पदवीमचलां श्रितः ॥ तत्र सप्तर्षयस्तस्य प्रभावज्ञा महाशयाः ॥ १७ ॥ प्रदक्षिणं प्रक्रमंतिसर्वलोकहितेप्सवः ॥ आत्यंतिकी सिद्धिरियं तपतां सिद्धिदायिनी ॥ १८ ॥ आद्रियं ते च शिरसा जटाजूटोपितेन च ॥ ततो विष्णुपदा देवी नैकसाहस्रकोटिभिः ॥ १९ ॥ विमानैराकुले देवयानेऽवतरती च सा ॥ चंद्रमंडलमाग्राव्यपतंती ब्रह्मसद्गति ॥ २० ॥ चतुर्धाभिद्यमाना सा ब्रह्मलोके च नारद ॥ चतुर्भिर्नामभिर्देवी चतुर्दिशमभिसृता ॥ २१ ॥ सरितां च नदीनां च पतिमेवाऽन्वपद्यत ॥ सीता चालकनंदा च चतुर्भद्रेति नामभिः ॥ २२ ॥ सीता च ब्रह्मसदनाच्छिखरेभ्यः क्षमाभृताम् ॥ केसराभिधनाम्राचप्रस्रवंती च स्वर्णदी ॥ २३ ॥ गंधमादनमूर्ध्नीहपतिता पापहारिणी ॥ अंतरेण तु भद्राश्ववर्षप्राच्यां समागता ॥ २४ ॥

गंगाप्रथमतो बहुकालेन ध्रुवमंडलमागतेत्यर्थः ॥ तत्र ध्रुवमंडले सप्तर्षयः प्रदक्षिणां कुर्वंतितेतस्य गंगा प्रवाहस्य प्रभावज्ञा आत्यंतिकी मोक्षसिद्धिरियं तपतां तपस्विनां भवतिसिद्धिदायिनीति मत्वा जटाजूटैरुपितेन युक्तेन शिरसा तां गंगामाद्रियं ते नित्यं स्नानं कुर्वतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ चंद्रमंडलात् ब्रह्मलोके पतनसमये च त्वारः प्रवाहा जाता इत्याह चतुर्थेति ॥ अभिसृता गता ॥ २१ ॥ तस्मात्पतिता ये च त्वारः प्रवाहास्तेषां च त्वारिणामन्य भवन् ॥ सर्वे प्रवाहाः समुद्रंगता इत्याह सरितां चेति ॥ नामान्याह सीता चेति ॥ २२ ॥ सीतानाम्नी गंगा ब्रह्मसदना त्रिगता पूर्वोक्ता ये क्षमाभृतः पर्वताः केसराभिधनामानः सुमेरुर्गणिका केसरभूतास्तेषां शिखरेभ्यः प्रस्रवंती गंधमादनपर्वतमूर्धनि पतितेत्यन्वयः ॥ केसराचलानां समानोच्छ्रायत्वात् प्रथमं तेषामादिशिखरेषु मुख्यशृंगेषु पतति ॥ तेभ्यो धोऽधः प्रस्रवंती सती ॥ २३ ॥ भद्राश्ववर्षस्यांतरेण मध्यत इत्यर्थः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अञ्जभूर्ब्रह्मा तस्य पदात्सदनादित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्नानाय स्नानार्थं सरतां गच्छताम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ समुद्रमुत्तरसमुद्रम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भौमस्वर्गप्रदानि चेत्यस्यार्थस्वयमेवाहस्वर्गि
णामिति ॥ तत्रत्यं भोगमाह पुरुषाणामिति ॥ ३५ ॥ दशभिर्नागसहस्रैः ॥ समबलेन परिकल्पिताः ॥ दशसहस्रनागबला इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ एकवर्षेनेति ॥ आयुषि एकवर्षेणानेन्यूनं सति आसन्नगर्भा गर्भवत्यः स्त्रियो भ
वन्ति तावत्पर्यंतं युवतय इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इति श्रीदे० तिलके अष्टमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ त्रिंशद्भिरेकेनेनैस्तु पथैरथ सविस्तरम् ॥ इलावृतसमाचारः कथ्यते भक्तिवृद्धये ॥ १ ॥ सर्वेषु वर्षेषु विद्यमाना
क्षारोदधिगतास्तु धुनदी देवपूजिता ॥ ततो माल्यवतः शृंगाद्वितीया परिनिर्गता ॥ २५ ॥ ततो वेगवती भूत्वा केतुमालं समागता ॥ चक्षुर्नाम्री देवनादी प्रती
च्यादि श्युपागता ॥ २६ ॥ सरितां पतिमा विष्टा सा गंगा देववन्दिता ॥ ततस्तृतीया धारा तु नाम्ना ख्याता च नारद ॥ २७ ॥ पुण्याचालकनंदा वै दक्षिणेनाब्जभू
पदात् ॥ वनानि गिरिकूटानि समतिक्रम्य चागता ॥ २८ ॥ हेमकूटं गिरिवरं प्राप्ताऽतोऽपीह निर्गता ॥ अतिवेगवती भूत्वा भारतं चागता परा ॥ २९ ॥ दक्षिणं
जलं प्राप्ता तृतीया सा सरिद्ररा ॥ यस्याः स्नानाय सरतां मनुजानां पदे पदे ॥ ३० ॥ राजसूयाश्च मेधादिफलं तु न हि दुर्लभम् ॥ ततश्चतुर्थी धारा तु शृंगवत्पर्व
तात्पुनः ॥ ३१ ॥ भद्राभिधा संस्रवती कुरून्संतर्प्य चोत्तरान् ॥ समुद्रं समनु प्राप्ता गंगा त्रैलोक्यपावनी ॥ ३२ ॥ अन्येन दाश्च नद्यश्च वर्षे वर्षेऽपि संति हि ॥ बहुशो
मेरुमंदारप्रसूताश्चैव नारद ॥ ३३ ॥ तत्राऽपि भारतं वर्षं कर्मक्षेत्रमुशंति हि ॥ अन्यानि चाऽष्टवर्षाणि भौमस्वर्गप्रदानि च ॥ ३४ ॥ स्वर्गिणां पुण्यशेषस्य भोग
स्थानानि नारद ॥ पुरुषाणां चायुतायुर्वज्रांग देवसन्निभाः ॥ ३५ ॥ पुरुषानागसाहस्रैर्दशभिः परिकल्पिताः ॥ महासौरतसंतुष्टाः कलत्राढ्याः सुखान्विताः ॥
॥ ३६ ॥ एकवर्षेन केचायुष्याः सप्तगर्भाः स्त्रियोऽपि हि ॥ त्रेतायुगसमः कलौ वर्तते सर्वदेव हि ॥ ३७ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे सप्तमोऽध्या
यः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ तेषु वर्षेषु देवेशाः पूर्वोक्तैः स्तवनैः सदा ॥ पूजयन्ति महादेवीं जपध्यानसमाधिभिः ॥ १ ॥ सर्वतु कुसुमश्रेणी शोभिता व
नराजयः ॥ फलानां पल्लवानां च यत्र शोभानिरंतरम् ॥ २ ॥ तेषु काननवर्षेषु वर्षपर्वतसानुषु ॥ गिरिद्रोणीषु सर्वासु निर्मलोदकराशिषु ॥ ३ ॥ विकचोत्पल
मालासुहंससारससंचयैः ॥ विमिश्रितेषु तेष्वेव पक्षिभिः कूजितेषु च ॥ ४ ॥ जलक्रीडादिभिश्चित्रविनोदैः क्रीडयन्ति च ॥ सुंदरीललितभ्रूणां विलासाय तनेषु
च ॥ ५ ॥ तत्रत्या विहरन्त्यत्र स्वैर्युवतिभिः सह ॥ नवस्वपिच वर्षेषु भगवानादिपूरुषः ॥ ६ ॥ “नारायणो लोकोकानामनुग्रहतैकदृक्” ॥ देवीमाराधय
त्रास्ते स च सर्वे श्रपूज्यते ॥ आत्मव्यूहेनैज्यया सौ सन्निधत्ते समाहितः ॥ ७ ॥

देवादयः श्रीदेवीमुपासन्ते इत्याह तेषु वर्षेषु चिति ॥ देवेशास्तत्तद्द्वेषं तत्तद्दीपस्थिता विष्णुरद्रसंकर्षणाद्यादयो देवावक्ष्यमाणाः पूर्वोक्तैः स्तवनैरुणाजंवादिनाधारैश्चरीमिनाक्षीणां कथितैः स्तोत्रैर्जपध्यान
समाधिभिश्च श्रीभगवतीं सर्वेऽप्युपासन्ते इत्यन्वयः ॥ १ ॥ तत्रत्यवनवर्णनमाह सर्वतु कुसुमेति ॥ २ ॥ वर्षपर्वताः पूर्वोक्ता वर्षमर्यादाकारकाः पर्वतास्तेषां सानुषु शिखरेषु ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सर्ववर्षेषु भिन्न
भिन्नरूपेण विष्णुरपि पूज्यत इत्याह नवस्वपिच वर्षेषु चिति ॥ ६ ॥ आत्मव्यूहेनैज्यया सौ सन्निधत्ते समाहितः ॥ ७ ॥

पञ्चजो ब्रह्मा तस्याः शिखिलक्षणया भ्रूमध्यं तस्मात्समुद्रवत् उत्पत्तिर्यस्य समुख्यशिवांशभूतो रुद्रोऽनतुमुख्यः ॥ ८ ॥ अपरोर्वाचीनः कुतोऽनप्रविशति तत्राह भवान्या इति ॥ यतोरुद्रशक्तेर्भवान्याः शापतस्तत्र तस्मिन्क्षेत्रे स्फुटं स्पष्टं पुमान्पुरुषः प्रवेशमात्रेण स्त्रीभवति तत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ भवानीरुद्राणीनां यो येषां गणकोटीनां तैः ॥ संकर्षणं भजन् उपधावते इत्यन्वयः ॥ १० ॥ आत्मनः प्रकृतिकारणां पतामहम् ॥ ११ ॥ उपासनामंत्रमाह ॐ नम इति सर्वेषां गुणानां संख्यानां प्रकाशो यस्मात्स्वर्यं व्यक्तायाऽप्रमेयाय ॥ १२ ॥ भजे भजन्येति ॥ हे भजन्य भजनीयत्वात्वां परमेश्वरं भजे इत्यन्वयः ॥ अरणं शरणं पादपंकजं यस्य ॥ कृत्स्नस्य भगस्यैश्वर्यादिवद्गुणस्य परमयनमाश्रयः ॥ भक्तेषु चालमत्यर्थं भावितं प्रकटितं भूतभावनं स्वरूपं येन ॥ भवापहं संसारहरम् ॥ भक्तेष्वित्यनुषंगः ॥ भवं संसारं भावयतीति तथा तमयादभक्तेष्विति द्रष्टव्यम् ॥ १३ ॥ ईश्वरत्वमुपपादयंस्तमसत्वेन प्रसक्तमना दरवारयति नयस्येति ॥ निरीक्षमाणस्यापि दृष्टिर्मायागुणैर्विषयैश्चित्तवृत्तिभिः ॥ करणैश्च ॥ अण्वपीषदपि नाज्यते न लिप्यते ॥ किमर्थं निरीक्षमाणस्य ईशेशनाय नियमनाय ॥ ईशनमीदृ ॥ संपदादित्वाद्वावेकिम् ॥ अत्र वैधर्म्यं दृष्टं ॥ यथा जितक्रोधवेगानामस्माकं दृष्टिरज्यते न तथेति ॥ अत आत्मन ईद्रियाणि जिगीषुर्जेतुमिच्छु

इलावृते तु भगवान्पद्मजाक्षिसमुद्रवः ॥ एक एव भवो देवो नित्यं वसति सांगनः ॥ ८ ॥ तत्क्षेत्रे नापरः कश्चित्प्रवेशं वितनोति च ॥ भवान्याः शापतस्तत्र पुमान् स्त्रीभवति स्फुटम् ॥ ९ ॥ भवानीनाथकैः स्त्रीणामसंख्यैर्गणकोटिभिः ॥ संरुध्यमानो देवेशो देवं संकर्षणं भजन् ॥ १० ॥ आत्मना ध्यानयोगेन सर्वभूतहिते च्छया ॥ तांतामंसीतुरीयां च मूर्तिं प्रकृतिमात्मनः ॥ ११ ॥ उपधावते चैकाग्रमन्सा भगवानजः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय सर्वगुणसंख्यानायाऽनंतायाऽव्यक्ताय नम इति ॥ १२ ॥ भजे भजन्यारणपादपंकजं भगस्य कृत्स्नस्य परंपरायणम् ॥ भक्तेष्वलं भावितं भूतभावनं भवापहं त्वाभवभावमीश्वरम् ॥ १३ ॥ नयस्य मायागुणकर्मवृत्तिभिर्निरीक्षितो ह्यण्वपि दृष्टिरज्यते ॥ ईशेयथानोजितमन्युरहं साकस्तनमन्येत जिगीषुरात्मनः ॥ १४ ॥ असदृशो यः प्रतिभाति मायया क्षीवेव मध्वासवताम्रलोचनः ॥ न नागवध्वोर्हण ईशेरे द्वियायत्पादयोः स्पर्शनधर्पितो द्रियाः ॥ १५ ॥ यमाहुरस्य स्थितिजन्मसंयमं त्रिभिर्विहीनं यमनंतमृषयः ॥ न वेद सिद्धार्थमिव कचिच्छित्तं भूमंडलं मूर्धसहस्रधामसु ॥ १६ ॥ यस्याऽद्य आसीद्गुणविग्रहो महान्विज्ञानधिष्ण्यो भगवानजः किल ॥ यत्संवृतो हं त्रिवृतास्वतेजसा वैकारिकं तामसमैर्द्रियं सृजे ॥ १७ ॥

सुमुक्षुस्तं क्रौनमन्येत नाद्रियेत ॥ १४ ॥ ननु सुराभ्यां प्रतस्य कुतो दृष्टिर्न ज्यते तत्राह असदृशो य इति ॥ असती दृक् दृष्टिर्यस्य तस्य ॥ स्वमायया क्षीवो मत्त इव यो भयंकरः प्रतिभाति मध्वासवाभ्यामाताम्रलोचन इव च नागवध्वो विमोहेन तथा तथा प्रतिभानं युक्तमित्याह नेति ॥ पादार्चने यस्य पादयोः स्पर्शनेन धर्पितं मोहितं इंद्रियं मनो यासां ताहि यालज्जया भुजाद्यर्हणेन ईशेरे न शेकुः ॥ कस्तनमन्येतेति पूर्वेणा न्वयः ॥ १५ ॥ यमाहुरिति ॥ अस्य विश्वस्य स्थितिजन्मसंयमं हेतुं यमाहुः ॥ अत एव त्रिभिः स्थित्यादिभिर्विहीनम् ॥ अनंतं च यमाहुः ॥ ऋषयो मंत्राः ॥ छंदो नुरोधेन दीर्घपाठे ऋकारो देवमाता लक्ष्मीः स च ऋषयश्चेत्यर्थः ॥ अनंतत्वं दर्शयति ॥ मूर्धसहस्रमेव धामानि स्थानानि ते पुकाचिदेकदेशे स्थितं भूमंडलं यो न वेद सिद्धार्थं सर्षपमिव तस्मै नम इति चतुर्थेनान्वयः ॥ १६ ॥ तत्र जन्महेतुत्वं महदादिद्वारेण प्रपंचयति यस्याद्य इति ॥ यस्य गुणनिमित्तो महान्नामविग्रह आसीत् ॥ विज्ञानं सत्त्वं धिष्ण्य माश्रयो यस्य सः ॥ तस्य चित्तरूपत्वेन सत्त्वप्रधानत्वात् स एव किलाधिदेवो वासुदेवाभेदविवक्षाभावात् ॥ अतो ब्रह्माय त्समवः ॥ यस्माद्ब्रह्मणः संभूतोऽहं रुद्रः त्रिवृतागुणेन स्वतेजसा विभूतिरूपेणाऽहंकारेण वैकारिकं देवतावर्गम् ॥ तामसंभूतवर्गम् ॥ ऐंद्रियमिंद्रियवर्गं च सृजामि ॥ १७ ॥

किंचेतेवयमहदादयः सर्वस्यानुग्रहादिदं ब्रह्माण्डं सृजाम ॥ कथंभूताः यस्य महात्मनो वशो स्थिताः संतो यतः सूत्रेण क्रियाशक्त्या यांत्रिताः प्रोताः शकुन्ताः पक्षिण इव लौकिकेन सूत्रेण वयमित्युक्तम् ॥ ताना
ह महानहंकारश्च वैकृतादयः पूर्वाक्तावर्गाश्च ॥ १८ ॥ स्थितिलयहेतुत्वं दर्शयन् प्रणमति यदिति ॥ येन निर्मितामेतां माया मेवायं जनो जसावेद ननु तन्निस्तारणयोगमुपायं कर्हिचिदपि वेदेति ॥ स्थितिहेतुत्वं दर्शयति कीदृशीं कर्माण्येव पर्वाणि ग्रंथयस्तानि नयति प्रापयतीति तथा तां ॥ प्रलयहेतुत्वमाह विलीयते स्मिन्निति विलयः उदेत्यस्मादित्युदयः विलयश्चोदयश्चात्मा स्वरूपं यस्य तस्मै नमः ॥ नन्वत्रत्यश्लोकानुपूर्व्या विष्णुभागवतोक्तश्लोकानुपूर्व्याश्चैकत्वं कथं सिद्धयतीति चेन्न ॥ एतद्ग्रंथस्याऽत्रत्यविष्णुभागवतग्रंथस्याऽपि तत्तद्वर्षस्थितदेवादिभिः कृतोपासनामंत्राणां तैः कृतस्तोत्राणां चऽनुवादकत्वादनुवादसमानानुपूर्विकत्वस्यापेक्षितत्वात् ॥ किंच कचित्कचित्पुराणां तरे श्लोकानुपूर्विकत्वस्य पुराणां तरे दृष्टत्वात् ॥ यथानारदपुराणीयमंत्रखंडस्य तंत्रराजस्थयामलस्थश्लोकानुपूर्विकत्वम् ॥ शिवरहस्यस्थप्रदोषाध्यायस्य ब्रह्मोत्तरखंडस्थप्रदोषाध्यायसमानानुपूर्विकत्वं तथा ब्रह्मवैवर्तीयप्रकृतिखंडस्य देवीभागवतनवमस्कंधसमानानुपूर्विकत्वमित्याद्यम् ॥ तंत्रेष्वपि बहुपुतंत्रांतरसमानानुपूर्विकत्वमु
एतेवयं यस्य वशो महात्मनः स्थिताः शकुन्ता इव सूत्रयांत्रिताः ॥ महानहं वैकृततामसेन्द्रियाः सृजाम सर्वे यदनुग्रहादिदम् ॥ १८ ॥ यन्निर्मितां कर्हपि कर्मपर्वणीं मायां जनोऽयं गुरुसर्गमोहितः ॥ न वेद निस्तारणयोगमंजसा तस्मै नमस्ते विलयोदयात्मने ॥ १९ ॥ नारायण उवाच ॥ एवं स भगवान् रुद्रो देवं संकर्षणं प्रभुम् ॥ इलावृतमुपासीत देवी गणसमाहितः ॥ २० ॥ तथैव धर्मपुत्रोऽसौ नाम्ना भद्रश्रवा इति ॥ तत्कुलस्याऽपि पतयः पुरुषा भद्रसेवकाः ॥ २१ ॥ भद्राश्वपतेतां मूर्तिं वासुदेवस्य विश्रुताम् ॥ हयमूर्तिभिर्दातां तु हयग्रीवपदां किताम् ॥ २२ ॥ परमेण समाध्यन्यवारकेण नियंत्रिताम् ॥ एवमेव च तां मूर्तिं गृणंत उपयांति च ॥ २३ ॥ भद्रश्रवस ऊचुः ॥ ॐ नमो भगवते धर्मायात्मविशोधनाय नम इति ॥ अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं घ्नंतं जनो यं हिमिषन्न पश्यति ॥ ध्यायन्न स द्यार्हं वि कर्मसेवितुं निर्हृत्य पुत्रं पितरं जिजीविषुः ॥ २४ ॥ वदंति विश्वं कवयः स्मनश्चरं पश्यंति चाऽध्यात्मविदो विपश्चितः ॥ तथापि मुह्यंति तवाऽजमायया सुविस्मितं कृत्यमजं न तोऽस्मितम् ॥ २५ ॥ विश्वोद्भवस्थाननिरोधकर्म ते ह्यकर्तुरंगीकृतमप्यपावृतः ॥ युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते च वस्तुतः ॥ २६ ॥

पलभ्यत एवेति ॥ १९ ॥ २० ॥ अथ भद्राश्वपतीयसेव्यसेवकभावमुपवर्णयति तथैवेति ॥ भद्रश्रवानामधर्मपुत्रो वर्षपतिः ॥ तत्कुलस्यापि पतयस्तस्मिन्कुले जायमानाः पुरुषाः कथंभूताः भद्रस्य भद्रनाम्नो वर्षपतेः सेवकास्ते चेत्यर्थः ॥ २१ ॥ हयमूर्तिभिर्दातां तु हयग्रीवपदां कितां हयग्रीवनाम्नीम् ॥ २२ ॥ समाध्यन्यवारकेनेति ॥ समाधेरन्यद्वाह्यव्यापारादि तद्वारकेण तन्निवारकेण परमेण पूजनेन निरंतरं समाधिर्नैव नियंत्रितां बद्धां विषयं कृतामित्यर्थः ॥ गृणंतः स्तुवंतः ॥ उपयांति च सिद्धिं मूर्तिं वा ॥ २३ ॥ भद्रश्रवस ऊचुरिति ॥ प्राणभृत उपधातीति वृद्धगणलक्षणतया तद्योगाद्गुणिपुल्लिङ्गसमवायन्यायेन बहुवचनम् ॥ अहो विचित्रमिति ॥ अयं जनो मिषन्नपि पश्यन्नपि घ्नंतं हिंसंतं मृत्युं न पश्यतीति भगवद्विचेष्टितमेव ॥ तच्च विचित्रम् ॥ अदर्शनेलिंगं पुत्रं वा पितरं च वृद्धं मृतं निर्हृत्य दग्ध्वा स्वयंतदुभयधनैर्जिजीविषुर्जीवितुमिच्छतीत्यर्थः ॥ किं धर्मयनं यद्विह्यतोऽसत्तुच्छं विषयसुखं सेवितुं विकर्मपापमेव ध्यायन् ॥ २४ ॥ नन्वविद्वान्न पश्यति किमत्र चित्रं तत्राह वदंतीति ॥ ब्रह्मरवदंति स्म शास्त्रतः ॥ पश्यंति च समाधौ हे अज तथापि मुह्यंती ॥ एतच्च तव कृत्यं चेष्टितं सुविस्मितं अतिविचित्रम् ॥ अतः शास्त्रादिश्रमं विहाय तं त्वां अजं न तोऽस्मि ॥ २५ ॥ इदमपरं चित्रवत्प्रतीयमानमपि त्वयि न चित्रमित्याह विश्वोद्भवेति ॥ विश्वोद्भवादि कर्मकर्तुरपि अपगता आवृत्त आवरणं स्मात्तादृशस्यापि ते अंगीकृतं वेदेन त्वयि तन्न चित्रम् ॥ यतो मायया सर्वात्मनः कार्यस्य कारणे स्रष्टरि कर्मयुक्तम् ॥ वस्तुतः सर्वव्यतिरिक्ते निरुपाधवनावृतत्वमकर्तृत्वं च युक्तम् ॥ २६ ॥

परमेश्वरत्वेनस्तुताप्रस्तुतावतारचरितमाह वेदानिति ॥ तमसादैत्येनतिरस्कृतानपनीतान् ॥ नाचतुरंगश्चतुरंगौतद्रूपोविग्रहोयस्य ॥ कवयेब्रह्मणेतदर्थंअवितथेहितायसत्यसंकल्पाय ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥ देवीलोकेमणिद्वीपे ॥ २९ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतातिलकेऽष्टमस्कंधेष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ त्रयोविंशतिभिःपद्यैर्मंत्रहीनैरतःपरम् ॥ वर्षातर्गतसंसेव्यसेवकत्वमिहोच्यते ॥ १ ॥ १ ॥
 असुरः प्रन्हादः ॥ २ ॥ तेजसामपितेजसे ॥ आविराविः अतिप्रकटोभव वीप्सावा ॥ कर्माशयान्कर्मवासनाः ॥ कर्माशयानितिपाठेरागादीन् ॥ रंधयनिर्दह ॥ भूयिष्ठाःभूयः ॥ स्वस्त्यस्त्विति ॥
 विश्वस्यस्वस्तिप्रार्थनेखलस्याऽपिभवेत् तच्चसाधुपीडांविनानस्यात् अन्योन्यमर्मगलंध्यायतांचभूतानामन्योन्यघातनंविनानभवेदित्याशंक्याह खलःप्रसीदतु कौर्येत्यजतु ॥ भूतानिचमिथः शि
 वमेवध्यायंतु ॥ तेषामनश्चभद्रमुपशमादिकंभजतु ॥ नोस्माकमपिमतिः अपिशब्दाद्भूतानांचमतिःअहेतुकीनिष्कामासती ॥ ३ ॥ माऽगारेति ॥ नःसंगः कापिमास्यात् यदिकथंचित्स्यात्तर्हिअगारा
 वेदान्युगांतेतमसातिरस्कृतात्रसातलाद्योनृतुरंगविग्रहः ॥ प्रत्याददेवैकवयेऽभियाचतेतस्मैनमस्तेवितथेहितायते ॥ २७ ॥ एवंस्तुवंतिदेवेशंहयशीर्षहरिं
 चते ॥ भद्रश्रवसनामानोवर्णयंतितत्तद्गुणान् ॥ २८ ॥ एपांचरितमेतद्विद्यःपठेच्छ्रावयेच्चयः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्यदेवीलोकंब्रजेच्चसः ॥ २९ ॥ इतिश्रीदेवी
 भागवतेमहापुराणेऽष्टमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ हरिवर्षेचभगवानृहरिःपापनाशनः ॥ वर्ततेयोगयुक्तात्माभक्ता
 नुग्रहकारकः ॥ १ ॥ तस्यतद्व्यतिरूपंमहाभागवतोसुरः ॥ पश्यन्भक्तिसमायुक्तःस्तौतितद्गुणतत्त्ववित् ॥ २ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ ॐनमोभगवतेनरसिंहा
 यनमस्तेजस्तेजसेआविराविर्भववब्रह्मकर्माशयान्रंधयंरंधयतमोग्रसअंस्वाहा ॥ अभयंममात्मनिभूयिष्ठाः॥ ॐश्रूँ ॥ स्वस्त्यस्तुविश्वस्यखलःप्रसीदतां
 ध्यायंतुभूतानिशिवमिथोधिया ॥ मनश्चभद्रंभजतादधोक्षजेआवेश्यतांनोमतिरप्यहैतुकी ॥ ३ ॥ माऽगारदारात्मजवित्तवंधुषुसंगोयदिस्याद्भगवत्प्रियेषु
 नः ॥ यःप्राणवृत्त्यापरितुष्टआत्मवान्सिद्धयत्यदूरात्रतथेंद्रियप्रियः ॥ ४ ॥ यत्संगलब्धंनिजवीर्यवैभवंतीर्थमुहुःसंसृष्टशतांहिमानसम् ॥ हरत्यजोतःश्रुति
 भिर्गतोगजंकोवैनसेवेतमुकुंदविक्रमम् ॥ ५ ॥ यस्याऽस्तिभक्तिर्भगवत्यकिंचनासर्वैर्गुणैस्तत्रसमासतेसुराः ॥ हरावभक्तस्यकुतोमहद्गुणामनोरथेनासतिधाव
 तोवहिः ॥ ६ ॥ हरिर्हिसाक्षाद्भगवान्शरीरिणामात्माज्ञपाणामिवतोयमीप्सितम् ॥ हित्वामहांस्तंयदिसज्जतेगृहेतदामहत्त्वंवयसादंपतीनाम् ॥ ७ ॥

दिषुमास्यात् किंतुभगवत्प्रियेष्वेव॥अगारादिसंगेदोषमाह यइति॥इंद्रियप्रियोगृहेष्वास्तकः॥४॥भगवत्प्रियसंगेगुणमाहयत्संगेति ॥ येषांभगवत्प्रियाणांसंगाल्लब्धंमुकुंदविक्रमंश्रुतिभिः श्रवणादिभिः
 संसृष्टशतांसंसेवमानानांपुंसामंतर्गतोऽजोमानसमलंहरति ॥ कथंभूतंविक्रमम् निजमसाधारणवीर्यवैभवप्रभावातिशयोयस्य ॥ तीर्थतुंगगादिमुहुःसंसृष्टशतामंगजमलंकेवलंहरति ॥ तान्कोवैनसेवेतत्य
 न्वयः ॥ ५ ॥ मानसमलापगमेफलमाह यस्येति॥अकिंचनानिष्काममनःशुद्धौहरेर्भक्तिर्भवति॥ततश्चतत्प्रसादेसतिसर्वदेवाःसर्वैर्गुणैर्मज्जानादिभिःसहतत्रसम्पगासतेनित्यंवसंति॥गृहाद्यास्तस्यतुहरि
 भक्त्यसंभवात्कुतोमहतांगुणाज्ञानवैराग्यादयोभवति ॥ असति विषयसुखेनोरथेनवदिधावतः॥६॥ननुहरिविमुखस्याऽपिगृहाद्यास्तस्यलोकेमहत्त्वंदृश्यते ॥ सत्यंतत्तृपहासास्पदमितिसहेतुकमाह
 हरिर्हिति ॥यथाज्ञपाणांमीननामीप्सितंतोयमेवात्मा ॥ तेनविनाजीवनाभावात् ॥ महानतिप्रसिद्धोऽपिगृहेयदिसज्जतेतदादंपतीनांमिथुनानांशूद्रादिष्वपिप्रसिद्धंवयसेवकेवलंयन्महत्त्वंतदेवतस्यभव
 ति ॥ ननुज्ञानदिनामिथुनेषुतेषुपूज्यमानेषुस्त्रीभ्यःपुंसामहत्त्वम् ॥ बाह्यमिथुनेषुश्रवणमिथुनांमहत्त्वमप्युच्यते ॥ ७ ॥

यस्मादेवंतस्मात्तृहं हिवाऽकुतोभयं नृसिंहपादं भजतेत्यसुरानुपदिशति तस्मादिति ॥ कीदृशं गृहम् रजस्तृष्णा रागोऽभिनिवेशः रजआदीनां मूलं कारणं ॥ अतएव संसृतीनां जन्ममरणादीनाम् चक्रवा
लं मंडलमविच्छेदयस्मात् ॥ ८ ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वे गुणविशेषैः श्रेष्ठवस्तुभिर्विलक्षितो लक्ष्यो कृत आत्मा यस्य ॥ आकूतीनां क्रियाणां चित्तीनां ज्ञानानां चेतसां संकल्पाध्यवसायादीनां विशेषाणां तद्विषया
णाम् ॥ षोडशकला अंशो एकादशो द्विपंचविषयलक्षणायस्य ॥ छंदोमयाय वेदोक्तकर्मप्राप्त्याय ॥ अन्नमयाया त्रेनोपष्टभ्यत्वात् ॥ अमृतमयाय परमानंदाविष्कारत्वात् ॥ सर्वमयाय सर्वविषयत्वात् ॥ सह
सेओजसेवलाय तद्धेतुत्वात् ॥ त्वत्कामेनैव त्वत्सेवकत्वादहंकृतार्थास्मि ॥ अन्यकामनया तु त्वामर्चयंत्योनपरिपूर्णमनोरथाः स्युरित्याह स्त्रिय इति ॥ स्वतएव हृषीकाणामीश्वरं पतिसंतं त्वामाराध्य याः स्त्रियो
ऽन्यपतिप्रार्थयंते ॥ पतिकामानां हिकामाराधनं त्रेतुप्रसिद्धम् ॥ तासामपत्यादीनि तेषां पतयो न पातुं शक्ताः ॥ १२ ॥ अतस्ते पतय एव न भवंतीत्याह सवा इति ॥ सचैवं भूतः पतिर्भवानेक एव नाऽन्यः ॥ यो भवानात्मला
तस्माद्भजो रागविपादमन्युमानस्पृहाभयदैन्याधिमूलम् ॥ हित्वा गृहं संसृतिचक्रवालं नृसिंहपादं भजतां कुतोभयम् ॥ ८ ॥ एवं दैत्यपतिः सोऽपि भक्त्याऽनुदि
नमीडते ॥ नृहरिपापमातंगहरिहृत्पद्मवासिनम् ॥ ९ ॥ केतुमाले च वर्षे हि भगवान्स्मरूपधृक् ॥ आस्तेतद्वर्षनाथानां पूजनीयश्च सर्वदा ॥ १० ॥ एतेनो
पासते स्तोत्रजालेन चरमान्धिजा ॥ तद्वर्षनाथास्ततर्महतां मानदायिका ॥ ११ ॥ रमोवाच ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॐ नमो भगवते हृषीकेशाय सर्वगुणविशेषैर्विलक्षि
तात्मने आकूतीनां चित्तीनां चेतसां विशेषाणां चाधिपतये षोडशकलाय छंदोमयाया त्रिमयायामृतमयाय सर्वमयाय सहसेओजसेवलाय कांताय कामाय नम
स्ते उभयत्र भूयात् ॥ स्त्रियो व्रतैस्त्वां हृषीकेश्वरं स्वतो ह्याराध्य लोके पतिमाशासते न्यम् ॥ तासां न ते वै परिपांत्य पत्यं प्रियं धनार्थं प्रियतोऽस्वतंत्राः ॥ १२ ॥ स
वैपतिः स्यादकुतोभयः स्वतः समंततः पाति भयातुरं जनम् ॥ स एक एवेतरथामिथोभयं नैवात्मलाभादधिमन्यते परम् ॥ १३ ॥ यातस्य ते पादसरोरुहार्हणं
कामयेत्साखिलकामलं पटा ॥ तदेवरासीप्सितमीप्सितोर्चितो यद्भग्नयाश्चाभगवन्प्रतप्यते ॥ १४ ॥ मत्प्राप्तयेऽजेश सुरासुरादयस्तप्यंत उग्रं तपेन्द्रियोधि
यः ॥ ऋते भवत्पादपरायणा व्रमां विदंत्यहं त्वद्धृदयाय तोऽजित ॥ १५ ॥ सत्त्वं ममाऽप्यच्युतशीर्ष्णि वंदितं कंरां बुजं यत्त्वदधायि सा त्वताम् ॥ विभर्षिमां ल
क्ष्मवरेण्यमायया कर्द्वेश्वरस्येहितमूहितुं विभुः ॥ १६ ॥

भातृपरमन्यदधिकं न मन्यते इतरथान्याधीनसुखस्य न स्वतंत्रता ॥ स्वतंत्रता नास्ति च मंडलेश्वराणां भिन्नमिथोभयं स्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ किंच निष्कामभजने अप्रार्थिता एव सर्वे कामा भवंति सकामभजने तु कामित
मात्रमनित्यं चेत्याह यातस्य ते इति ॥ यास्त्रीतस्योक्तलक्षणस्य ते पादसरोरुहस्यार्हणं पूजामेव कामयेन्न फलांतरम् साखिले पुकामे पुलं पटा सर्वाङ्कामान् प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ईप्सितमीप्सितः फलांतरं प्राप्नुमपे
क्षितः सन् अचितश्चेत्तर्हितदेवतदेकं रासिददाति ॥ किंच यद्यतः फलभोगानंतरं भग्नयाञ्चार्वाचितोऽर्थो यस्याः सा प्रतप्यते दुःखं प्राप्नोति तदेवरासिन तु नित्यम् ॥ १४ ॥ ननु ममार्हणे कुतः सर्वकामप्राप्तिस्त्व
मेव हिकामार्थिभिः सेव्यसेतत्राह मत्प्राप्तये इति ॥ मत्प्राप्तये ब्रह्मादयस्तपस्तप्यंतं कुर्वन्ति ॥ कथं भूताः ऐन्द्रियसुखे धीर्येषाम् ॥ अलुक् समासः ॥ तथापि भगवत्पादपरायणा हृते मां विदंति मत्कटाक्षविल
सिता विभूतीर्न लभंते इत्यर्थः ॥ यतस्त्वय्येव हृदयं स्यात्साहं त्वत्परतंत्रत्वात् त्वदनुवर्तिनां विलोक्यामि नान्यमित्यर्थः ॥ १५ ॥ इदानीं त्वत्कृपां प्रार्थयते सत्त्वमिति ॥ यद्भजनं विनानकश्चित्पुरु
षार्थः ॥ सत्त्वं त्वदितित्वं यावत्कंरां बुजं सा त्वतां भक्तानां शीर्ष्णि अधायि कृपयान्यस्तंतं ममापि शीर्ष्णि निधेहीति शेषः ॥ कथं भूतं वंदितं सर्वकामवर्षित्वेन सद्भिः स्तुतं ॥ न च मयितवाऽनादरः ॥

यतोहेवरेण्य मां वक्षसिलक्ष्मविभर्षि ॥ अहोचित्रमेतन्मयिकेवलमादरमात्रं भक्तेषु तु परमाकृपा ॥ अतर्ह्यश्वरस्य तव यन्मायया ईहितं तत्को वितर्कयितुं समर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सत्त्वाय सत्त्व
 प्रधानाय ॥ प्राणाय सुत्रात्मने ॥ उरुस्वनो वेदात्मको नादो यस्य ॥ यद्दं विभं ब्राह्मणादिनाम्ना विधिनिषेधालंबनभूतेन वशे अनयत्तु नियमितवान् सत्त्वमीश्वरः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ तस्य वाक्कंतिर्नामानीति
 ॥ १९ ॥ नन्विद्वादयो वशं नयांतिकुतोऽहंतत्राऽह यमिति ॥ मत्सर एव ज्वरो येषां ते ॥ यंहित्वा द्विपदचतुष्पदः सरीसृपं जंगमं स्थावरं च यदत्र दृश्यते तत्किंचिदपि पातुं न शक्ताः ॥ सत्त्वमेव प्राणरूपेण
 पालक ईश्वरश्चेत्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ ता अहिंसता ह मुक्थमस्म्यह मुक्थमस्मीत्यादि ॥ २० ॥ अवतारचरित्रमाह भवानिति ॥ भवानि मां क्षोणीमयामनुना सह मत्सहितां धृत्वैत्यध्याहारः ॥ ऊर्मिमा
 लिनिप्रलयार्णवे ओजसा उरुक्रमते विचरति ॥ यद्वा पातुमित्यस्याऽनुपगः ॥ क्षोणीपातुं क्रमते उत्सहते इत्यर्थः ॥ यतः अजः ॥ कीदृशी मौषधीनां वीरुधांच निधि आश्रयभूताम् ॥ जगतोयः प्राण
 एवं कामं स्तुवंत्येव लोकवंधुस्वरूपिणम् ॥ प्रजापतिमुखावर्पनाथाः कामस्य सिद्धये ॥ १७ ॥ रम्यकेनामवर्पे च मूर्तिभगवतः पराम् ॥ मात्स्यां देवासुरैर्व्यां
 मनुःस्तौति निरंतरम् ॥ १८ ॥ मनुखाच ॥ ॐ नमो मुख्यतमाय नमः सत्त्वाय प्राणायौ जसे वलाय महामत्स्याय नमः ॥ अंतर्वहिश्चाखिललोकपालकैरदृष्ट
 रूपो विचरस्युरुस्वनः ॥ स ईश्वरस्त्वं यद्दं वशेन यन्नाम्ना यथादा रुमयी नरः स्त्रियम् ॥ १९ ॥ यं लोकपालाः किल मत्सरज्वराहित्वा यतंतोऽपि पृथक् समेत्य च ॥
 पातुं न शक्नुवन् द्विपदश्चतुष्पदः सरीसृपं स्थाणुयदत्र दृश्यते ॥ २० ॥ भवान्युगांतार्णव ऊर्मिमालिनि क्षोणीमिमामोषधिवीरुधां निधिम् ॥ मया सहो रुक्रमते ज
 ओजसा तस्मै जगत्प्राणगणात्मने नमः ॥ २१ ॥ एवंस्तौति च देवेशं मनुः पार्थिव सत्तमः ॥ मत्स्यावतारं देवेशं संशयच्छेदकारणम् ॥ २२ ॥ ध्यानयोगेन देव
 स्य निर्वृता शेषकल्मषः ॥ आस्ते परिचरन् भक्त्या महाभागवतोत्तमः ॥ २३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे अ० भुवनकोशवर्णने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
 ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ हिरण्यमेनामवर्पे भगवान्कूर्मरूपधृक् ॥ आस्ते योगपतिः सोऽयमर्थमणा पूज्य ईज्यते ॥ १ ॥ अर्थमोवाच ॥ ॐ नमो भगवते अकूपा
 राय सर्वसत्त्वगुणविशेषणाय नोपलक्षितस्थानाय नमो वर्ष्मणे नमो भूष्मणे नमोऽवस्थानाय नमस्ते ॥ यद्रूपमेतन्न जिमायया र्पितं मर्थस्वरूपं बहु रूपरूपपितम् ॥ सं
 ख्यानयस्यास्त्ययथोपलंभनात्तस्मै नमस्तेऽव्यपदेशरूपिणे ॥ २ ॥ जरायुजं स्वेदजमंडजोद्भिदं चराचरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियम् ॥ द्यौः खं क्षितिः शैलसरि
 त्समुद्रं द्वीपग्रहक्षेत्यभिधेय एकः ॥ ३ ॥

गणस्तस्यात्मने नियंत्रे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ अर्धो नयैकविंशत्याप्यन्यवर्षांतरेष्वपि ॥ सेव्यसेवकरूपाणां वर्णनं स
 म्यगीर्यते ॥ १ ॥ अर्थमापितृगणाधिपतिः ॥ १ ॥ अकूपाराय कूर्मस्य सर्वः संपूर्णः सत्त्वगुणविशेषणं यस्य नोपलक्षितस्थानं यस्य स्यवारिचरत्वात् ॥ वर्ष्मणे वर्षांसे कालानवच्छिन्नाय ॥ भूष्मणे सर्वग
 ताय अवस्थानाय आधाराय यद्रूपमिति ॥ निजमायया र्पितं प्रकाशितमेतदर्थस्वरूपं दृश्यं पृथिव्यादियस्यैवं रूपम् यतः पृथक् न अस्ति ॥ कथं भूतम् बहुभीरूपैरूपितं निरूपितं यस्य च संख्यानास्ति ॥
 कुतः अथामिथ्यैवोपलंभात् ॥ नहि मरीचिजलमेतावदिति संख्यातुं शक्यते ॥ अव्यपदेशरूपिणे अनिरुक्तप्रपंचाकाराय ॥ २ ॥ बहुरूपत्वं दर्शयंस्तस्येश्वरादव्यतिरेकमाह जरायुजमिति ॥ द्वीपग्र
 हक्षमित्यभिधेयस्त्वमेवैकः न त्वद्व्यतिरिक्तोऽस्ति ॥ सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेत्यादिश्रुतिभिरित्यर्थः ॥ ३ ॥

सप्रपंचतामनुद्यतत्रिरासेनप्रणमति यस्मिन्निति ॥ असंख्येया अनन्ताविशेषायेषां तानि नामानिरूपाण्याकृतयश्चस्यतादृशेयस्मिन्त्वयिकविभिः कपिलादिभिरियंचतुर्विंशत्यादिसंख्याकल्पितासतीय
यातत्त्वदृशायेनतत्त्वज्ञानेनाऽपनीयते तस्मैतेसांख्यसिद्धांतरूपायनमः ॥ परमार्थरूपायेतिवा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मंत्रैस्तत्त्वेनलिंग्यतेइतितथातस्मै ॥ यज्ञाअयूपाःकृतवःसयूपास्तद्रूपाय
अतएवमहांतोऽध्वराअवयवभूतायस्य ॥ कर्मणाशुक्लायशुद्धाययज्ञानुष्ठाने त्रियुगाय कृतयुगेयज्ञाभावात् ॥ यद्वाकलियुगेच्छत्रत्वात् ॥ ८ ॥ कवयोविद्वांसःविपश्चितोनिपुणाः ॥ गुणेषुदेहेन्द्रियादिपुम
श्नंतिविचिन्वन्ति ॥ मथ्राविवेकसाधनेनमनसा ॥ क्रियार्थैःकर्मभिस्तत्फलैश्चगूढम् अप्रकाशमानं दिदृक्षवः ॥ एवंमंथनेईरितःप्रकटितआत्मास्वरूपंयस्यतस्मैनमः ॥ ९ ॥ मंथनमेवदर्शयन्नाह द्रव्यक्रि
योति ॥ द्रव्यं विषयः ॥ क्रियाईन्द्रियव्यापारः ॥ हेतुर्देवता ॥ अयनंदेहः ईशःकालः कर्ताअहंकारः ॥ एतैर्मायागुणैः ॥ कार्यैरुपलक्षणैर्वस्तुत्वेननिरीक्षितोयआत्मातस्मै अन्वीक्षयाविचारेणअंगैर्यमनिय
यस्मिन्नसंख्येयविशेषनामरूपाकृतौकविभिःकल्पितेयम् ॥ संख्याययातत्त्वदृशापनीयतेतस्मैनमःसांख्यनिदर्शनायते ॥ ४ ॥ एवंस्तुवतिदेवेशमर्यमास
हवर्षपैः ॥ गीयतेचाऽपिभजतेसर्वभूतभवंप्रभुम् ॥ ५ ॥ ततोत्तरेषुकुरुषुभगवान्यज्ञपूरुषः ॥ आदिवाराहरूपोऽसौधरण्यापूज्यतेसदा ॥ ६ ॥ संपूज्यवि
धिवदेवंतद्भक्त्याऽऽर्द्धाऽऽर्द्धदृष्टकजा ॥ भूमिःस्तौतिहरियज्ञवाराहंदैत्यमर्दनम् ॥ ७ ॥ भूखाच ॥ ॐ नमोभगवतेमंत्रतत्त्वलिंगाययज्ञक्रतवेमहाध्वरावय
वायमहावराहायनमःकर्मशुक्लायत्रियुगायनमस्ते ॥ ८ ॥ यस्यस्वरूपंकवयोविपश्चितोगुणेषुदारुष्विवजातवेदसम् ॥ मथंतिमथ्नामनसादिदृक्षवोगूढंक्रिया
र्थैर्नमईरितात्मने ॥ ९ ॥ द्रव्यक्रियाहेत्वयनेशकर्तृभिर्मायागुणैर्वस्तुभिरीक्षितात्मने ॥ अन्वीक्षयांगातिशयात्मबुद्धिभिर्निरस्तमायाकृतयेनमोऽस्तुते ॥
॥ १० ॥ करोतिविश्वस्थितिसंयमोदयंयस्येप्सितंनेप्सितुमीक्षितुर्गुणैः ॥ मायायथायोभ्रमतेतदाश्रयंग्राणोनमस्तेगुणकर्मसाक्षिणे ॥ ११ ॥ प्रमथ्यदैत्यं
प्रतिवारणंमृधेयोमार्सायाजगदादिमूकरः ॥ कृत्वाऽग्रदंष्ट्रंनिरगादुदन्वतःक्रीडन्निवेभःप्रणताऽस्मितंविभुम् ॥ १२ ॥ किंपुरुषेवर्षेऽस्मिन्भगवंतंदाशरथिं
चसर्वेशम् ॥ सीतारामंदेवंश्रीहनुमानादिपूरुषंस्तौति ॥ १३ ॥ हनुमानुवाच ॥ ॐ नमोभगवतेउत्तमश्लोकायनमइति ॥ आर्यलक्षणशीलव्रतायनमउप
शिक्षितात्मनेउपासितलोकायनमः ॥ साधुवादनिकषणायनमोब्रह्मण्यदेवायमहापुरुषायमहाभागायनमइति ॥ यत्तद्विशुद्धानुभवात्ममेकंस्वतेजसाध्व
स्तुगुणव्यवस्थम् ॥ प्रत्यक्प्रज्ञांतं सुधियोपलंभनं ह्यनामरूपं निरहंप्रपद्ये ॥ १४ ॥

मादिभिरतिशयात्मानिश्चयवतीबुद्धियेषांतैः ॥ निरस्तामायानिमिताआकृति
र्यस्मात्तस्मै ॥ १० ॥ तदेवंनिर्गुणरूपेणनत्वापरमेश्वररूपेणप्रणमति करोतीति ॥ यस्येक्षितुर्जीवार्थमीक्षितमत्यंतानिच्छायामीक्षणायोगात् ॥ स्वार्थंतुनेप्सितम् ॥ विश्वस्थित्यादिस्वगुणैर्मा
याकरोति ॥ तस्याजडत्वेपिपरमेश्वरसन्निधानात्प्रवृत्तिंदृष्टान्तेनाऽह यथाऽयोलीहंप्राणोऽयस्कांतादिनिमित्तात् भ्रमति ॥ तदाश्रयंतदभिमुखम् ॥ सद्गुणानांकर्मणांजीवाट्टानांचसाक्षिणेतस्मै
नमः ॥ ११ ॥ अवतारचरित्रमाह प्रमथ्येति ॥ योजगतामादिःकारणभूतःसूकरःमांपृथ्वीमग्रदंष्ट्रंदंष्ट्राप्रेकृत्वारसातडादारभ्यउदन्वतःप्रलयार्णवात्तद्भोगजइवनिरगात् ॥ ततश्चप्रतिगजतुल्यंदैत्यं
प्रमथ्य यःक्रीडन्स्थितः तंविभुंप्रणतास्मीत्यन्वयः ॥ १२ ॥ किंपुरुषेइत्यार्याच्छंदः ॥ १३ ॥ आर्याणिलक्षणानिशीलंव्रतंचयस्मिन् ॥ उपशिक्षितात्मनेसंयतचित्ताय उपासितोनुसृतोलोकोयेन ॥ सा
धुवादः साधुत्वप्रसिद्धिस्तस्यनिकषणायनिकषाइमवन्निर्धारणस्थानाय परमसीम्नेइत्यर्थः ॥ श्रीरामंपरमार्थरूपेणप्रणमति यत्तदिति ॥ यदेकंवेदांतेषुप्रसिद्धंतत्त्वंतत्प्रपद्ये ॥ कथंभूतं विशुद्धश्चासावनु

भवश्चस एव आत्मास्वरूपस्य ॥ विशुद्धत्वे हेतुः प्रज्ञातं ॥ तत्रापि हेतुः स्वतेजसास्वरूपप्रकाशेन ध्वस्ता गुणानां विविधा जायदाद्यवस्थायस्मिन् ॥ अनुभवमात्रत्वे हेतुः प्रत्यकृद्दृश्यादन्यतत्कुतः अनाम
रूपम् ॥ १४ ॥ ननु एवं भूतस्याऽपि जीवस्योक्तसर्वविपर्ययो दृश्यते तत्राह मर्त्येति ॥ विभोर्मर्त्यावतारस्तुरक्षसोरावणस्यवधाय तस्य मनुष्यादन्यतोऽवध्यत्वात् ॥ न केवलमेतावदेव किंतु ॥ इह सं
सारं स्त्रीसंगादिकृतं दुःखं दुर्वारमिति मर्त्यानां शिक्षणं च शिक्षार्थमपीत्यर्थः ॥ अन्यथा स्वेस्वरूपे रममाणस्येश्वरस्य सीताविरहकृतानि व्यसनानि कुतः स्युः ॥ १५ ॥ विषयासक्त्यभावेन व्यसनानर्हत्वमु
पपादयति नेति ॥ नवैस भगवांस्त्रिलोक्यां कापि सक्तः ॥ यत आत्मवतां धीराणां मात्मा सुहृत्तमश्च अतो न स्त्रीकृतं मोहं प्राप्नुयात् ॥ न लक्ष्मणं च ॥ देवदूतेन श्रीरामं मंत्रयता विज्ञापितमत्रागतस्त्वया वध्य इति त
देवद्वारि स्थितं लक्ष्मणं दुर्वाससमागतं विज्ञापयितुं प्रविष्टं हंतुमुद्यतो वसिष्ठवाक्यात्तत्याज तच्च न युज्येत्यर्थः ॥ १६ ॥ अतः श्रीराम एव सर्वैः सेव्य इति वक्तुं न तस्य तोष हेतुः सत्कुलजन्मादि किंतु भक्तिरेवेत्याह

मर्त्यावतारस्त्विह मर्त्यशिक्षणं रक्षोवधायैव न केवलं विभोः ॥ कुतोऽन्यथा स्याद्रमतः स्वआत्मनः सीताकृतानि व्यसनानि श्वरस्य ॥ १५ ॥ नवैस आत्मात्मव
तां सुहृत्तमः सक्तस्त्रिलोक्यां भगवान्वासुदेवः ॥ न स्त्रीकृतं कश्चिदलक्ष्मणं चापि विहातुमर्हति ॥ १६ ॥ न जन्मनूनं महतो न सौभगं न वाङ्मुद्धिर्नाकृ
तिस्तोष हेतुः ॥ तैर्यद्रिसृष्टानपि नो वनौकसश्चकार सख्येव तलक्ष्मणाग्रजः ॥ १७ ॥ सुरोऽसुरो वाप्यथ वानरो नरः सर्वात्मनायः सुकृतज्ञमुत्तमम् ॥ भजेतरा
ममनुजाकृतिं हरिं यत्तत्तान नयत्कोसलान्दिवम् ॥ १८ ॥ नारायण उवाच ॥ एवं किंपुरुषेवर्षे सत्यसंधं दृढव्रतम् ॥ रामं राजीवपत्राक्षं हनुमान्वानरोत्तमः
॥ १९ ॥ स्तौति गायति भक्त्या च संपूजयति सर्वशः ॥ य एतच्छृणुयाच्चित्रं रामचंद्रकथानकम् ॥ २० ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा याति रामसंलोकताम् ॥ इति श्रीदे
वीभागवते महापुराणे षष्ठमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ भारताख्ये च वर्षेऽस्मिन्नहमादिजपूरुषः ॥ तिष्ठामि भवता चैव स्तव
नं क्रियतेऽनिशम् ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ ॐ नमो भगवते उपशमशीलायो परतानात्म्याय नमोऽर्किचनवित्ताय ऋषिऋषभाय नरनारायणाय परमहंस परमगुरवे
आत्मारामाधिपतये नमो नम इति ॥ कर्तास्य सर्गादिषु यो न बध्यते न हन्यते देहगतोऽपि देहिकैः ॥ द्रष्टुर्न दृश्यस्य गुणैर्विदूष्यते तस्मै नमोऽसक्तविविक्तसाक्षिणे ॥ २ ॥

न जन्मेति ॥ महतः पुरुषाज्जन्म महतः श्रीरामचंद्रस्येति वा सौभगं सौंदर्यं आकृतिर्जातिः ॥ यद्यस्मात्तैर्जन्मादिभिर्विसृष्टान् त्यक्तानपि नो वने च रान् वता होलक्ष्मणस्याग्रजोऽपि सखित्वे कृतवान् ॥ १७ ॥ तस्मात्सु
रो वान्यो वायः कोऽपि श्रीराममेव सर्वप्रकारेण भजेत् ॥ सुकृतज्ञं अल्पीयस्य अपि भजे न बहुमानिनम् ॥ उत्तरान्कोसलानयोऽध्यावासिनः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके षष्ठमस्कंधे दशमो
ऽध्यायः ॥ १० ॥ ६९ ॥ अर्धाधिकैश्च द्वात्रिंशत्पद्यैरथ यथा तथम् ॥ अन्यवर्षे क्रमप्राप्तासेव्यसेवकतोच्यते ॥ १ ॥ अहं नारायण एव आदिजेति नारदसंबोधनं कर्मधारयो वा ॥ अहं तिष्ठामि ॥ भवताममस्तव
नं क्रियते इत्यन्वयः ॥ १ ॥ नारदस्तोत्रमाह ॐ नम इति मंत्रमिमं जपति नारद इत्यर्थः ॥ उपरतानात्म्याय निरहंकारायेत्यर्थः ॥ असक्तश्चासौ विविक्तश्चासाक्षी तस्मै नमः ॥ असक्तत्वं दर्शयति ॥ अस्य
विश्वस्य सर्गादिषु कर्तापि यो न बध्यते अहं कर्तृति न मन्यते विविक्तत्वमाह ॥ देहगतोऽपि देहिकैः क्षुत्पिपासादिभिर्यो न हन्यते नाभिभूयते साक्षित्वमाह यस्य द्रष्टुर्न दृश्यस्य गुणैर्विदूष्यते नाविक्रियते ॥ २ ॥

योगकौशलं निरूपयन् योगप्रार्थयते इदमिति त्रिभिः ॥ हे योगेश्वर हिरण्यगर्भो योगनैपुणं जगाद इदं मेव तत्किञ्च नमप्रभृतिभक्त्या तत्काले पुमांस्त्वयि मनोधारयेदित्यत् ॥ कथं भूतः सन् उज्जितं दुष्कलेव
रंतदभिमानो येन ॥ ३ ॥ अन्यथा तस्य शास्त्राभ्यासादिश्रमो व्यर्थ इत्याह यथेति ॥ ऐहिकामुष्मिककामेषु लंपटो मूर्खः सुतादिपुयोगक्षेमं विचिंतयन् कुत्सितस्य कलेवरस्यात्ययात् मृत्योर्यथा शंकेत तथा वि
द्वानापि सन्त्यः शंकेतस्य यत्नः श्रम एव ॥ ४ ॥ यस्माद्विदुषो पीयमेव दशात्तस्माद्धे प्रभो अशोक्ष त्वमेव नो योगं विधेहि ॥ कीदृशं त्वयि स्वभावं सहजवासरूपं येन योगेन वयं त्वन्मायया नः कुकलेवरे

इदं हियोगेश्वर योगनैपुणं हिरण्यगर्भो भगवान् जगाद यत् ॥ यदंतकाले त्वयि निगुणे मनोभक्त्या दधीतो ज्जितदुष्कलेवरः ॥ ३ ॥ यथैहिकामुष्मिककामलं
पटः सुतेषु दारेषु धनेषु चिंतयन् ॥ शंकेतविद्वान्कुकलेवरात्ययाद्यस्तस्य यत्नः श्रम एव केवलम् ॥ ४ ॥ तत्र प्रभो त्वंकुकलेवरापितां त्वं मायया हं ममतामशोक्ष
ज ॥ भिद्यापयेनाशु वयं सुदुर्भिक्षा विधेहियोगं त्वयिनः स्वभावम् ॥ ५ ॥ एवंस्तौ तिसदा देवं नारायणमनामयम् ॥ नारदो मुनिशार्दूलः प्रज्ञाताखिलसारह
क् ॥ ६ ॥ अस्मिन्वैभारते वर्षे सरिच्छैलास्तु संति हि ॥ तान्प्रवक्ष्यामि देवर्षे शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ७ ॥ मलयोर्मंगलप्रस्थो मैनाकश्च त्रिकूटकः ॥ ऋषभः
कूटकः कोलः सह्यो देवगिरिस्तथा ॥ ८ ॥ ऋष्यमूकश्च श्रीशैलौ व्यंकटाद्रिर्महेंद्रकः ॥ वारिधारश्च विन्ध्यश्च भुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥ ९ ॥ पारियात्रस्तथा द्रोणश्चित्रकू
टगिरिस्तथा ॥ गोवर्धनो रैवतकः ककुभो नीलपर्वतः ॥ १० ॥ गौरमुखश्चेंद्रकीलोगिरिः कामगिरिस्तथा ॥ एते चान्येष्यसंख्याता गिरयो बहुपुण्यदाः ॥
॥ ११ ॥ एतदुत्पन्नसरितः शतशोऽसहस्रशः ॥ पानावगाहनस्नानदर्शनोत्कीर्तनैरपि ॥ १२ ॥ नाशयंति च पापानि त्रिविधानि शरीरिणाम् ॥ ताम्रपर्णी चंद्र
वशाकृतमालावटोदका ॥ १३ ॥ वैहायसी च कावेरी वेणाचैव पयस्विनी ॥ तुंगभद्रा कृष्णवेणाश्च कर्कावर्तका तथा ॥ १४ ॥ गोदावरी भीमरथी निर्विन्ध्या च पयो
ष्णिका ॥ तापी रेवा च सुरसानर्मदा च सरस्वती ॥ १५ ॥ चर्मण्वती च सिंधुश्च अंधशोणौ महानदौ ॥ ऋषिकुल्या त्रिसामाचवेदस्मृतिमहानदी ॥ १६ ॥
कौशिकी यमुना चैव मंदाकिनी दृपद्रती ॥ गोमती सरयूरोधवती सप्तवती तथा ॥ १७ ॥ सुषोमा च शतद्रुश्च चंद्रभागामरुद्धा ॥ वितस्ता च असिक्री च विश्वाचे
ति प्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥ अस्मिन्वर्षे लब्धजन्मपुरुषैः स्वस्वकर्मभिः ॥ शुक्लोहितकृष्णारुणैर्दिव्यमानुषनारकाः ॥ १९ ॥ भवंति विविधा भोगाः सर्वेषां
च निवासिनाम् ॥ यथा वर्णविधानेनाऽपवर्गो भवति स्फुटम् ॥ २० ॥

अपितामहं ममतां शीघ्रं भिद्यां त्यजेम ॥ सुदुर्भिक्षा मुपायां तैः सर्वथा त्यक्तुमशक्याम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वेदस्मृतिश्च महानदी चेति द्रुद्रः ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ शुक्लोहितकृष्णारुणैः सात्त्विकराजसतामसैः स्वकर्मभिर्यथाक्रमं दिव्यमानुषनारकाभोगा भवंतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १९ ॥ एवमेव सर्वेषां निवासिनां कर्मवैचित्र्यादनुभूयमाना विवि
धा भोगा भवंतीत्यर्थः ॥ यथा वर्णंति ॥ यस्य वर्णस्य यद्विधानं मोक्षप्रकारः ॥ संन्यासवानप्रस्थादितदनतिक्रमेणाऽस्मिन्नेव वर्षे नृणामपवर्गश्च भवति ॥ एतच्च कर्मादिवहुसाधनसंभवाभिप्रायेणोक्तम् ॥
नन्वन्यत्रापवर्गाभावेन तदुपर्यपि वादरायणः संभवादिति देवानामपि मोक्षस्य सूचितत्वात् ॥ २० ॥

एतदेवप्राधान्यमस्यवर्षस्य ॥ किंतत् ॥ कार्यस्यसिद्धितः सार्वविभक्तिकस्तसिः ॥ अनायासेनेश्वरप्रसादरूपकार्यसिद्धिस्वरूपमित्यर्थः ॥ अनेनहिसर्वलोकापेक्षयाऽयंलोकःप्रधानइतिस्वर्गवा
 सिनोपिवदंति ॥ २१ ॥ किंस्वर्गवासिनोपिवदंतितत्राह अहोइति ॥ अमीषामेभिःउतस्वित् अथवास्वयमेवसाधनंविनैवहरिरेषांप्रसन्नोऽभूत् ॥ एवंभूतस्यपुण्यस्यदुष्करत्वात् ॥ भारताजिरेभारतांग
 णे नाकेवलंस्पृहैव यत्रतन्मुकुंदसेवोपयोगिजन्मनृषुलब्धम् ॥ २२ ॥ स्पृहामेवाह किमित्यादिसप्तभिः ॥ दुष्करैः क्रत्वादिभिर्नः फल्गुनातुच्छेनद्युजयेनस्वर्गप्राप्त्याकिं नकिंचित्फलम् ॥ कुतः यत्र
 नारायणपादपंकजस्मृतिर्नास्ति ॥ प्रत्युत अतिशयितादिद्रियोत्सवाद्रागात्प्रमुष्टाऽभूत् ॥ २३ ॥ क्षणमल्पमेवायुर्येषां वरत्वेहेतुः ॥ मर्त्येनापिदेहेनक्षणेनैवकालेनकृतंकर्मसंन्यस्यहरेःपदंसंन्यस्यांति
 ॥ २४ ॥ अतोयत्रवैकुण्ठकथामृतनद्योनसंति तदाश्रयाःकथापगाश्रयाःमहांतेनृत्याद्युत्सवायेपुतादृशायज्ञेशस्यमखाश्चपूजाः समुरेशस्यब्रह्मणोपिलोकोनसेव्यताम् ॥ २५ ॥ अमुमुक्षून्नरात्रिदति प्रा
 एतदेवचवर्षस्यप्राधान्यंकार्यसिद्धितः ॥ वदंतिमुनयोवेदवादिनःस्वर्गवासिनः ॥ २१ ॥ अहोअमीषांकिमकारिशोभनंप्रसन्नएषांस्विदुतस्वयंहरिः ॥ यैर्ज
 न्मलब्धंनृषुभारताजिरेमुकुंदसेवोपयिकस्पृहाहिनः ॥ २२ ॥ किंदुष्करैर्नःक्रतुभिस्तपोव्रतैर्दानादिभिर्वाद्युजयेनफल्गुना ॥ नयत्रनारायणपादपंकजस्मृतिः
 प्रमुष्टातिशयोद्रियोत्सवात् ॥ २३ ॥ कल्पायुषांस्थानजयात्पुनर्भवात्क्षणायुषांभारतभूजयोवरम् ॥ क्षणेनमर्त्येनकृतंमनस्विनःसंन्यस्यसंयांत्यभयंपदंहरेः ॥
 ॥ २४ ॥ नयत्रवैकुण्ठकथामुधापगानसाधवोभागवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्रयज्ञेशमखामहोत्सवाःसुरेशलोकोपिनवैससेव्यताम् ॥ २५ ॥ प्राप्तानृजातिं
 त्विहयेचजंतवोज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृताम् ॥ नवैयतेरन्नपुनर्भवायतेभूयोवनौकाइवयांतिबंधनम् ॥ २६ ॥ यैःश्रद्धयावर्हिषिभागशोहविर्निरुप्तमिष्टं
 विधिमंत्रवस्तुतः ॥ एकःपृथङ्नामभिराहुतोमुदागृह्णातिपूर्णःस्वयमाशिषांप्रभुः ॥ २७ ॥ सत्यंदिशत्यर्थितमर्थितोनृणानैवार्थदोयत्पुनरार्थितायतः ॥ स्व
 यंविधत्तेभजतामनिच्छतामिच्छापिधानंनिजपादपल्लवम् ॥ २८ ॥ “यद्यत्रनःस्वर्गसुखावशोपितंस्विष्टस्यपूर्तस्यकृतस्यशोभनम् ॥ तेनाऽजनाभे
 स्मृतिमज्जन्मनःस्यादपैर्हरिर्भजतांशंतनोति ॥ १ ॥” नारायणउवाच ॥ एवंस्वर्गगतादेवाःसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ प्रवदंतिचमाहात्म्यंभारतस्यसुशोभनम्
 ॥ २९ ॥ जंबुद्वीपस्यचाऽष्टौहिउपद्वीपाःस्मृताःपरे ॥ हयमार्गान्विशोधद्रिःसागरैःपरिकल्पिताः ॥ ३० ॥ स्वर्णप्रस्थश्चंद्रशुक्रआवर्तनरमाणकौ ॥ मंदरो
 पारव्यहरिणौपांचजन्यस्तथैवच ॥ ३१ ॥

साइति ॥ ज्ञानंचतर्थाःक्रियाश्चतर्थानिद्रव्याणिचतेषांकलापेनसंभृतांसंपूर्णम् ॥ अपुनर्भवायमोक्षायवनौकाइववनौकसः ॥ पक्षिणोयथालुब्धकात्मुक्ताअपिपुनर्यदियस्मिन्नेववृक्षेप्रसक्ताविहरंतित
 र्दियथावध्यंततद्वत् ॥ २६ ॥ अहोभारतवासिर्नाभाग्यमित्याहुः यैरिति ॥ अग्रयेजुष्टंनिर्वपामिइंद्रायजुष्टंनिर्वपामि इत्येवंभागशोनिरुतंपृथक्कृतम् ॥ कथम् विधानप्रकारेणमंत्रेण वस्तुतश्चपुरोडाशादिभेदेन
 इष्टांदेवतामुद्दिश्यत्यक्तंनिरुतंचममेदमितिस्वीकृत्यत्यागानंतरमश्रातीत्यर्थः ॥ पृथक्इंद्रादिनामभिराहुतआहुतः ॥ आशिषांप्रभुःस्वयंपूर्णोपिहरिः ॥ २७ ॥ तत्रापिनिष्कामाःकृतार्थाइत्याहुः सत्यमिति ॥
 प्राथितःसत्रार्थितंददातीतिसत्यम् ॥ अथापिपरमार्थदोनभवत्येव ॥ यद्यस्माद्यतोदत्तानंतरंपुनरप्यर्थिताभवति ॥ ननुनार्थितश्चेत्किमपिनदद्यादित्याशंक्याह अनिच्छतांनिष्कामानांतुइच्छानांपि
 धानमाच्छादकम् ॥ सर्वकामपरिपूरकंनिजपादपल्लवंस्वयमेवसंपादयति ॥ २८ ॥ २९ ॥ हयमार्गानपहृताश्चमार्गान्विशोधद्रिःरन्वेपमाणैः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ १५ ॥ औत्पत्तिकीस्वाभाविकी ॥ १६ ॥ अस्मात्पुक्षद्वीपाद्द्विगुणविस्तारः ॥ १७ ॥ समानेनशाल्मलीद्वीपसमानेनमानेनशाल्मलीवृक्षः पुक्षसमानमानः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ श्रुतधरादयश्चत्वारोब्राह्मणादिस्थानीयावर्णाः ॥ २५ ॥ स्वगोभिः स्वरश्मिभिः ॥ अन्नमितिशेषः ॥ कृष्णशुक्रयोःपक्षयोःपितृदेवेभ्योविभजन्नित्यन्वयः ॥ २६ ॥ सुरो

पुक्षादिषुचसर्वेषुपंचद्वीपेषुनारद ॥ आयुरिन्द्रियमोजश्चलंबुद्धिःसहोऽपिच ॥ १५ ॥ विक्रमःसर्वलोकानांसिद्धिरौत्पत्तिकीसदा ॥ पुक्षद्वीपात्परंचेशुरसोदः
 सरितांपतिः ॥ १६ ॥ पुक्षद्वीपसमग्रंचपरिवार्यावतिष्ठते ॥ शाल्मलारव्यस्ततोद्वीपश्चाऽस्माद्विगुणविस्तरः ॥ १७ ॥ समानेनसुरोदेनसिंधुनापरिवेष्टितः ॥
 यत्रवैशाल्मलीवृक्षःपुक्षायामःप्रकीर्तितः ॥ १८ ॥ स्थानंतत्पक्षिराजस्यगरुडस्यमहात्मनः ॥ तस्यद्वीपस्यनाथोहियज्ञबाहुःप्रियव्रतात् ॥ १९ ॥ जातः
 सएवसप्तभ्यःस्वपुत्रेभ्योददौधराम् ॥ तद्वर्षाणांचनामानिकथितानिनिबोधत ॥ २० ॥ सुरोचनंसौमनस्यंरमणंदेववर्षकम् ॥ पारिभद्रंतथाचाऽप्यायनंवि
 ज्ञातनामकम् ॥ २१ ॥ तेषुवर्षाद्वयःसप्तसप्तैवसरितःस्मृताः ॥ सरसःशतशृंगश्चवामदेवश्चकंदकः ॥ २२ ॥ कुमुदःपुष्पवर्षश्चसहस्रश्रुतिरेवच ॥ एतेचपर्वताः
 सप्तनदीनामानिचोच्यते ॥ २३ ॥ अनुमतिःसिनीवालीसरस्वतीकुहूस्तथा ॥ रजनीचैवनंदाचराकेतिपरिकीर्तिताः ॥ २४ ॥ तद्वर्षपुरुषाःसर्वेचातुर्वर्ण्यस
 माह्वयाः ॥ श्रुतधरोवीर्यधरोवसुंधरइषुंधरः ॥ २५ ॥ भगवंतंवेदमयंयजंतोसोममीश्वरम् ॥ स्वगोभिःपितृदेवेभ्योविभजन्कृष्णशुक्रयोः ॥ २६ ॥ सर्वासां
 चप्रजानांचराजासोमःप्रसीदतु ॥ एवंसुरोदाद्विगुणःस्वमानेनप्रकीर्तितः ॥ २७ ॥ वृतोदेनावृतःसोऽयंकुशद्वीपःप्रकाशते ॥ यस्मिन्नास्तेकुशस्तंबोद्वीपा
 रव्याकारणोज्वलन् ॥ २८ ॥ स्वशष्परोचिषाकाष्ठाभासयन्परितिष्ठते ॥ हिरण्यरेतास्तद्वीपपतिःप्रैयव्रतःस्वराट् ॥ २९ ॥ स्वपुत्रेभ्यश्चसप्तभ्यस्तंद्वीपसप्त
 थाऽभजत् ॥ वसुश्चवसुदानश्चतथादृढरुचिःपरः ॥ ३० ॥ नाभिगुप्तस्तुत्यव्रतौविविक्तभामदेवकौ ॥ तेषांवर्षेषुसप्तैवसीमागिरिवराःस्मृताः ॥ ३१ ॥ नद्यः
 सप्तैवसंतीहतत्रामानिनिबोधत ॥ चक्रस्तथाचतुःशृंगःकपिलश्चित्रकूटकः ॥ ३२ ॥ देवानांकिश्चोर्ध्वरोमाद्रविणःसप्तपर्वताः ॥ रसकुल्यामधुकुल्याभिन्न
 विंदातथैवच ॥ ३३ ॥ श्रुतविंदादेवगर्भावृतच्युनंदमालिके ॥ यत्पयोभिःकुशद्वीपवासिनःसर्वएवते ॥ ३४ ॥ कुशलःकोविदश्चैवाऽप्यभियुक्तस्त
 थैवच ॥ कुलकश्चेतिसंज्ञाभिश्चतुर्वर्णाःप्रकीर्तिताः ॥ ३५ ॥ जातवेदसरूपंतंदेवंकर्मजकौशलैः ॥ यजंतदेववर्याभाःसर्वेसर्वविदोजनाः ॥ ३६ ॥

दादन्तरमित्यर्थः ॥ द्विगुणः पूर्वद्वीपापेक्षयासुरोदाद्विगुणइतिवा ॥ २७ ॥ कुशस्तंबो देवेनकृतः ॥ २८ ॥ स्वशष्परोचिषास्वशष्पाणिस्वकोमलशिखास्तेषांरोचिषा ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कुशलादयश्चत्वारोब्राह्मणादिस्थानीयावर्णाः ॥ ३५ ॥ कर्मजकौशलैःकुशलकर्मभिः ॥ ३६ ॥

हेजातवेदः ॥ त्वंसाक्षात्परस्यब्रह्मणोहव्यवाडासि अतोदेवानांयज्ञेनपरमेश्वरमेवयज ॥ अंगानांनान्नादत्तमंगिनेसमर्पयेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अर्धाधिकैश्चषट्त्रिंशन्महापद्यैरनंतरम् ॥ शिष्टद्वीपसमाचारोयथावदनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ शिष्टद्वीपोति ॥ १ ॥ द्विगुणःपूर्वद्वीपापेक्षया ॥ २ ॥ नामनिर्वर्तकः ॥ स्वनाम्नाद्वीपमानोत्पादकः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

परस्यब्रह्मणःसाक्षाज्जातवेदोऽसिहव्यवाट् ॥ देवानांपुरुषांगानांयज्ञेनपुरुषंयज ॥ ३७ ॥ एवंयजंतेज्वलनंसर्वेद्वीपाधिवासिनः ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवते महापुराणेऽष्टमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शिष्टद्वीपप्रमाणंचवदसर्वार्थदर्शन ॥ येनविज्ञातमात्रेणपरानंदमयोभवेत् ॥ १ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ कुशद्वीपस्यपरितोघृतोदावरणमहत् ॥ ततोवहिःक्रौंचद्वीपोद्विगुणःस्यात्स्वमानतः ॥ २ ॥ क्षीरोदेनावृतोभातियस्मिन्क्रौंचाद्रिरस्ति च ॥ नामनिर्वर्तकःसोऽयंद्वीपस्यपरिवर्तते ॥ ३ ॥ योऽसौगुहस्यशक्त्याचभिन्नकुक्षिःपुराऽभवत् ॥ क्षीरोदेनासिच्यमानोवरुणेनचरक्षितः ॥ ४ ॥ घृतपृष्ठोनामयस्यविभातिकिलनायकः ॥ प्रियव्रतात्मजःश्रीमान्सर्वलोकनमस्कृतः ॥ ५ ॥ स्वद्वीपंतुविभज्यैवसप्तधास्वात्मजान्ददौ ॥ पुत्रनामसुवर्षेषुवर्षपात्सन्निवेशयन् ॥ ६ ॥ स्वयंभगवतस्तस्यशरणंसंजगामह ॥ आमोमधुरुहश्चैवमेवपृष्ठःसुधामकः ॥ ७ ॥ भ्राजिष्ठोलोहितार्णश्चवनस्पतिरितीवच ॥ नगानद्यश्चसप्तैवविख्याताभुविसर्वतः ॥ ८ ॥ शुक्लवैवर्धमानश्चभोजनश्चोपवर्हणः ॥ नंदश्चनंदनःसर्वतोभद्रइतिकीर्तिताः ॥ ९ ॥ अभयाअमृतौवाचार्यकातीर्थवतीतिच ॥ वृत्तिरूपवतीशुक्लापवित्रवतिकातथा ॥ १० ॥ एतासामुदकंपुण्यंचातुर्वर्ण्येनपीयते ॥ पुरुषऋषभौतद्भविणाख्यश्चदेवकः ॥ ११ ॥ एतेचतुर्वर्णजाताःपुरुषानिवसंतिहि ॥ तत्रत्याःपुरुषाआपोमयंदेवमपांपतिम् ॥ १२ ॥ पूर्णेनांजलिनाभक्त्यायजंतेविविधक्रियाः ॥ आपःपुरुषवीर्याःस्थपुनंतीभूर्भुवःस्वरः ॥ १३ ॥ तानःपुनीताऽमीवघ्नीःस्पृशतामात्मनाभुवः ॥ इतिमंत्रजपांतेचस्तुवंतिविविधैःस्तवैः ॥ १४ ॥ एवंपरस्तात्क्षीरोदात्परितश्चोपवेशितः ॥ द्वात्रिंशल्लक्षसंख्याकयोजनायाममाश्रितः ॥ १५ ॥ स्वमानेनचद्वीपोऽयंदधिमंडोदकेनच ॥ शाकद्वीपोविशिष्टोयंयस्मिच्छाकोमहीरुहः ॥ १६ ॥ स्वक्षेत्रव्यपदेशस्यकारणंसहिनारद ॥ प्रैयव्रतोधिपस्तस्यमेधातिथिरितिस्मृतः ॥ १७ ॥ विभज्यसप्तवर्षाणिपुत्रनामानितेषुच ॥ सप्तपुत्रान्निजान्स्थाप्यस्वयंयोगगतिगतः ॥ १८ ॥ पुरोजवोमनःपूर्वजवोऽथपवमानकः ॥ धूम्रानीकश्चित्ररेफोबहुरूपोऽथविश्वधृक् ॥ १९ ॥ मर्यादागिरयःसप्तनद्यःसप्तैवकीर्तिताः ॥ ईशानउरुशृंगोऽथबलभद्रःशतकेसरः ॥ २० ॥ सहस्रस्रोतकोदेवपालोऽप्यंतेमहासनः ॥ एतेऽद्रयःसप्तचोक्ताःसरिन्नमानिसप्तच ॥ २१ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पुरुषादयोब्राह्मणादिस्थानीयावर्णाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ आपइति ॥ हेआपःपुरुषवीर्याईश्वराल्लब्धवीर्याः स्थ भवथ ॥ अतएवभूर्भुवःस्वः त्रैलोक्यंपुनंत्यः ताभवंत्यो नोऽस्माकंस्पृशतांस्पर्शनंकुर्वतांभुवःशरीराणिपुनंतु ॥ यतः आत्मनःस्वरूपेणैव अमीवघ्नीः पापहंन्यः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ आत्मकेतुभिः प्राणादिवृत्तिभिः ॥ २५ ॥ २६ ॥ शाकद्वीपद्विसंयुगः शाकद्वीपद्विगुणपरिमाणइत्यर्थः ॥ २७ ॥ ज्वलनशिखावदमलानां कनकपत्राणामयुतानामयुतानि
यस्मिंस्तत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ तस्मिन्द्वीपे एकएवपर्वतः खंडद्वयंचेत्याह तद्वीपे एकएवेति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ देवाहोरात्रतः देवानामहोरात्राभ्यामुत्तरदक्षिणायनाभ्यामित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ब्रह्मरूपिणं कम
लासनमूर्तिम् ॥ ३५ ॥ सकर्मकेन ब्रह्मसालोक्यादिसाधनेन कर्ममयं कर्मफलरूपम् ॥ ब्रह्मलिंगयतेयस्मात् ॥ ३६ ॥ एकस्मिन्नेव परमेश्वरं तोनिष्ठायस्यतत् ॥ अतएवस्तुतोऽद्वैतम् ॥ इ० दे० भा० तिलकेऽष्ट
मस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ त्रिशिद्धिरकेनो नैस्तु पद्यैरथततः परम् ॥ लोका लोकगिरेः सम्यगव्यवस्थास्पष्टमुच्यते ॥ १ ॥ ततः परस्तादिति ततः शुद्धोदात्तपरस्तात् ॥ लोकः सूर्याद्यालोकवानदेशः ॥
अनयाप्रथमायुर्दाउभयस्पृष्टिरेव च ॥ अपराजितापंचपदीसहस्रश्रुतिरेव च ॥ २२ ॥ ततो निजधृतिश्चोक्ताः सप्तनद्योमहोज्ज्वलाः ॥ तद्वर्षपुरुषाः सर्वे सत्यव्रतक्र
तुव्रतौ ॥ २३ ॥ दानव्रतानुव्रतौ च चतुर्वर्णा उदीरिताः ॥ भगवंतं प्राणवायुं प्राणायामेन संयुताः ॥ २४ ॥ यजंति निर्धूत रजस्तमसः परमं हरिम् ॥ अंतः प्रविश्य
भूतानि यो विभर्त्यात्मकेतुभिः ॥ २५ ॥ अंतर्यामी श्वरः साक्षात्पातुनो यद्वशेऽदम् ॥ परस्तादधिमंडोदात्तस्तु बहुविस्तरः ॥ २६ ॥ पुष्करद्वीपनामाऽयं शाकद्वी
पद्विसंयुगः ॥ स्वसमानेन स्वादूदकेनाऽयं परिवेष्टितः ॥ २७ ॥ यत्रास्ते पुष्करं भ्राजदग्निचूडानि भानि च ॥ पत्राणि विशदानीह स्वर्णपत्रायुतायुतम् ॥ २८ ॥ श्री
मद्भगवतश्चेदमासनं परमेष्विनः ॥ कल्पितं लोकगुरुणा सर्वलोकसिंहासना ॥ २९ ॥ तद्वीपे एकएवाऽयं मानसोत्तरनामकः ॥ अर्वाचीनपराचीनवर्षयोरवधिर्गि
रिः ॥ ३० ॥ उच्छ्रयायामयोः संख्याऽयुतयोजनसंमिता ॥ यत्र दिक्षु च चत्वारि च तसृषु पुराणि ह ॥ ३१ ॥ इंद्रादिलोकपालानां यदुपर्यर्कनिर्गमः ॥ मेरुं प्रदक्षि
णीकुर्वन् भानुः पर्येतियत्र हि ॥ ३२ ॥ संवत्सरात्मकं चक्रं देवाहोरात्रतो भ्रमन् ॥ प्रैयव्रतो धिपो वीतिहोत्रः स्वात्मजकद्वयम् ॥ ३३ ॥ वर्षद्वये परिस्थाप्य वर्षनाम
धरं क्रमात् ॥ रमणो धातकिश्चैव तत्तद्वर्षपती उभौ ॥ ३४ ॥ कृताः स्वयं पूर्वजवद्भगवद्भक्तितत्पराः ॥ तद्वर्षपुरुषा ब्रह्मरूपिणं परमेश्वरम् ॥ ३५ ॥ सकर्मकेन योगे
न यजंति परिशीलिताः ॥ यत्तत्कर्ममयं लिंगं ब्रह्मलिंगं जनोऽर्चयेत् ॥ ३६ ॥ एकांतमद्वयं शांतं तस्मै भगवते नमः ॥ इति श्रीदे० भा० महापुराणेऽष्टमस्कंधेत्र
योदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ ततः परस्तादचलोलोका लोकेति नामकः ॥ अंतराले च लोका लोकयोर्यः परिकल्पितः ॥ १ ॥
यावदस्ति च देवपैद्यंतरं मानसोत्तरात् ॥ सुमेरोस्तावती शुद्धाकांचनी भूमिरस्ति हि ॥ २ ॥

अलोकस्तद्वहितस्तयोरंतराले मध्ये तयोर्विभागार्थेयः कल्पितः सलो कालोकाच
लोऽस्तीत्यर्थः ॥ १ ॥ ततः परस्तादित्युक्तं तदेतत्कियतांतरेणेत्यपेक्षायांतदंतर्वर्तिनी भूमिमाह यावदस्तीति ॥ यावन्मानसोत्तरमेवोत्तरं सार्धसप्तलक्षोत्तरसार्धकोटिपरिमितम् ॥ तावती भूः शुद्धो
दात्परतोऽस्ति ॥ तत्र च प्राणिनोऽपि संति ॥ कांचनी भूमिरित्यत्र पूर्वोक्त भूमेरन्येति शेषः ॥ एवं च ततः पूर्वोक्त भूमेरन्या कांचनी भूमिरस्तीत्यर्थः ॥ साचैकोनचत्वारिंशल्लक्षोत्तरकोट्यष्टकपरिमिता
ज्ञेया ॥ अर्धपुष्करद्वीपेन सह शुद्धोदः षण्णवतिलक्षाणि ॥ एवं हि सति मेरुलोका लोकयोरंतरं सार्धद्वादशकोटिपरिमितं वक्ष्यमाणमुपपन्नं भवति ॥ एतदेव शैवतंत्रेषूक्तम् ॥ कोटिद्वयं त्रिपंचाशल्लक्षाणि
च ततः परम् ॥ पंचाशच्च सहस्राणि सप्तद्वीपाः समागताः ॥ ततो हेममयी भूमिर्दशकोटिर्वरानने ॥ देवानां क्रीडनार्थं यलोका लोकस्ततः परमिति ॥ अत्र च दशकोटिर्वपूर्वोक्त भूम्या सह द्रष्टव्यम् ॥ २ ॥

सर्वप्राणिविवर्जितेतिदेवव्यतिरेकेतिविज्ञेयम् ॥ देवानांकीदृशार्थायेत्युक्तत्वात् ॥ प्रत्युदीयतेप्रत्युपलभ्यते सुवर्णमेवभवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ यतःसुवर्णमेवभवतिनतुतृणौषधिव्यादिकंततोऽन्यप्रा
णिनिवासयोग्यस्थानाभावादन्यप्राणिनोदवादिव्यतिरिक्तानसंतीत्याह अतइति ॥ ४ ॥ लोकालोकइतिव्याख्यायदत्रपरिकल्पिता ॥ पूर्वतस्यकारणंशुण्वित्याह लोकालोकांतरेचेति ॥ लोकवद्देशलो
काभाववद्देशयोर्तरेयतोऽस्यपर्वतस्यस्थितिर्वर्ततेततइत्यर्थः ॥ केनैतस्यस्थितिःकल्पितातत्राह ईश्वरेणेति अंतगःलोकत्रयस्यांतेपरितोमर्यादारूपोविहितः ॥ ५ ॥ तन्निमित्तमाह यस्मात्प्रतिबंधका
तसूर्यआदियेषाम् ध्रुवोतोयेषाम् ॥ आतन्वानाःसमंतात्प्रकाशयंतःपरतोर्गंतुंशक्रुवंतितावदुन्नहनमुत्सेधस्तदनुरूपआयामश्चविस्तारोयस्य ॥ ध्रुवादप्युच्छ्रितत्वात्रिलोकीमर्यादाभूतइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥
एतवानितिसंस्थाकारःकथितः ॥ कविभिर्मर्यावा॥लोकालोकाचलस्यपरिमाणमाह सत्वेति ॥ सोऽयंतुलोकालोकाचलश्चतुर्थांशसार्धद्वादशकोट्योमेरोरेकतइतिद्वष्टव्यम् ॥ ८ ॥ तस्योपरिपर्वतोपरि ॥ ९ ॥
दर्पणोदरतुल्यासासर्वप्राणिविवर्जिता ॥ यस्यांपदार्थःप्रहितोनकिंचित्प्रत्युदीयते ॥ ३ ॥ अतःसर्वप्राणिसंघरहितासाचनारद ॥ लोकालोकइतिव्याख्या
यदत्रपरिकल्पिता ॥ ४ ॥ लोकालोकांतरेचास्यवर्ततेसर्वदास्थितिः ॥ ईश्वरेणसलोकानांत्रयाणामंतगःकृतः ॥ ५ ॥ सूर्यादीनांध्रुवांतानांरश्मयोयद्रशा
दिह ॥ अर्वाचीनाश्चत्रीलोकानातन्वानाःकदापिहि ॥ ६ ॥ पराचीनत्वभाजोहिनभवंतिचनारद ॥ तावदुन्नहनयामःपर्वतेंद्रोमहोदयः ॥ ७ ॥ एतावाँ
लोकविन्यासोयंसंस्थामानलक्षणैः ॥ कविभिःसतुपंचाशत्कोटिभिर्गणितस्यच ॥ ८ ॥ भूगोलस्यचतुर्थांशोलोकालोकाचलोमुने ॥ तस्योपरिचतुर्दिक्षु
ब्रह्मणाचात्मयोनिना ॥ ९ ॥ निवेशितादिगजायेतन्नामानानिनिबोधत ॥ ऋषभःपुष्कचूडोऽथवामनोऽथाऽपराजितः ॥ १० ॥ एतेसमस्तलोकस्यस्थितिहे
तवईरिताः ॥ तेषांचस्वविभूतीनांबहुवीर्योपबृंहणम् ॥ ११ ॥ विशुद्धसत्त्वंचैश्वर्यवर्धयन्भगवान्हरिः ॥ आस्तेसिद्धचष्टकोपेतोविष्वक्सेनादिसंवृतः ॥ १२ ॥
निजायुधैःपरिवृतोभुजदंडैःसमंततः ॥ आस्तेसकललोकस्यस्वस्तयेपरमेश्वरः ॥ १३ ॥ आकल्पमेवंवेपंसगतोविष्णुःसनातनः ॥ स्वमायारचितस्याऽस्यगो
पीथायात्मसाधनः ॥ १४ ॥ योतर्विस्तारएतेनल्लोकपरिमाणकम् ॥ व्याख्यातंयद्ब्रह्मलोकालोकाचलइतीरणात् ॥ १५ ॥ ततःपरस्ताद्योगेशगतिंशुद्धांव
दंतिहि ॥ अंडमध्यगतःसूर्योद्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ १६ ॥ सूर्याडगोलयोर्मध्येकोट्यःस्युःपंचविंशतिः ॥ मृतेंडएषएतस्मिन्जातोमार्तंडशब्दभाक् ॥ १७ ॥
॥ १० ॥ तेषांचेति ॥ तेषांदिग्गजानाम् ॥ स्वविभूतीनांस्वांशभूतानांमहेंद्रादीनांचविविधवीर्योपबृंहणायसकललोकस्वस्तयेचभगवांस्तस्मिन्नास्तेइत्यन्वयः ॥ किंकुर्वन्आत्मनःस्वस्ययद्विशुद्धं सत्त्वं
तत्संधारयमाणःआविष्कुर्वन् ॥ कीदृशंसत्त्वंधर्मज्ञानादीन्यष्टमहासिद्धयश्चो गलक्षणंयस्यतत् ॥ दोर्दंडैरुपलक्षितःसमहाविभूतः परमैश्वर्यस्यपतित्वादेकयैवमूर्त्याआत्मनोयोगमाययारचितस्याऽस्य
लोकस्यगोपीथायरक्षणायैषभगवानेवंभूतआकल्पवेपंसगतइतिसार्धत्रिलोकानामर्थः ॥ इयंव्याख्यामूलंचकिंचिद्विषमम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ योतरिति ॥ योऽयमंतरविस्तारआख्यातः
एतेनालोकपरिमाणमेरोरेकतः सार्धद्वादशकोट्योव्याख्यातंभवति ॥ यद्यस्मादेतस्माद्ब्रह्मलोकालोकाचलोभवतीतिकथितंतस्मादित्यर्थः ॥ १५ ॥ ततःपरस्ताल्लोकालोकाचलात् ॥ आलो
काद्वापरस्तातुविशुद्धांदिजपुत्रानयनेऽर्जुनस्यश्रीकुण्णेनदर्शितां विस्तरेणोक्तंब्रह्मांडमानंसर्वतोऽपिनिरूपयति अंडमध्यगतइति ॥ अंडमध्यगतः कितन्मध्यंतदाह ॥ द्यावाभूम्योःपूर्वोत्तरकपालयो
र्यदंतरमध्यस्थानम् ॥ १६ ॥ सर्वतःपंचविंशतिकोट्यःअंडमध्यावस्थानेकारणंतन्नामनिर्वचनेनाह मृतेअचेतने एषवैराजरूपेणयस्मात्प्रविष्टस्ततइत्यर्थः ॥ १७ ॥

किंचसूर्येणैवविभज्यंतेदिशः ॥ स्वमंतरिक्षम् ॥ भिदा अन्योऽपि विभागः ॥ स्वर्गापवर्गौ भोगमोक्षदेशौ ॥ रसौ कांसि अतलादीनि ॥ १८ ॥ उपासनार्थमाह ॥ देवेति ॥ देवादीनां सूर्य आत्मा दृगीश्वरो नेत्राधि
ष्ठाता च ॥ १९ ॥ भूमंडलसन्निवेशकथनमुपसंहरति एतावानिति ॥ विस्तारेण पंचाशत्कोट्यः ॥ उत्सेधेन पंचविंशतिः ॥ २० ॥ एतत्परिमाणं दिवोद्युलोकस्येत्यत्र दृष्टांतो द्विदलयोर्मध्येयथैकस्यमानेनापर
स्यमानमुपदिश्यते तद्वत् ॥ २१ ॥ तयोर्द्विदलयोर्मध्येयदंतरम् ॥ किंतत्राह तदुभयसंधितं ताभ्यामुभयतः संलग्नम् ॥ यन्मध्यगोयस्यांतरिक्षस्य मध्यगइत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्तरायणं गत्वा किमिति ग
तिमाद्यं करोति तेन च किं भवति तदाह ॥ आरोहणस्थानमुच्चस्थानम् ॥ पर्वतमारोहति यस्तस्य गतिमाद्यं प्रसिद्धमेव तथाऽत्रापि उत्तरायणकाले आरोहणस्थानेन गच्छति तेन चाहोर्द्वैर्ध्वं दिवसदैर्घ्यं भवतीत्य
हिरण्यगर्भ इति यद्विरण्यांडसमुद्भवः ॥ सूर्येण हि विभज्यंते दिशः स्वद्यौर्महीभिदा ॥ १८ ॥ स्वर्गापवर्गौ नरकारसौ कांसि च सर्वशः ॥ देवतिर्यङ्मनुष्याणां स
रीसृपसर्वीरुधाम् ॥ १९ ॥ सर्वजीवनिकायानां सूर्य आत्मा दृगीश्वरः ॥ एतावान्भूमंडलस्य सन्निवेश उदाहृतः ॥ २० ॥ एतेन हि दिवोमानं वर्णयंति च तद्विदः ॥
द्विदलानां च निष्पावादीनां च दलयोर्यथा ॥ २१ ॥ अंतरेण तयो रंतरिक्षं तदुभयसंधितम् ॥ यन्मध्यगश्च भगवान्भानुर्वैतपतांवरः ॥ २२ ॥ आतपेन त्रि
लोकीं च प्रतपत्येव भासयन् ॥ उत्तरायणमासाद्य गतिमाद्यं वितन्वते ॥ २३ ॥ आरोहणस्थानमसौ गत्वा होर्द्वैर्ध्वमाचरेत् ॥ दक्षिणायनमासाद्य गतिशैर्ध्वं वि
तन्वते ॥ २४ ॥ अवरोहस्थानमसौ गच्छन् ह्रस्वं दिनं चरेत् ॥ विषुवत्संज्ञमासाद्य गति साम्यं वितन्वते ॥ २५ ॥ समस्थानमथाऽऽसाद्य दिनसाम्यं करोति च ॥
यदा च मे षतुल्योऽसंचरो द्विदिवाकरः ॥ २६ ॥ समानानि त्वहोरात्राण्यातनोति त्रयीमयः ॥ वृषादिपंचसुयदाराशिष्वको विरोचते ॥ २७ ॥ तदाहानि
च वर्धते रात्रयोऽपि ह्रसंति च ॥ वृश्चिकादिषु सूर्यो ह्यिदं संचरते रविः ॥ २८ ॥ तदाऽपीमान्यहोरात्राणि भवंति विपर्ययात् ॥ २९ ॥ इति श्रीदेवीभागवते म
हापुराणेऽष्टमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६९ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि भानोर्गमनमुत्तमम् ॥ शीघ्रमंदादिगतिभिस्त्रिविधं ग
मनं रवेः ॥ १ ॥ सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि सुरसत्तम ॥ स्थानं जारद्वयं मध्यंतथैरावतमुत्तरम् ॥ २ ॥ वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिति तत्त्वतः ॥ अश्विनी
कृत्तिकायाम्यानागवीथीति शब्दिता ॥ ३ ॥ रोहिण्यार्द्रामृगशिरोगजवीथ्यभिधीयते ॥ पुष्याश्लेषा तथा दित्या वीथी चैरावती स्मृता ॥ ४ ॥ एतास्तु वीथ
यस्ति स्रज्ज्जरो मार्ग उच्यते ॥ तथा द्वे चाऽपि फल्गुन्यौ मघा चैवार्षभीमता ॥ ५ ॥

र्थः ॥ एवमेवाऽवरोहस्थानेन नीचमार्गेण गमने गतिशैर्ध्वं
दिवसाल्पत्वं च भवतीत्याह दक्षिणायनेति ॥ २४ ॥ एवमेव साम्यमार्गेण गच्छतः साम्यं भवतीत्याह विषुवदिति ॥ २५ ॥ तदेव प्रपंचयति यदेति ॥ २६ ॥ समानानीति ॥ अत्यंतवैषम्याभावात्समा
नानीत्युक्तम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ पंचाधिकैश्च चत्वारिंशत्पद्यैरथ विस्तरात् ॥ रवेर्गमनमांघ्यादिप्रकारः साम्यगुच्यते
॥ १ ॥ १ ॥ मध्यं गतिस्थानं जारद्वयं संज्ञकमुत्तरमैरावतं दक्षिणं वैश्वानरमित्यर्थः ॥ तत्रैकैकं स्थानं वीथीत्रयात्मकमस्तीत्याह अश्विनीति ॥ याम्याभरणी ॥ अदित्या अदिति देवता का पुनर्वसुः ॥ तथा
चित्राभिस्त्रिभिरश्विन्यादिनक्षत्रैर्नागवीथी गजवीथी ऐरावती चेत्युत्तरमार्गेण वीथीत्रयं संपन्नम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पूर्वाफाल्गुनी उत्तराफाल्गुनी मघा चेत्युत्तरमार्गेण वीथीत्रयं संपन्नम् ॥ ५ ॥

तथाचत्रिभिस्त्रिभिः पूर्वाफालगुन्यादिनक्षत्रैरर्षभीगोवीथी॥जारद्वीचेतिवैषुवतेमध्यममार्गेवीथीत्रयंसंपन्नम् ॥ ६ ॥ मूलेति ॥ मूलनक्षत्रम् ॥ आषाढापूर्वाषाढेत्यर्थः ॥ ७ ॥ मार्गिमृगवीथीत्यर्थः ॥ तथाच
त्रिभिस्त्रिभिर्मूलादि नक्षत्रैरजवीथीमृगवीथीवैश्वानरीचेतिदक्षिणमार्गेवीथीत्रयंसंपन्नम् ॥ ८ ॥ उत्तरायणमिति ॥ युगाक्षांतर्निबद्धयोःपाशयोरित्यन्वयः ॥ वायुबद्धयोरैतादृशयोः पाशयोर्यत्कर्षणंतदे
वरोहणंस्मृतमित्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ ध्रुवेणयुगाक्षकोटिनिबद्धवायुपाशद्वयाकर्षणे रथस्यारोहणंतदाभ्यंतरमंडलप्रवेशोगतिमांघंवेतिदिनवृद्धिरात्रिहासश्च ॥ दक्षिणायनेचपाशप्रेरणादवरोहणेवहि
र्मंडलप्रवेशोगतिशैथिल्येचेत्यहोरात्रयोर्विपर्ययः ॥ वैषुवतेतुपाशसाम्यात्समावस्थाने मध्यममंडलप्रवेशोगतिसाम्यंचेत्यहोरात्रयोःसाम्यमिति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतदेवस्पष्टयति

हस्तश्चित्रातथास्वातीगोवीथीतिशब्दिता ॥ ज्येष्ठाविशाखानुराधावीथीजारद्वीमता ॥ ६ ॥ एतास्तुवीथयस्तिस्त्रोमध्यमोमार्गउच्यते ॥ मूलाषाढोत्त
राषाढाअजवीथ्यभिश्च ॥ ७ ॥ श्रवणंचधनिष्ठाचमार्गीशतभिषक्तथा ॥ वैश्वानरीभाद्रपदेरेवतीचैवकीर्तिता ॥ ८ ॥ एतास्तुवीथयस्तिस्त्रोदक्षि
णोमार्गउच्यते ॥ उत्तरायणमासाद्ययुगाक्षांतर्निबद्धयोः ॥ ९ ॥ कर्षणंपाशयोर्वायुबद्धयोररोहणंस्मृतम् ॥ तदाभ्यंतरगान्मंडलाद्रथस्यगतेर्भवेत् ॥ १० ॥
मांघादिवसवृद्धिश्चजायतेसुरसत्तम ॥ रात्रिहासश्चभवतिसौम्यायनक्रमोह्ययम् ॥ ११ ॥ दक्षिणायनकेपाशप्रेरणादवरोहणम् ॥ वहिर्मंडलवेशेनगति
शैथिल्यंतदाभवेत् ॥ १२ ॥ तदादिनाल्पतारात्रिवृद्धिश्चपरिकीर्तिता ॥ वैषुवेपाशसाम्यात्तुसमावस्थानतोरवेः ॥ १३ ॥ मध्यमंडलवेशश्चसाम्यंरात्रिदिना
दिके ॥ आकृष्येतेयदातौतुध्रुवेणसमधिष्ठितौ ॥ १४ ॥ तदाभ्यंतरतःसूर्योभ्रमतेमंडलानिच ॥ ध्रुवेणमुच्यमानेनपुनारश्मियुगेनतु ॥ १५ ॥ तथैववा
ह्यतःसूर्योभ्रमतेमंडलानिच ॥ तस्मिन्मेरौपूर्वभागेपुर्यैद्रीदेवधानिका ॥ १६ ॥ दक्षिणेवैसंयमनीनामयाम्यामहापुरी ॥ पश्चान्निम्लोचनीनामवारुणी
वैमहापुरी ॥ १७ ॥ तदुत्तरेपुरीसौम्याप्रोक्तानामविभावरी ॥ ऐंद्रपुर्यारवेःप्रोक्तउदयोब्रह्मवादिभिः ॥ १८ ॥ संयमन्यांचमध्याह्णेनिम्लोचन्यांविमी
लनम् ॥ विभावयानिशीथःस्यात्तिग्मांशोःसुरपूजितः ॥ १९ ॥ प्रवृत्तेश्चनिमित्तानिभूतानांतानिसर्वशः ॥ मेरोश्चतुर्दिशंभानोःकीर्तितानिमयामुने ॥
॥ २० ॥ मेरुस्थानांसदामध्यंगतएवविभातिहि ॥ सव्यंगच्छन्दक्षिणेनकरोतिस्वर्णपर्वतम् ॥ २१ ॥

आकृष्येतेइति ॥ तौवायुपाशावित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ तृतीयकोटिस्त्वर्थादुक्तेतिबोध्यम् ॥ अथोदयास्तादिकंवक्तुमुपक्रमते तस्मिन्मेराविति ॥ पूर्वमेरावष्टपुर्योभिहितास्तास्वैद्रीपुरीपूर्वभागेवर्त
तइत्यर्थः ॥ एवमुत्तरत्र ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रवृत्तेश्चनिमित्तानिगमनानीतिशेषः ॥ चतुर्दिशमित्यनेनयमेरोर्दक्षिणेदेशेतेषामैद्रीमारभ्यपूर्वादयः ॥ येषश्चिमेदेशेतेषांयाम्यामारभ्य येउत्त
रेतेषांवारुणीमारभ्य येष्वेतेषांसौम्यामारभ्येत्युक्तम् ॥ २० ॥ सव्यंगच्छन्निति ॥ नक्षत्राभिमुखतयास्वगत्याभिरुवामतःकुर्वन्नपिप्रदक्षिणवर्तप्रवहारुयवायुभ्राम्यमाणज्योतिश्चक्रवशात्प्रत्यहंदक्षि
णं करोति ॥ अतश्चक्रगतिवशादतिदूरतोभूतंलघुस्येवदर्शनमुदयः ॥ आकाशमारूढस्येवदर्शनमध्याह्नः ॥ भूमिप्रविष्टस्येवदर्शनमस्तमयः ॥ ततोतीवदूरगमनेनिशीथइतिसमुद्रतीरस्थदृष्ट्याच ॥ अ
द्रयोवाएषप्रातरुदेत्यपःसार्यप्रविशतीतिश्रुतिव्यवहारो नवस्तुतः ॥ इदंसर्वमनसिनिधायह दक्षिणेनकरोतीत्यादिना ॥ २१ ॥

॥२२॥२३॥२४॥ शक्रादीनामिति ॥ यदाशक्रपुर्यातिष्ठतितदापुरत्रयंइंद्रपुरंयमपुरंसौम्यपुरंविकर्णौईशानकोणवह्निकोणौस्पृशति ॥ अन्यपुरेषुविकर्णेषुचस्पृशभावाभेदरुणाव्यवधानात् ॥ एवंविकर्णस्थोवह्निपुरान्छोयदाभवतितदात्रिकोणान्वह्निकोणनिर्ऋतिकोणेज्ञानकोणानद्वेपुरेइंद्रपुरंयमपुरंचस्पृशतिनान्यदुक्तयुक्तेरितिभावः ॥ एवंयाम्यादिपुरस्थस्यापिबोध्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ यदाचैंद्र्याःसकाशात्पंचदशघटिकाभिर्याम्यांप्रचलतेतदायोजनानांसपादंकोटिद्वयंसार्धद्वादशलक्षाणि पंचनेत्रसहस्रकंनेत्रशब्देनद्वौ अंकानांवामतोगतिः ॥ पंचविंशतिसहस्रंगच्छतित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ नक्षत्रैःसहेति ॥ यद्यपिवस्तुतःसूर्यस्यापिनक्षत्रैःसहैवोदयास्तमयौतथापितस्यतत्साहित्यादर्शनात्सोमादीनामिवतत्साहित्यमुक्तम् ॥ ३१ ॥ त्रयीमयइत्याद्युपासनार्थम् ॥ प्रवहा उदयास्तमयेचैवसर्वकालंतुसन्मुखे ॥ दिशास्वशेषासुतथासुरपैविदिशासुच ॥२२॥ यैर्यत्रदृश्यतेभास्वान्सतेषामुदयःस्मृतः ॥ तिरोभावंचयत्रैतितत्रैवास्तमनंरवेः ॥ २३ ॥ नैवास्तमनमर्कस्यनोदयःसर्वदासतः ॥ उदयास्तमनाख्यंहिदर्शनादर्शनंरवेः ॥२४॥ शक्रादीनांपुरेतिष्ठन्स्पृशत्येषपुरत्रयम् ॥ विकर्णौद्वौविकर्णस्थस्त्रीन्कोणान्द्वेपुरेतथा॥२५॥सर्वेषांद्रीपवर्षाणामेरुत्तरतःस्थितः॥यैर्यत्रदृश्यतेभानुःसैवप्राचीतिचोच्यते ॥२६॥ तद्रामभागतोमेरुर्वर्ततेतिविनिर्णयः ॥ यदिचैंद्र्याःप्रचलतेघटिकादशपंचभिः॥२७॥याम्यांतदायोजनानांसपादंकोटियुग्मकम्॥सार्धद्वादशलक्षाणिपंचनेत्रसहस्रकम् ॥२८॥ प्रक्रामतिसहस्रांशुःकालमार्गप्रदर्शकः ॥ एंवंततोवारुणींचसौम्यामैर्द्रींसहस्रदृक् ॥ २९ ॥ पर्येतिकालचक्रात्माद्युमाणिःकालबुद्धये ॥ तथाचाऽन्येग्रहाःसोमादयोयेदिविचारिणः ॥३०॥ नक्षत्रैःसहचोद्यंतिसहचास्तंत्रजंतिते ॥ एवंमुहूर्तैर्नरथोभानोरष्टशताधिकम् ॥३१॥ योजनानांचतुस्त्रिंशलक्षाणिभ्रमतिप्रभुः ॥ त्रयीमयश्चतुर्दिक्षुपुरीषुचसमीरणात् ॥३२॥ प्रवहाख्यात्सदाकालचक्रंपर्येतिभानुमान् ॥ यस्यचक्रंरथस्यैकंद्वादशारंत्रिनाभिकम्॥३३॥पण्णेमिकवयस्तंचवत्सरात्मिकमूचिरे ॥ मेरुमूर्धनितस्याऽक्षोमानसोत्तरपर्वते॥३४॥कृतेतरविभागोयःप्रोतंतत्ररथांगकम्॥ तैलकारकयंत्रेणचक्रसाम्यंपरिभ्रमन् ॥३५॥मानसोत्तरनाम्रीहगिरौपर्येतिचांशुमान् ॥ तस्मिन्नक्षेत्रकृतंमूलंद्रितीयोऽक्षोभ्रुवेकृतः ॥ ३६ ॥ तुर्यमानेनतैलस्ययंत्राक्षवदितीरितः ॥ कृतोपरितनोभागःसूर्यस्यजगतांपतेः॥३७॥रथनीडस्तुषट्त्रिंशलक्षयोजनमायतः ॥ तत्तुर्यभागतःसोऽयंपरिणाहेनकीर्तितः॥३८॥तावानर्करथस्याऽत्रयुगस्तस्मिन्हयाःशुभाः ॥ सप्तच्छंदोभिधानाश्चसूरसूतेनयोजिताः॥३९॥वहंतिदेवमादित्यलोकानांसुखहेतवे॥पुरस्तात्सवितुःसूतोऽरुणःपश्चान्नियोजितः ॥ ४० ॥ ख्यात्समीरणाद्वायोरित्यर्थः ॥ ३२ ॥ कालचक्रंसंवत्सरात्मकम् ॥ द्वादशमासाअरायस्य ॥ त्रीणिचातुर्मास्यानिनाभयोयस्य ॥ ३३ ॥ षड्भुजतवोनेमयोयस्य मानसोत्तरपर्वतेलक्षार्धादुपरिवायुबद्धभूमावितिद्रष्टव्यम् ॥ चक्रंवातावदुच्छ्रितमितिमंतव्यम् ॥ अन्यथायुतमात्रोच्छ्रायत्वान्मानसोत्तरस्यमेरोश्चतुरश्रित्युच्छ्रायत्वादक्षस्यसाम्यानुपपत्तेः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तस्मिन्नक्षेत्रेचक्रप्रांतैकृतंमूलंनिबद्धपूर्वभागःप्रथमोऽक्षोमेरुमानसोत्तरायतःसार्धसप्तलक्षाधिकसार्धकोटिप्रमाणः ॥ तस्यतुर्यमानेनसार्धसप्तत्रिंशत्सहस्राधिकैकोनचत्वारिंशलक्षमानेनभ्रुवेकृतोवायुपाशेननिबद्धउपरिभागोयस्यतादृशःकृतः ॥ ३६ ॥ उपरितनोभागइतिविभक्त्यलौपछांदसः ॥ ३७ ॥ नीडउपवेशस्थानम् ॥ परिणाहोदैर्घ्यम् ॥ ३८ ॥ युगइत्यस्यपरिणाहेनकीर्तितइत्यनेनान्वयः ॥ सप्तच्छंदोभिधानाःगायत्र्यादिच्छंदोनामानः ॥ सूरसूतेनारुणेनसारथिना ॥ ३९ ॥ पुरस्तात्सवितुरिति ॥ पुरस्तात्स्थितोऽपिपश्चात्प्रत्यङ्मुखआस्ते ॥ यद्वा यत्सूर्यस्यपुरस्तात्तस्यैवपश्चिमत्वात्पश्चादित्युक्तम् ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ सूक्तवाक्यैर्वेदमंत्रैः शुभाषितैर्वा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ एकैकशश्चतुर्दश द्वंद्वशः सप्त गुणाः संतोमासिमास्युपासत इत्यन्वयः ॥ ४४ ॥ गव्यूतिः कोशयुगं सगव्यूत्युत्तरं यथाभवति तथा ॥ ४५ ॥ इति श्रीदे० भा० तिलकेऽष्टमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सप्तत्रिंशच्छ्लोकैः सोमादीनामथोत्तरम् ॥ स्थानं गत्यनुसारेण विविधं फलमुच्यते ॥ १ ॥ गमादिकं गमनस्थानादिकमित्यर्थः ॥ शुभाशुभनिदर्शनात्तयोः प्राप्तिस्तद्वत्पुनस्तुतासोमादिगत्यनुरोधेन नृणां भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ ननु मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वतादित्यस्मिन् राशीनामभिमुखमप्रदक्षिणं गमनमुपवर्णितं तददृष्ट्या रूढं दृष्टान्तेन विना भवतीत्याशं सौत्यैकर्मणि संयुक्तो वर्तते गरुडाग्रजः ॥ तथैवा लखिल्याख्या ऋषयो गुह्यपर्वकाः ॥ ४१ ॥ प्रमाणेन परिख्याताः षष्टिसाहस्रसंख्यकाः ॥ स्तुवंति पुरतः सूर्यं सूक्तवाक्यैः सुशोभनैः ॥ ४२ ॥ तथा चाऽन्ये च ऋषयो गंधर्वा अप्सरो रगाः ॥ ग्रामण्यो यातुधानाश्च देवाः सर्वे परेश्वरम् ॥ ४३ ॥ एकैकशः सप्तसप्तमासिमासि विरोचनम् ॥ सार्धं लक्षोत्तरं कोटि नवकं भूमि मंडलम् ॥ ४४ ॥ द्विसहस्रं योजनानां सगव्यूत्युत्तरक्षणात् ॥ पर्येति देवदेवेशो विश्वव्यापी निरंतरम् ॥ ४५ ॥ इति श्रीदेवी भागवते महापुराणेऽष्टमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ६२ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ अथातः श्रूयतां चित्रं सोमादीनां गमादिकम् ॥ तद्वत्पुनस्तुतानृणां शुभाशुभनिदर्शना ॥ १ ॥ यथा कुलालचक्रेण भ्रमता भ्रमतां सह ॥ तदा श्रयाणां च गतिरन्या कीटादीनां भवेत् ॥ २ ॥ एवं हिराशि वृंदेन कालचक्रेण तेन च ॥ मेरुधुरं च सरतां प्रादक्षिण्येन सर्वदा ॥ ३ ॥ ग्रहाणां भानुमुख्यानां गतिरन्येव दृश्यते ॥ नक्षत्रांतरगामित्वाद्वा तरे गमनं तथा ॥ ४ ॥ गतिद्वयं चाऽविरुद्धं सर्वत्रैष विनिर्णयः ॥ स एव भगवानादिपुरुषो लोकभावनः ॥ ५ ॥ नारायणोऽखिलाधारो लोकानां स्वस्तये भ्रमन् ॥ कर्मशुद्धिनिमित्तं तु आमानं वैत्रयमियम् ॥ ६ ॥ कविभिश्चैव वेदेन विजिज्ञास्योऽर्कधाऽभवत् ॥ पद्मसुक्रमेण ऋतुषु वसंतादिषु च स्वयम् ॥ ७ ॥ यथोपजोषमृतुजान् गुणान्वैविधाति च ॥ तमेन पुरुषाः सर्वत्र यथाच विद्यया सदा ॥ ८ ॥ वर्णाश्रमाचारपथा तथाऽस्मात्तैश्च कर्मभिः ॥ उच्चावचैः श्रद्धया च योगानां च वितानकैः ॥ ९ ॥ अंजसा च यजंते ये श्रेयो विंदंति ते मत्तम् ॥ अथैष आत्मा लोकानां द्यावाभूम्यंतरेण च ॥ १० ॥ कालचक्रगतो भुंक्ते मासान् द्वादशराशिभिः ॥ संवत्सरस्यावयवान्मासः पक्षद्वयं दिवा ॥ ११ ॥ नक्तं चेति सपादं पक्षद्वयमित्युपदिश्यते ॥ यावता पष्ठमंशं स भुंजीत ऋतुरुच्यते ॥ १२ ॥ संवत्सरस्याऽवयवः कविभिश्चोपवर्णितः ॥ यावता धेनवाऽऽकाशवीथ्यां प्रचरते रविः ॥ १३ ॥

कां श्रोतुर्मनसि जायमानां निराकरोति यथा कुलालेति कीटादीनामिति दीर्घाभावार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ चक्रवशात्स्वतश्च गतिद्वयमविरुद्धमिति परिहारार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ विजिज्ञास्यो वितर्क्यमाणः ॥ अर्कधाद्वादशधा ॥ ७ ॥ यथोपजोषं यथा कर्मभोगम् ॥ ऋतुजान् गुणान् शीतोष्णादीन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ मत्तमभीष्टम् ॥ स एष एव स्वगत्या मासादिव्यवहारकारणमित्याह अथैष इति ॥ एष लोकानां मात्मा द्यावापृथिव्योरंतरेण मध्ये यदंतरिक्षं तस्य मध्ये यत्कालचक्रं तद्वत् तमेपादे द्वादशराशिभिः संज्ञायेषां द्वादशमासानां तान्मासान् भुंक्ते इत्यर्थः ॥ चैत्रादिसंज्ञास्तु चांद्रमासानाम् ॥ १० ॥ संवत्सरस्यावयवानिति पूर्वोक्तान्वयः ॥ मासमाह पक्षद्वयं मास इति ॥ इदं चांद्रेण मानेन ॥ सपादं ऋक्षद्वयं सौरेण ॥ दिवानक्तं चाऽहोरात्रमिति पित्र्येण ॥ ११ ॥ पष्ठमंशं राशिद्वयं स ऋतुरित्यर्थः ॥ १२ ॥ यावता धेनवः ऋतुत्रयात्प्रकेन ॥ १३ ॥

तत्कालमयनमितिप्राक्तनावर्णयन्ति अथयावदिति ॥ सहद्यावापृथिव्योर्मंडलाभ्यामितिशेषः ॥ ताभ्यामंडलाभ्यांसहगच्छतिसूर्यः ॥ १४ ॥ यंकालंकात्स्न्येनषड्भुजिभिर्द्वादशराशिभिर्वाभुंजीततंकालं
लवत्सरंविदुरित्यर्थः ॥ सचसंवत्सरःपंचधाभिन्नइत्याह संवत्सरंपरिवत्सरमिति ॥ १५ ॥ भानोरिति ॥ अयंभावः ॥ यदाशुक्रप्रतिपदिसंक्रांतिस्तदासौरचंद्रयोमासयोर्युगपदुपक्रमोभवतिसंवत्सरः ॥
ततःसौरमानेनवर्षेष्टदिनानिवर्धते चंद्रमानेनषट्संतीतिद्वादशदिनव्यवधानादुभयोरग्रपश्चाद्भावोभवति ॥ एवंपंचवर्षाणिगच्छंतितन्मध्येद्वौमलमासौभवतः ॥ ततःपुनःसंवत्सरोभवति ॥ तदेवमतांतर
भेदेनसंवत्सरादिपंचकंभानोर्माद्यशैथिल्यसमगतिभिर्भवतीति ॥ १६ ॥ सोमादीनामपिस्थानंकार्यंचाह एवंचंद्रइति ॥ अर्करश्मिभ्योर्मंडलरूपेभ्यः ॥ १७ ॥ मित्रस्यसूर्यस्यसंवत्सरभुक्तिपक्षाभ्यांभुंकेमित्र
तंप्राक्तनावर्णयन्तिअयनंमुनिपूजिताः ॥ अथयावन्नभोर्मंडलसहप्रतिगच्छति ॥ १४ ॥ कात्स्न्येनसहभुंजीतकालंतंवत्सरंविदुः ॥ संवत्सरंपरिवत्सर
मिडावत्सरमेवच ॥ १५ ॥ अनुवत्सरमिद्वत्सरमितिपंचकमीरितम् ॥ भानोर्माद्यशैथिल्यसमगतिभिःकालवित्तमैः ॥ १६ ॥ एवंभानोर्गतिःप्रोक्ताचंद्रादीनानि
बोधत ॥ एवंचंद्रोर्करश्मिभ्योलक्षयोजनमूर्ध्वतः ॥ १७ ॥ उपलभ्यमानोमित्रस्यसंवत्सरभुजिचसः ॥ पक्षाभ्यांचौषधीनाथोभुंकेमासभुजिचसः ॥
॥ १८ ॥ सपादभाभ्यांदिवसभुक्तिपक्षभुजिचरेत् ॥ एवंशीघ्रगतिःसोमोभुंकेनूनभचक्रकम् ॥ १९ ॥ पूर्यमाणकलाभिश्चाऽमराणांप्रीतिमावहन् ॥ क्षीय
माणकलाभिश्चपितृणांचित्तरंजकः ॥ २० ॥ अहोरात्राणितन्वानःपूर्वापरसुचक्रकैः ॥ सर्वजीवनिकायस्यप्राणोजीवःसएवहि ॥ २१ ॥ भुंकेचैकैकनक्ष
त्रंमुहूर्तंत्रिंशताविभुः ॥ सएवषोडशकलःपुरुषोऽनादिरुत्तमः ॥ २२ ॥ मनोमयोप्यन्नमयोमृतधामासुधाकरः ॥ देवपितृमनुष्यादिसरीसृपसर्वीरुधाम् ॥
॥ २३ ॥ प्राणाप्यायनशीलत्वात्सर्वमयउच्यते ॥ ततोभचक्रंभ्रमतियोजनानांत्रिलक्षतः ॥ २४ ॥ मेरुप्रदक्षिणेनैवयोजितंचेश्वरेणतु ॥ अष्टविंशतिसं
ख्यानिगणितानिसहाऽभिजित् ॥ २५ ॥ ततःशुक्रोद्विलक्षेणयोजनानामथोपरि ॥ पुरःपश्चात्सहैवासावर्कस्यपरिवर्तते ॥ २६ ॥ शीघ्रमंदसमानाभिर्गतिभि
र्विचरन्विभुः ॥ लोकानामनुकूलोऽयंप्रायःप्रोक्तःशुभावहः ॥ २७ ॥ वृष्टिविष्टंभश्मनोभार्गवःसर्वदामुने ॥ शुक्राद्बुधःसमाख्यातोयोजनानांद्विलक्षतः ॥
॥ २८ ॥ शीघ्रमंदसमानाभिर्गतिभिःशुक्रवत्सह ॥ यदाऽर्काद्व्यतिरिच्येतसौम्यःप्रायेणतत्रतु ॥ २९ ॥ अतिवाताभ्रपातानावृष्ट्यादिभयसूचकः ॥ उप
रिष्टात्ततोभौमोयोजनानांद्विलक्षतः ॥ ३० ॥

स्यमासभुक्तिसपादभाभ्याम् ॥ भशब्दक्रक्षवाची ॥ सपाददिनद्वयेनभुंके ॥
मित्रस्यपक्षभुजिपक्षभुक्तिदिवसभुक्तिचरेत् ॥ एकदिनेनैवभुनक्तीत्यर्थः ॥ एवंद्रुततरगमनश्चंद्रमाभवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पूर्वापरसुचक्रकैःपूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामहोरात्राणिवितन्वानइ
त्यर्थः ॥ सर्वेषांजीवनिवहानांप्राणान्नमयत्वादमृतमयत्वाच्च ॥ अतएवजीवनहेतुत्वाजीवश्च ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रदक्षिणेनैवतनुतेषांपृथगन्यागतिरस्तीत्यर्थः ॥ योजितंकालचक्रैश्चेश्वरेणै
वयोजितमित्यर्थः ॥ सहा भजित्त्विकित्त्विलोपार्णः ॥ उत्तराषाढाश्रवणसंधावभिजिन्नामनक्षत्रंफलविशेषेपृथक्कल्पितंतेनसहेत्यर्थः ॥ २५ ॥ पुरःपश्चादिति ॥ पुरतःसूर्येणभोक्ष्यमाणेनक्षत्रेपश्चाद्भुंके ॥
सहैवभुज्यमाने ॥ २६ ॥ २७ ॥ वृष्टेर्विष्टंभःस्तंभनयस्मात्प्रहातमुपशमयतीतितया ॥ २८ ॥ शुक्रवादिति ॥ पुरतःपश्चात्सहैववासूर्यस्यचरतीत्यर्थः ॥ कंचिद्विशेषंचाह यदाकेतिसौम्योबुधः ॥ २९ ॥ ३० ॥

यदिवक्रइति ॥ यदिनवक्रेणाभिवर्ततेतर्हित्रिभिस्त्रिभिःपक्षैः ॥ ३१ ॥ अघानांदुःखानाम् ॥ ३२ ॥ यदिवक्रोभवेन्नैवेति ॥ यदिनवक्रः स्यात्तर्हिपरिवत्सरमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ त्रिंशन्मासैरिति ॥ एकैकस्मिन्
 राशौत्रिंशन्मासान्विलंबमानः सर्वानेवाऽनुपर्येतितावद्विरनुवत्सरैः प्रायेणहिसर्वेषामशांतिकरः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ दक्षिणंक्रमतेचतेइति ॥ प्रदक्षिणंक्रमंतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इ० दे० तिलकेष्टमस्कंधेषोड
 शोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ त्रिंशद्विरेकेनानैस्तुपद्यैरथसाविस्तरम् ॥ ध्रुवमंडलसंस्थानंयथावदनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ वैष्णवंपरमंपदमस्तीत्यर्थः ॥ २ ॥ यत्रवैष्णवेपदेमहाभागवतोध्रुवोऽस्तीत्यर्थः ॥ २ ॥ सम
 कालमेवयुज्यतेइतितथा ॥ तेननक्षत्रगणेनसहितइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ॥ कालेनेति ॥ सहिध्रुवःसर्वेषांज्योतिर्गणानां ग्रहनक्षत्रभादिनां हस्वार्थः ॥ अव्यक्तरंहसाऽस्पष्टवेगेनानिमिषेणकालेनभ्राम्यतां
 पक्षौस्त्रिभिस्त्रिभिःसोऽयंभुंक्तेराशीनथैकशः ॥ द्वादशाऽपिचदेवर्षेयदिवक्रोनजायते ॥ ३१ ॥ प्रायेणाऽशुभकृत्सोऽयंग्रहोघानांचसूचकः ॥ ततोद्विलक्षमानेन
 योजनानांचगीष्पतिः ॥ ३२ ॥ एकैकस्मिन्नथोराशौभुंक्तेसंवत्सरंचरन् ॥ यदिवक्रोभवेन्नैवाऽनुकूलोब्रह्मवादिनाम् ॥ ३३ ॥ ततःशनैश्चरोघोरोलक्षद्वयपरोमि
 तः ॥ योजनैःसूर्यपुत्रोयत्रिंशन्मासैःपरिभ्रमन् ॥ ३४ ॥ एकैकराशौपर्येतिसर्वान्नाशीन्महाग्रहः ॥ सर्वेषामशुभोमंदःप्रोक्तःकालविदांवरैः ॥ ३५ ॥ ततउत्तर
 तःप्रोक्तमेकादशसुलक्षकैः ॥ योजनैःपरिसंख्यातंसप्तर्षीणांचमंडलम् ॥ ३६ ॥ लोकानांशंभावयंतोमुनयःसप्ततेमुने ॥ यत्तद्विष्णुपदंस्थानंदक्षिणंक्रमतेचते
 ॥ ३७ ॥ इतिश्रीदे० म० अष्टमस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ अथर्षिमंडलादूर्ध्वयोजनानांप्रमाणतः ॥ लक्षैस्त्रयोदशमितैःपरमंवैष्ण
 वंपदम् ॥ १ ॥ महाभागवतःश्रीमान्वर्ततेलोकवन्दितः ॥ औत्तानपादिरिंद्रेणवह्निनाकश्यपेनच ॥ २ ॥ धर्मेणसहचैवास्तेसमकालयुजाध्रुवः ॥ बहुमानंद
 क्षिणतःकुर्वद्भिःप्रेक्षकैःसदा ॥ ३ ॥ आजीव्यःकल्पजीविनामुपास्तेभगवत्पदम् ॥ ज्योतिर्गतानांसर्वेषांग्रहनक्षत्रभादिनाम् ॥ ४ ॥ कालेनानिमिषेणायं
 भ्राम्यतांव्यक्तरंहसा ॥ अवष्टंभस्थाणुरिवविहितश्चेश्वरेणसः ॥ ५ ॥ भासतेभासयन्भासास्वीययादेवपूजितः ॥ मेढिस्तंभेयथायुक्ताःपशवःकर्षणार्थकाः
 ॥ ६ ॥ मंडलानिचरंतीमेसवनत्रितयेनच ॥ एवंग्रहादयःसर्वेभगणाद्यायथाक्रमम् ॥ ७ ॥ अंतर्बहिर्विभागेनकालचक्रेनियोजिताः ॥ ध्रुवमेवाऽवलंब्या
 शुवायुनोदीरिताश्चरन् ॥ ८ ॥ आकल्पांतंचक्रमंतिखेइयेनाद्याःखगाइव ॥ कर्मसारथयोवायुवशाःसर्वेएवते ॥ ९ ॥ एंवज्योतिर्गणाःसर्वेप्रकृतेःपुरुषस्यच ॥
 संयोगानुगृहीतास्तेभूमौननिपतंतित्च ॥ १० ॥ ज्योतिश्चक्रंकेचिदेतच्छिशुमारस्वरूपकम् ॥ सोपयोगंभगवतोयोगधारणकर्मणि ॥ ११ ॥
 भ्राम्यमाणानांस्थाणुरिवाऽवष्टंभःपरमेश्वरेणविहितइत्यन्वयः ॥ ५ ॥ मेढिस्तंभेइति ॥ मेढिस्तंभेयुक्ताबद्धाःपशवोबलीवर्दाः ॥ ६ ॥ सवनत्रितयेन त्रिकालम् ॥ ७ ॥ ध्रुवमेवमेढिस्थानापन्नंचरन्चरंतइ
 त्यर्थः ॥ ८ ॥ खेआकाशेइयेनाद्याःखगाःपक्षिणोयथाक्रमंतिगच्छंतितद्रित्यर्थः ॥ कर्म सारथिःसहायो, येषाम् ॥ ९ ॥ नन्वेतेज्योतिर्गणानिराधाराःकुतोभुविनपतंतितत्राह एवमितिप्रकृतेःपुरुषस्यच
 यःसंयोगोऽत्यंतस्तेनाऽनुगृहीतामायाशबलब्रह्मरूपभगवत्यनुगृहीतानपतंतित्यर्थः ॥ १० ॥ ईश्वराधारत्वात्पतनशकैवनास्तीतिवक्तुंमतांतरमाह केचिदिति ॥ एतस्याऽपि शिशुमारच
 क्रस्यपरिच्छिन्नत्वादेतस्याऽपि कआधारइत्याकांक्षायांसर्वव्यापकमायाशबलब्रह्मरूपिणीभगवत्येवाऽऽधारइतिवक्तव्यम् ॥ तस्मात्प्रथममतमेवमुख्यमितिकेचित्पदेनसूचितम् ॥ योगधारणकर्म
 णियोगधारणायांस्थितमितिशेषः ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ लांगूलेअग्रादधोभागे ॥ १३ ॥ १४ ॥ उत्तरायणभानिअभिजिदादीनिपुनर्वस्वतानिचतुर्दशनक्षत्राणि ॥ दक्षिणपार्श्वेदक्षिणायनभानिपुष्यादीन्युत्तराषाढांतानिचतुर्दशवामपार्श्वे ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ आकाशसरित् आकाशगंगाऔदरेउदरेइत्यर्थः ॥ तदेवस्थानविशेषेणविभज्यदर्शयति पुनर्वसुश्च ॥ दक्षिणवामयोः श्रोण्यावित्यर्थः ॥ १७ ॥ दक्षिणवामयोः पश्चिमयोः पादयोराद्राक्षेपेइत्यन्व

यस्याऽर्वाक्षिरसःकुंडलीभूतवपुषोमुने ॥ पुच्छाग्रेकल्पितोयोऽयंध्रुवउत्तानपादजः ॥ १२ ॥ लांगूलेऽस्यचसंप्रोक्तःप्रजापतिरकल्मषः ॥ अग्निरिंद्रश्चध
र्मश्चतिष्ठतेसुरपूजिताः ॥ १३ ॥ धाताविधातापुच्छांतिकट्यांसप्तर्षयस्ततः ॥ दक्षिणावर्तभोगेनकुंडलाकारमीयुषः ॥ १४ ॥ उत्तरायणभानीहदक्षपार्श्वे
ऽर्पितानिच ॥ दक्षिणायनभानीहसव्येपार्श्वेऽर्पितानिच ॥ १५ ॥ कुंडलाभोगवेशस्यपार्श्वयोरुभयोरपि ॥ समसंख्याश्चावयवाभवंतिकजनंदन ॥ १६ ॥
अजवीर्थापृष्ठभागेआकाशसरिदौदरे ॥ पुनर्वसुश्चपुष्यश्चश्रोण्यौदक्षिणवामयोः ॥ १७ ॥ आद्राक्षेपेपश्चिमयोःपादयोर्दक्षवामयोः ॥ अभिजिच्चोत्तराषा
ढानासयोर्दक्षवामयोः ॥ १८ ॥ यथासंख्यंचदेवर्षेऽश्रुतिश्चजलभंतथा ॥ कल्पितेकल्पनाविद्धिर्नेत्रयोर्दक्षवामयोः ॥ १९ ॥ धनिष्ठाचैवमूलंचकर्णयोर्दक्षवा
मयोः ॥ मघादीन्यष्टभानीहदक्षिणायनगानिच ॥ २० ॥ युंजीतवामपार्श्वीयवंकिषुकमतोमुने ॥ तथैवमृगशीर्षादीन्युदग्भानिचयानिहि ॥ २१ ॥ दक्ष
पार्श्वेवंक्रिकेषुप्रातिलोम्येनयोजयेत् ॥ शततारातथाज्येष्ठास्कंधयोर्दक्षवामयोः ॥ २२ ॥ अगस्तिश्चोत्तरहनावधरायांहनौयमः ॥ मुखेष्वंगारकःप्रोक्तोमं
दःप्रोक्तउपस्थके ॥ २३ ॥ बृहस्पतिश्चककुदिवक्षस्यकौग्रहाधिपः ॥ नारायणश्चहृदयेचंद्रोमनसितिष्ठति ॥ २४ ॥ स्तनयोरश्विनौनाभ्यामुशनाःपरिकी
र्तितः ॥ बुधःप्राणापानयोश्चगलेराहुश्चकेतवः ॥ २५ ॥ सर्वांगेषुतथारोमकूपेतरागणाःस्मृताः ॥ एतद्भगवतोविष्णोःसर्वदेवमयंवपुः ॥ २६ ॥ संध्यायां
प्रत्यहंध्यायेत्प्रयतोवाग्यतोमुनिः ॥ निरीक्षमाणश्चोत्तिष्ठेन्मंत्रेणानेनधीधरः ॥ २७ ॥ नमोज्योतिर्लोकायकालायाऽनिमिषांपतयेमहापुरुषायाऽभिधीम
हीति ॥ २८ ॥ ग्रहक्षतारामयमाधिदैविकंपापापहमंत्रकृतांत्रिकालम् ॥ नमस्यतःस्मरतोवात्रिकालंनश्येततत्कालजमाशुपापम् ॥ २९ ॥ ॥ इति
श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेऽष्टमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ अधस्तात्सवितुःप्रोक्तमयुतंराहुमंडलम् ॥ नक्षत्रव
चरतिचसैहिकेयोऽतदर्हणः ॥ १ ॥ सूर्याचंद्रमसोरेवमर्दनःसिंहिकासुतः ॥ अमरत्वंचखेटत्वंलेभेयोविष्ण्वनुग्रहात् ॥ २ ॥

यः ॥ १८ ॥ श्रुतिःश्रवणनक्षत्रंजलभंपूर्वाषाढानक्षत्रम् ॥ इमेदशवामनेत्रयोःकल्पितेइत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ वामपार्श्वीयवंकिषुवामपार्श्वस्थिषु ॥ २१ ॥ दक्षपार्श्वेविद्यमानेषुप्रातिलोम्येनपूर्वा
भाद्रपदांतानि ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ चतुर्विंशच्छ्लोकावयैराहुमंडलमुच्यते ॥
सूर्याधःसंस्थितंयेनग्रहणंचंद्रसूर्ययोः ॥ १ ॥ सूर्यमारभ्यध्रुवांतंस्त्रिवेशंनिरूप्येदानींसूर्याधस्तात्रिरूपयति अधस्तात्सवितुरिति ॥ सैहिकेयःसिंहिकायाःपुतौराहुः ॥ १ ॥ खेटत्वंनक्षत्रत्वम् ॥ २ ॥

ग्रहणं वक्तुमाह यददस्तरणेति ॥ योजनायुतंतरणेर्विबभित्यन्वयः ॥ अर्कतद्वत्विस्तरं द्वादशसाहस्रयोजनविस्तारं सोमस्यामंडलमित्यन्वयः ॥ त्रयोदशसहस्रं तु त्रयोदशसहस्रयोजनपरिमाणं तु
आच्छादको ग्रहो राहुर्वर्तते स तच्छादकस्तयोः सूर्यसोममंडलयोराच्छादको भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ कदाच्छादकस्तदाह पर्वसमये इति ॥ अमावास्या पूर्णिमारूपे काले यच्छादको भवेदित्यन्वयः ॥ वैरानु
बंधी अमृतपानसमये सूर्याचंद्रमसोर्मध्ये प्रविष्टस्य ताभ्यां विष्णुवेकथनात्तयोर्वैरमनुबध्नाति ॥ ततो हंतोः सूर्याचंद्रमसोर्दूराच्छादनकारको भवेदित्यन्वयः ॥ ४ ॥ तर्हि सूर्याचंद्रमसौ कुतो न भक्षयति तत्राह
तन्निशम्येति ॥ ५ ॥ समंतात्परिवारितं चक्रमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ दुःसहेन ततेजसा मुहूर्तो द्विजमानो मुहूर्तं विद्यमानश्चक्रितहृदयः सन्नारात् दूरादेव निवर्तते सोऽयमुपरागइति लोके प्रोच्यते इत्यर्थः ॥ ७ ॥
यददस्तरणेर्विबभित्यन्वयः ॥ तच्छादकोऽसुरो ज्ञेयोऽप्यर्कसाहस्रविस्तरम् ॥ ३ ॥ त्रयोदशसहस्रं तु सोमस्याच्छादको ग्रहः ॥ यः पर्वसमये वैरानु
बंधीच्छादकोऽभवत् ॥ ४ ॥ सूर्याचंद्रमसोर्दूराद्भवेच्छादनकारकः ॥ तन्निशम्यो भयत्रापि विष्णुना प्रेरितं स्वकम् ॥ ५ ॥ चक्रं सुदर्शनं नाम ज्वालामालाति
भीषणम् ॥ ततेजसा दुःसहेन समंतात्परिवारितम् ॥ ६ ॥ मुहूर्तो द्विजमानस्तु दूराच्चक्रितमानसः ॥ आरान्निवर्तते सोऽयमुपरागइतीवह ॥ ७ ॥ उच्यते
लोके मध्ये तु देवर्षे अवबुध्यताम् ॥ ततोऽधस्तात्समाख्याता लोकाः परमपावनाः ॥ ८ ॥ सिद्धानां चारणानां च विद्याधराणां च सत्तम ॥ योजनायुतविख्याता
लोकाः पुण्यनिषेविताः ॥ ९ ॥ ततोऽप्यधस्तादेवर्षेयक्षाणां च सरक्षसाम् ॥ पिशाचप्रेतभूतानां विहाराजिरमुत्तमम् ॥ १० ॥ अंतरिक्षं च तत्प्रोक्तं यावद्वायुः
प्रवाति हि ॥ यावन्मेघास्तथोद्यंतितत्प्रोक्तं ज्ञानकोविदैः ॥ ११ ॥ ततोऽधस्ताद्योजनानां शतं यावद्विजोत्तम ॥ पृथिवीपरिसंख्याता सुपर्णज्येनसारसाः ॥
॥ १२ ॥ हंसादयः प्रोत्पतन्ति पार्थिवाः पृथिवीभवाः ॥ भूसन्निवेशावस्थानं यथावदुपवर्णितम् ॥ १३ ॥ अधस्तादवनेः सप्तदेवर्षे विवराः स्मृताः ॥ एकैकशो
योजनानामाया मोच्छ्रायतः पुनः ॥ १४ ॥ अयुतांतरविख्याताः सर्वर्तुसुखदायकाः ॥ अतलं प्रथमं प्रोक्तं द्वितीयं वितलं तथा ॥ १५ ॥ तृतीयं सुतलं प्रोक्तं च
तुर्थं वै तलातलम् ॥ महातलं पंचमं च षष्ठं प्रोक्तं रसातलम् ॥ १६ ॥ सप्तमं विप्रपातालं सप्तैते विवराः स्मृताः ॥ एतेषु विलस्वर्गेषु दिवोप्यधिकमेव च ॥ १७ ॥
कामभोगैश्चर्यसुखसमृद्धभुवनेषु च ॥ नित्योद्यानविहारेषु सुखास्वादः प्रवर्तते ॥ १८ ॥ दैत्याश्च काद्रवेयाश्च दानवा बलशालिनः ॥ नित्यं प्रमुदितारक्ताः कल
त्रापत्यबंधुभिः ॥ १९ ॥ सुहृद्भिरनुजीवाद्यैः संयुताश्च गृहेश्वराः ॥ ईश्वरादप्रतिहतकाममायाविनश्चते ॥ २० ॥

॥ ८ ॥ विद्याधराणां विद्याधराणाम् ॥ अधस्तादित्युक्तं तन्मर्यादामाह योजनायुते इति ॥ राहुमंडलादधस्ताद्योजनायुतपरिमितदेशे सिद्धादीनां लोकाः संतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ विहाराजिरं वासस्थानम् ॥
॥ १० ॥ अंतरिक्षं ग्रहीनम् तस्यावधिमाह यावद्वायुः प्रवाति तत्रोवाति तस्याप्यवधिमाह यावन्मेघा इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ पृथिव्या उपरि भूर्लोकवधिमाह हंसादय इति ॥ पार्थिवाः पृथिवीविका
राः ॥ १३ ॥ एकैकशो योजनानामिति ॥ योजनायुतांतरेण प्रत्येकमुच्छ्रिताः ॥ आया मोयोप्यंडकटाहस्य तद्विस्तारेण ॥ १४ ॥ अयुतमंतरमेकैकस्य विवरस्य ॥ १५ ॥ १६ ॥ विप्रेति संबोध
नम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ काद्रवेयाः सर्पाः ॥ १९ ॥ अनुजीवाद्यैरनुचरादिभिः ॥ ईश्वरादपि प्रतिहतः कामो येषाम् ॥ २० ॥

मायाविभुनामायास्वामिनामायाविनेत्यर्थः ॥ २१ ॥ प्रकामशोभयच्छंभक्ताविभक्ताः कृताइत्यर्थः ॥ मणिप्रवरशालिनइतिउत्तरत्रान्वेति ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ स्वच्छार्णेनस्वच्छजलेन
 पूरिताहृदायेषुतैः ॥ पाठीनामस्याः ॥ २६ ॥ नीरजातैः कमलैः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ जीर्णत्वंजरवैवर्ण्यदेहस्यवयोवस्थासहिताएतेनबाधंतेइत्यन्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ य
 निवसंतिसदाहृष्टाः सर्वर्तुसुखसंयुताः ॥ मयेनमायाविभुनायेषुयेषुचनिर्मिताः ॥ २३ ॥ पुरःप्रकामशोभक्तामणिप्रवरशालिनः ॥ विचित्रभवनाट्टालगोपुरा
 द्याः सहस्रशः ॥ २२ ॥ सभाचत्वरचैत्यादिशोभाढ्याः सुरदुर्लभाः ॥ नागासुराणामिथुनैः सपारावतसारिकैः ॥ २३ ॥ कीर्णकृत्रिमभूमिश्चविवरेशगृहोत्तमैः ॥
 अलंकृताश्चकासंतिउद्यानानिमहांतिच ॥ २४ ॥ मनःप्रसन्नकारीणिफलपुष्पविशालिभिः ॥ ललनानां विलासार्हस्थानैः शोभितभांजिच ॥ २५ ॥ ना
 नाविहंगमव्रातसंयुक्तजलराशिभिः ॥ स्वच्छार्णपूरितहृदैः पाठीनसमलंकृतैः ॥ २६ ॥ जलजंतुक्षुब्धनीरनिरजातैरनेकशः ॥ कुमुदोत्पलकह्वरनीलरक्तो
 त्पलैस्तथा ॥ २७ ॥ तेषुकृतनिकेतानां विहारैः संकुलानिच ॥ इन्द्रियोत्सवकारैश्चतथैवविविधैः स्वरैः ॥ २८ ॥ अमराणांचपरमांश्रियंचाऽतिशयंतिच ॥
 यत्रनैवभयंकापिकालगौर्दिनरात्रिभिः ॥ २९ ॥ यत्राहप्रवराणांचशिरःस्थैर्मणिरश्मिभिः ॥ नित्यंतमः प्रवाध्येतसदाप्रस्फुटकांतिभिः ॥ ३० ॥ नवाएतेषु
 वसतां दिव्यौषधिरसायनैः ॥ रसान्नपानस्नानाद्यैर्नाऽऽधयोनचव्याधयः ॥ ३१ ॥ वलीपलितजीर्णत्वंवैवर्ण्यस्वेदगंधताः ॥ अनुत्साहवयोवस्थानबाधंतेक
 दाचन ॥ ३२ ॥ कल्याणानांसदातेषांनचमृत्युभयंकुतः ॥ भगवत्तेजसोऽन्यत्रचक्राच्चैवसुदर्शनात् ॥ ३३ ॥ यस्मिन्प्रविष्टेदैतेयवधूनांगर्भराशयः ॥ प्रा
 योभयात्पतंत्येवस्रवंतिब्रह्मपुत्रक ॥ ३४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेऽष्टमस्कन्धेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ प्रथमेविवरे
 विप्रअतलारुख्येनोरमे ॥ मयपुत्रोबलोनामवर्ततेऽखर्वगर्वकृत् ॥ १ ॥ षण्णवत्योयेनसृष्टामायाः सर्वार्थसाधिकाः ॥ मायाविनोयाश्चसद्योधारयंतिचकाश्चन
 ॥ २ ॥ जृंभमाणस्ययस्यैवबलस्यबलशालिनः ॥ स्त्रीगणाउपपद्यंतेत्रयोलोकविमोहनाः ॥ ३ ॥ पुंश्चल्यश्चैवस्वैरिण्यः कामिन्यश्चेतिविश्रुताः ॥ यावैविला
 यनंप्रेष्टंप्रविष्टंपुरुषंरहः ॥ ४ ॥ रसेनहाटकारुख्येनसाधयित्वाप्रयत्नतः ॥ स्वविलासावलोकानुरागस्मितविगूहनैः ॥ ५ ॥ संलापविभ्रमाद्यैश्चरमयंत्यापिताः
 स्त्रियः ॥ यस्मिन्नुपयुक्तेजनोमनुतेबहुधास्वयम् ॥ ६ ॥ ईश्वरोऽहमहंसिद्धोनागायुतबलोमहान् ॥ आत्मानंमन्यमानः सन्मदांधइवकथ्यते ॥ ७ ॥ एवंप्रो
 क्तास्थितिश्चाऽत्रअतलस्यचनारद ॥ द्वितीयविवरस्याऽत्रवितलस्यनिबोधत ॥ ८ ॥

भागवततिलकेष्टमस्कन्धेष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ द्वात्रिंशत्पद्यकैः पश्चादतलदेववर्णनम् ॥ क्रियतेयत्रभोगानांपराकाष्ठास्फुटाभवेत् ॥ १ ॥ अखर्वोमहान्योगर्वस्तंकरोतिसतथा ॥ १ ॥
 षण्णवतिमायामध्येकाश्चनधारयंतिनसर्वाः ॥ दुःसंपाद्यत्वात् ॥ २ ॥ उपपद्यंतउत्पन्नाः ॥ ३ ॥ सवर्णेरताः स्वैरिण्यः ॥ कामिन्यस्त्वसवर्णे ॥ तत्राप्यतिचंचलाः पुंश्चल्यः ॥ बिलायनंबिलायतनम् ॥
 ॥ ४ ॥ साधयित्वासंभोगसमर्थकृत्वास्वस्मिन्नसाधारणाविलासास्तत्पूर्वकोवलोकस्तेनाऽनुरागयुक्तस्मितंतेनविगूहनमुपगूहनमालिङ्गनंतदादिभिः ॥ ५ ॥ यस्मिन्नरसेउपयुक्तेसेवितेइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ११ ॥ १० ॥ मरुतासमीरणेन समिद्धो दीप्तः ॥ ११ ॥ तन्निष्ठयूतमिति तेन वह्निना निष्ठयूतं थूत्कृत्य त्यक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्माननुजग्राहेति नारायणोक्तिः ॥ २१ ॥ सर्वक्लेशादिहेतुमित्यैश्वर्यविशेषणम् ॥ आत्मानुस्मृतेर्मोषणमपहारकम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ गिरिदर्यामवमुच्यस्थितस्तद्गारे ईश्वरस्तदुःखं भक्तिप्रेम्णालेशतोप्यगण्यबलिर्वक्ष्यमाणमब्रवीदित्य

भूतलाधस्तले चैव वितले भगवान्भवः ॥ हाटकेश्वरनामाऽयं स्वपार्षदगणैर्वृतः ॥ ९ ॥ प्रजापतिकृतस्यापि सर्गस्य बृंहणाय च ॥ भवान्यामिधुनीभूय आ
स्ते देवाधिपूजितः ॥ १० ॥ भवयोर्वीर्यसंभूता हाटकी सरिदुत्तमा ॥ समिद्धो मरुता वह्निरोजसा पिवती विहि ॥ ११ ॥ तन्निष्ठयूतं हाटकारुण्यं सुवर्णदैत्यवल्लभ
म् ॥ दैत्यांगनाभूषणाहंसदासंधारयंति हि ॥ १२ ॥ तद्विलाधस्तलात्प्रोक्तं सुतलाख्यं विलेश्वरम् ॥ पुण्यश्लोको बलिर्नामा आस्ते वै रोचनिर्मुने ॥ १३ ॥ म
हेंद्रस्य च देवस्य च कीर्षुः प्रियमुत्तमम् ॥ त्रिविक्रमोऽपि भगवान्सुतले बलिमानयत् ॥ १४ ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीमाक्षिप्य स्थापितः किल दैत्यराट् ॥ इंद्रादिष्व
प्यलब्धायासां श्रीस्तमनुवर्तते ॥ १५ ॥ तमेव देवदेवेशमाराधयति भक्तितः ॥ व्यपेतसाध्वसोऽद्यापि वर्तते सुतलाधिपः ॥ १६ ॥ भूमिदानफलं ह्येतत्पा
त्रभूतेऽखिलेश्वरे ॥ वर्णयंति महात्मानो नैतद्युक्तं च नारद ॥ १७ ॥ वासुदेवे भगवति पुरुषार्थप्रदे हरौ ॥ एतद्दानफलं विप्रसर्वथानहियुज्यते ॥ १८ ॥ यस्यैव
देवदेवस्य नामाऽपि विवशो गृणन् ॥ स्वकीयकर्मबंधीयगुणान्विधुनु तेजसा ॥ १९ ॥ यत्क्लेशबंधहानाय सांख्ययोगादिसाधनम् ॥ कुर्वते यतयो नित्यं भगव
त्यखिलेश्वरे ॥ २० ॥ न चाऽयं भगवानस्माननुजग्राह नारद ॥ मायामयं च भोगानामैश्वर्यव्यतनोत्परम् ॥ २१ ॥ सर्वक्लेशाधिहेतुं तदात्मानुस्मृतिमोषण
म् ॥ यं साक्षाद्भगवान्विष्णुः सर्वोपायविदीश्वरः ॥ २२ ॥ याच्ञाच्छलेनाऽपहृतं सर्वस्वं देहशेषकम् ॥ अप्राप्तान्योपाय ईशः पाशैर्वारुणसंभवैः ॥ २३ ॥ बंध
यित्वाऽवमुच्यपि गिरिदर्यामिवाऽब्रवीत् ॥ असाविंद्रो महामूढो यस्य मंत्री बृहस्पतिः ॥ २४ ॥ प्रसन्नमिममत्यर्थमया चल्लोकसंपदम् ॥ त्रैलोक्यमिदमैश्वर्य
कियदेवातिदुच्छकम् ॥ २५ ॥ आशिषां प्रभवं मुक्त्वा यो मूढो लोकसंपदि ॥ अस्मत्पितामहः श्रीमान्प्रह्लादो भगवत्प्रियः ॥ २६ ॥ दास्यं वने विभोस्तस्य सर्व
लोकोपकारकः ॥ पित्र्यमैश्वर्यमतुलं दीयमानं च विष्णुना ॥ २७ ॥ पितर्युपरते वीरे नैवेच्छद्भगवत्प्रियः ॥ तस्याऽतुलानुभावस्य सर्वलोकोपधीमतः ॥
॥ २८ ॥ अस्मद्विधोऽनाल्पपक्वेतरदोषो वगच्छति ॥ एवं दैत्यपतिः सोऽयं बलिः परमपूजितः ॥ २९ ॥ सुतले वर्तते यस्य द्वारपालो हरिः स्वयम् ॥ एकदा
दिग्विजये राजारावणो लोकरावणः ॥ ३० ॥ प्रविशन् सुतले येन भक्तानुग्रहकारिणा ॥ पादांगुष्ठेन प्रक्षितो यो जनायुतमत्र हि ॥ ३१ ॥

र्थः ॥ २४ ॥ प्रसन्नं विष्णुलोकसंपदं लोकस्वामित्वमया चत ॥ २५ ॥ लोकसंपदि आसक्त इति शेषः ॥ इदमिंद्रेणाऽत्यंतमनुचितं कृतमिति भावः ॥ २६ ॥ प्रह्लादं वर्णयति अस्मदिति ॥ २७ ॥ सर्वलोकोपधीमतः सर्व
लोकोपाधियुक्तस्य विष्णोरतुलप्रभावस्यांतमिति शेषः ॥ २८ ॥ पक्वेभ्यः परिपक्वेभ्य इतरे अपरिपक्वायेन लपावहो दोषास्ते यस्य सन्ति सोऽस्मद्विधो मत्सदृशो दुष्टः कोऽवगच्छति न कोपीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६९ ॥ सप्तत्रिंशन्महापद्यैरर्धश्लोकेनचाधिकैः ॥ तलातलस्थितिःसम्यग्विचारेणोपपाद्यते ॥ १ ॥ त्रिपुराधिपतिस्त्रिपुर
स्वामी ॥ १ ॥ त्रिलोक्याःशंकरेणकल्याणकरेणशिवेनदग्धंपुरत्रयंयस्यसदग्धपूस्त्रयोमयासुरोमहादेवभक्तोऽयंपालितोरक्षितोदेवदेवस्यशिवस्यप्रसादेनतत्रास्तेइत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनेकशिर
सांमध्येप्रधानान् ॥ ५ ॥ पतत्रिराजोगरुडः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रत्यनीकाः शत्रवोहविर्भुजां देवानाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ सरमयाशक्रदूत्येति ॥ इंद्रदूत्याप्रयुक्ताभिर्मंत्ररूपाभिर्वाग्भिः ॥ एवंहि वैदिकमाख्या

एवंभूतानुभावोयंवलिःसर्वसुखैकभुक् ॥ आस्तेसुतलराज्यस्थोदेवदेवप्रसादतः ॥ ३२ ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेऽष्टमस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥
॥ १९ ॥ ॥ ७० ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ततोधस्ताद्विवरेकंतलातलमुदीरितम् ॥ दानवेंद्रोमयोनामत्रिपुराधिपतिर्महान् ॥ १ ॥ त्रिलोक्याःशंकरेणाऽयं
पालितोदग्धपूस्त्रयः ॥ देवदेवप्रसादात्तुल्यधराज्यसुखारूपदः ॥ २ ॥ आचार्योमायिनांसोऽयंनानामायाविशारदः ॥ पूज्यतेराक्षसैर्वोरैःसर्वकार्यसमृद्धये
॥ ३ ॥ ततोधस्तात्सुविख्यातंमहातलमितिस्फुटम् ॥ सर्पाणांकाद्रवेयाणांगणःक्रोधवशोमहान् ॥ ४ ॥ अनेकशिरसांविप्रप्रधानान्कीर्तयामिते ॥ कुहक
स्तक्षकश्चैवसुपेणःकालियस्तथा ॥ ५ ॥ महाभोगामहासत्त्वाःक्रूराःक्रूरस्वजातयः ॥ पतत्रिराजाधिपतेरुद्विग्राःसर्वएवते ॥ ६ ॥ स्वकलत्रापत्यसुहृत्कुटुं
बस्यचसंगताः ॥ प्रमत्ताविहरंत्येवनानाक्रीडाविशारदाः ॥ ७ ॥ ततोधस्ताच्चविवरेरसातलसमाह्वये ॥ दैतेयानिवसंत्येवपणयोदानवाश्चये ॥ ८ ॥ निवात
कवचानामहिरण्यपुरवासिनः ॥ कालेयाइतिचप्रोक्ताःप्रत्यनीकाहविर्भुजाम् ॥ ९ ॥ महौजसश्चोत्पत्यैवमहासाहसिनस्तथा ॥ सकलेशस्यचहरेस्तेजसा
हतविक्रमाः ॥ १० ॥ विलेशयाइवसदाविवरेनिवसंतिहि ॥ यैवाग्भिःसरमयाशक्रदूत्यानिर्ंतरम् ॥ ११ ॥ मंत्रवर्णाभिरसुरास्ताडिताविभ्यतिस्मह ॥
ततोप्यधस्तात्पातालेनागलोकाधिपालकाः ॥ १२ ॥ वासुकिप्रमुखाःशंखःकुलिकःश्वेतएवच ॥ धनंजयोमहाशंखोद्धृतराष्ट्रस्तथैवच ॥ १३ ॥ शंखचूडः
कंबलाश्वतरोदेवोपदत्तकः ॥ महामर्षामहाभोगानिवसंतिविपोलवणाः ॥ १४ ॥ पंचमस्तकवंतश्चफणासप्तकभूषिताः ॥ केचिद्दशफणाःकेचिच्छतशीर्षा
स्तथापरे ॥ १५ ॥ सहस्रशिरसःकेपिरोचिष्णुमणिधारकाः ॥ पातालं प्रतिमिरनिकरंस्वमरीचिभिः ॥ १६ ॥ विधमंतिचदेवर्षेसदासंजातमन्यवः ॥ अ
स्यमूलप्रदेशेहित्रिंशत्साहस्रकेंतरे ॥ १७ ॥ योजनैःपरिसंख्यातेतामसीभगवत्कला ॥ अनंतराख्यासमास्तेहिसर्वदेवप्रपूजिता ॥ १८ ॥ अहमित्यभिमान
स्यलक्षणंयंप्रचक्षते ॥ संकर्षणंसात्वतीयाःकर्षणंद्रष्टृदृश्ययोः ॥ १९ ॥ इदंभूमंडलयस्यसहस्रशिरसःप्रभोः ॥ अनंतमूर्तेःशेषस्यध्रियमाणंचशीर्षके ॥ २० ॥
नं पणिभिरपुरैर्निगृह्यांगं अन्वेष्टुं सरमां देवगुनीमिद्रेण प्रहितां संधिनिच्छंतः पणयः प्राहुः ॥ किमिच्छंती सरमेत्यादि ॥ साच संधिमानिच्छंतीं द्रस्तुति पूर्वकं तान् प्रतिपुरुषमाह ॥ हता इंद्रेण पणयः शयध्वामि
त्यादि ॥ तच्च तच्छ्रुत्वा विभ्यतीति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ संकर्षणनाम्नो निरुक्तिमाह अहमित्यभिमानस्येति ॥ द्रष्टृदृश्ययोः सम्यक्कर्षणमेकीकरणं येन तत्कृतोऽ
हमित्यभिमानो लक्षणं चिह्नमधिष्ठातुर्यस्याऽहंकाराधिष्ठानेन च दृष्ट्यसंकर्षणत्वं संकर्षण इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥

सिद्धार्थः सर्षपः ॥ २१ ॥ व्यूहैकादशशोभितः ॥ एकादशरुद्रमूर्तिरूपेण ॥ २२ ॥ २३ ॥ नखमंडलेऽतिजात्येकवचनमंडलेष्वित्यर्थः ॥ विराजन्मणिमंडलेष्वित्यनुरोधात् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मतंगमोहस्तीयथाकांचनीस्वर्णमयीविरत्रांक्षांयद्रुद्रमूर्तिर्तथैवायंकांचनीक्षांविभर्तित्यर्थः ॥ उमासंहितायां ध्रुवमंडल
 पारभ्यशेषलोकांतमीश्वरि ॥ नानालोकाः समाख्यातास्तत्रतल्लोकावासिनः ॥ नानारत्नमयीमूर्तिर्नानाधातुमयीतथा ॥ स्थापयित्वा पूजयति नानास्वच्छोपचारकैः ॥ कैलासेचैवैकुण्ठे ब्रह्मलोकेतथैवच ॥
 पृथ्वीगोलमशेषं हि सिद्धार्थ इव लक्ष्यते ॥ यस्य कालेन देवस्य संजिहीर्षोः समं विभोः ॥ २१ ॥ चराचरं भ्रुवोरंतं विवरादुदपद्यत ॥ सां कर्षणो नाम रुद्रो व्यूहैका
 दशशोभितः ॥ २२ ॥ त्रिलोचनश्च त्रिशिखं शूलमुत्तं भयन्स्वयम् ॥ उदतिष्ठन् महासत्त्वो महाभूतक्षयंकरः ॥ २३ ॥ यस्यांघ्रिकमलद्वंद्वशोणाच्छनखमंडले ॥
 विराजन्मणिविवेषु महाहिपतयो निशम् ॥ २४ ॥ एकांतभक्तियोगेन सह सात्त्वतपुंगवैः ॥ प्रणमंतः स्वमूर्ध्नास्ते स्वमुखानि समीक्षते ॥ २५ ॥ रुद्ररत्कुंडलमा
 णि क्यप्रभामंडलभाज्यपि ॥ सुकपोलानि चारुणिगंडस्थलद्युमंति च ॥ २६ ॥ नागराजकुमार्योपि चार्वागविलसत्त्वपः ॥ विशदैर्विपुलैस्तद्वद्धवलैः सुभ
 गैस्तथा ॥ २७ ॥ रुचिरैर्भुजदंडैश्च शोभमाना इतस्ततः ॥ चंदनागुरुकाश्मीरपंकलेपेन भूषिताः ॥ २८ ॥ तदभिमर्षसंजातकामवेशसमायुताः ॥ ललित
 स्मितसंयुक्ताः सर्वाडं लोकयंति च ॥ २९ ॥ अनुरागमदोन्मत्तविघूर्णारुणलोचनम् ॥ करुणावलोकनेत्रं च आशासानास्तथा शिषः ॥ ३० ॥ सोऽनंतो भगवा
 न्देवो नंतसत्त्वो महाशयः ॥ अनंतगुणवार्धिश्च आदिदेवो महाद्युतिः ॥ ३१ ॥ संहतामर्परोपादिवेगोलोकशुभाय च ॥ आस्ते महासत्त्वनिधिः सर्वदेवप्रपूजितः
 ॥ ३२ ॥ ध्यायमानः सुरैः सिद्धैः सुरैश्चोरगैस्तथा ॥ विद्याधरैश्च गंधर्वैर्मुनिसंघैश्च नित्यशः ॥ ३३ ॥ अनारतमदोन्मत्तलोकविह्वललोचनः ॥ वाक्यामृतेन विबु
 धान्स्वपार्षदगणानपि ॥ ३४ ॥ आप्यायमानः स विभुर्वैजयंतीं स्रजं दधत् ॥ अम्लानाभिनवैः स्वच्छैस्तुलसीदलसंचयैः ॥ ३५ ॥ माद्यन्मधुकरव्रातघोषश्री
 संयुतां सदा ॥ नीलवासा देवदेव एककुंडलभूषितः ॥ ३६ ॥ हलस्य ककुदिन्यस्तसुपीवरभुजो व्ययः ॥ महेंद्रः कांचनीयद्रुद्रत्रांच मतंगमः ॥ ३७ ॥ उदारलीलोदे
 वेशो वर्णितः सात्त्वतर्षभैः ॥ इ० दे० भा० म० ऽष्टमस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ नागयण उवाच ॥ तस्यानुभावं भगवान् ब्रह्मपुत्रः सनातनः ॥ सभायां ब्रह्मदेवस्य गा
 यमान उपासते ॥ १ ॥ उत्पत्तिस्थिति लयहेतवोऽस्य कल्पाः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणाय दीक्षया सन् ॥ यद्रूपं ध्रुवमकृतं यदेकमात्मन्नानाधात्कथमुहवेदतस्य वर्त्म ॥ २ ॥

नवरत्नमयीमूर्तिर्भगवत्या निरंतरम् ॥ शिवद्रुहिणवैकुण्ठाः पूजयंति विधानतः ॥ नानावर्षेषु वर्षाधिपतयश्च तथैव च ॥ नक्षत्रिपुलोकेषु लोकैर्वा विधः कचित् ॥ यत्र देव्याः पदार्चनं तथा तस्याः स्मृतिः प
 रेति ॥ ३७ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके ऽष्टमस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ अष्टाविंशतिभिः श्लोकैः शेषस्तुतिपुरःसरम् ॥ नरकाणां स्वरूपं च यथावदाभिवर्ण्यते ॥ १ ॥ तस्येति ॥ तस्य अनंत
 स्य ॥ १ ॥ उत्पत्तीति ॥ अस्य जगत उत्पत्त्यादि हेतवो गुणायस्य ॥ यस्येक्षया कल्पाः समर्थाः स्वस्वकार्थे आसन् ॥ यस्य तु रूपं ध्रुवमनंतमकृतमनादि ॥ तत्र हेतुः यदेकमेव सत् आत्मन्नात्मनि नानाका
 र्यप्रपंचमधात् तस्य ब्रह्मस्वरूपस्य वर्त्म तत्त्वजनः कथमुहवेदने वैत्यर्थः ॥ २ ॥

तर्हि कथमसौ मुमुक्षुभिः सेव्यते तत्राह मूर्तिमिति यत्रेदं सदसद्विभातिसनोऽस्माकं भक्तानां पुरुकृपया बहुकृपया संशुद्धं सत्त्वं मूर्तिं बभार ॥ स्वजनानां मनां स्यादातुं वशीकर्तुं यस्य लीलां मृगपतिः सिंहः आददे अ
शिक्षयत ॥ यत उदाराणि वीर्याणि यस्य ॥ तस्मादन्यं मुमुक्षुः कमाश्रयेदित्युत्तरेणान्वयः ॥ ३ ॥ प्रलंभनाद्वा परिहासात् ॥ ४ ॥ सत्त्वानि प्राणिनः ॥ सहस्रजिह्वोऽपि को गणयेत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ एताव
त्येव हे कामान् कामयमानैर्नृभिः पण्यं गतं व्यागतं इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ यथोपदेशं यथाशास्त्रं कामान् कामयमानैः कामयमानैरित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्मणां सर्वप्राणिकर्मणां समानत्वे वैषम्ये नैर्घृण्यरहितेन

मूर्तिनः पुरुकृपया बभार सत्त्वं संशुद्धं सदसदिदं विभाति यत्र ॥ यलीलां मृगपतिराददेन वद्यामादातुं स्वजनमनां स्युदारवीर्यः ॥ ३ ॥ यन्नाम श्रुतमनुकीर्तयेदक
स्मादात्तो वायदिपतितः प्रलंभनाद्वा ॥ हंत्यंहः सपदि नृणामशेषमन्यं कंशेषाद्भगवता आश्रयेन्मुमुक्षुः ॥ ४ ॥ मूर्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्ध्नो भूगोलं सगिरिसरि
त्समुद्रसत्त्वम् ॥ आनंत्यादनमित विक्रमस्य भूम्नः को वीर्याण्यधिगणयेत्सहस्रजिह्वः ॥ ५ ॥ एवं प्रभावो भगवाननंतो दुरंतवीर्यो रूगुणानुभावः ॥ मूले रसायाः
स्थित आत्मतत्रो यो लीलया क्षमां स्थितये विभर्ति ॥ ६ ॥ एता ह्येवेहतु नृभिर्गतयो मुनिसत्तम ॥ गंतव्या बहुशो यद्वद्यथा कर्म विनिर्मिताः ॥ ७ ॥ यथोपदेशं
च कामान्सदा कामयमानैः ॥ एतावती हि राजेंद्रमनुष्यमृगपक्षिषु ॥ ८ ॥ विपाकगतयः प्रोक्ता धर्मस्य वशगास्तथा ॥ उच्चावचाविसदृशायथा प्रश्रंनिबोध
त ॥ ९ ॥ नारद उवाच ॥ वैचित्र्यमेतल्लोकस्य कथं भगवता कृतम् ॥ समानत्वे कर्मणां च तत्रो ब्रूहि यथा तथम् ॥ १० ॥ नारायण उवाच ॥ कर्तुः श्रद्धावशादे
व गतयोऽपि पृथग्विधाः ॥ त्रिगुणत्वात्सदा तासां फलं विसदृशं त्विह ॥ ११ ॥ सात्त्विक्या श्रद्धया कर्तुः सुखित्वं जायते सदा ॥ दुःखित्वं च तथा कर्तृराजस्य श्र
द्धया भवेत् ॥ १२ ॥ दुःखित्वं चैव मूढत्वं तामस्या श्रद्धयोदितम् ॥ तारतम्यास्तु श्रद्धानां फलवैचित्र्यमीरितम् ॥ १३ ॥ अनाद्यविद्याविहितकर्मणां परिणा
मजाः ॥ सहस्रशः प्रवृत्तास्तु गतयो द्विजपुंगव ॥ १४ ॥ तद्वेदान्वर्णयिष्यामि प्राचुर्येण द्विजोत्तम ॥ त्रिजगत्या अंतराले दक्षिणस्यां दिशी हवै ॥ १५ ॥ भूमेर
धस्तादुपरित्व तलस्य च नारद ॥ अग्निष्वात्ताः पितृगणा वर्तते पितरश्च ह ॥ १६ ॥ वसंतियस्यां स्वीयानां गोत्राणां परमाशिषः ॥ सत्याः समाधिना शीघ्रं त्वा
शासानाः परेण वै ॥ १७ ॥ पितृराजोऽपि भगवान्संपरेते पुजंतुषु ॥ विषयं प्रापितेष्वेषु स्वकीयैः पुरुषैरिह ॥ १८ ॥ सगणो भगवत्प्रोक्ता ज्ञापरोदमधारकः ॥
यथा कर्म यथा दोषं विदधाति विचारदृक् ॥ १९ ॥ स्वान्गणान् धर्मतत्त्वज्ञानं सर्वानां ज्ञाप्रवर्तकान् ॥ सदा प्रेरयति प्राज्ञो यथा देशं नियोजितान् ॥ २० ॥ नर
कानेकविंशत्या संख्यया वर्णयंति हि ॥ अष्टाविंशमिता न्केचित्तान् अनुक्रमतो ब्रुवे ॥ २१ ॥

तत्रो ब्रूहीत्यन्वयः ॥ १० ॥ कर्मणां समानत्वमेव नास्तिकर्मकर्तृणां त्रिगुणमायाशक्तिसंबद्धत्वात् ॥ तयामायाशक्त्या पूर्वपूर्वकर्मवशाद्यथायथा सात्त्विकादिकर्मसु प्रेर्यते तथा तथा करोति ॥ तदनु रूपफलो
पभोगाय च लोकभोगफलवैचित्र्यं कृतमित्याह कर्तुः श्रद्धावशादेवेति ॥ तासां श्रद्धानां त्रिगुणत्वात्सात्त्विकादिभेदेन गुणत्रयात्मकत्वाद्विसदृशमसमानं फलमित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्मान्मा
याशक्तिशबलब्रह्मरूपभगवत्या एवाराधनं कर्तव्यमिति गूढोभिसंधिः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ विषयं यमलोकं रूपं देशम् ॥ १८ ॥ दमधारको दंडधारको विदधाति दंडमिति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ वज्रकंटकशाल्मलीत्येकोनरकः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ द्विपंचाशत्पद्यवैर्ययातिनाकारका
तामिस्रअंधतामिस्रोरौरवोऽपितृतीयकः ॥ महारौरवनामाचकुंभीपाकोपरोमतः ॥ २२ ॥ कालसूत्रंतथाचाऽसिपत्रारण्यमुदाहृतम् ॥ सूकरस्यमुखंचांध
कूपोऽथकृमिभोजनः ॥ २३ ॥ संदंशस्तप्तमूर्तिश्चवज्रकंटकएवच ॥ शाल्मलीचाऽथदेवर्षेनाम्नावैतरणीतथा ॥ २४ ॥ पूयोदःप्राणरोधश्चतथाविशसनंम
तम् ॥ लालाभक्षःसारमेयादनमुक्तमतःपरम् ॥ २५ ॥ अवीचिरप्ययःपानंक्षारकर्दमएवच ॥ रक्षोगणाख्यसंभोजःशूलप्रोतोप्यतः परम् ॥ २६ ॥ दंदशू
कोवटारोधःपर्यावर्तनकःपरम् ॥ सूचीमुखमितिप्रोक्ताअष्टाविंशतिनारकाः ॥ २७ ॥ इत्येतेनारकानामयातनाभूमयःपराः ॥ कर्मभिश्चापिभूतानांगम्याःप
द्मजसंभव ॥ २८ ॥ इति श्रीदे० महापु० अष्टमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कर्मभेदाःकतिविधाःसनातनमुनेमम ॥ श्रोतव्याःसर्वथैवैते
यातनाप्राप्तिभूमयः ॥ १ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ योवैपरस्यवित्तानिदारापत्यानिचैवहि॥हरतेसहिदुष्टात्मायमानुचरगोचरः ॥ २ ॥ कालपाशेनसंबद्धोया
म्यैरतिभयानकैः ॥ तामिस्रनामनरकेपात्यतेयातनारूपदे ॥ ३ ॥ ताडनंदंडनंचैवसंतर्जनमतःपरम् ॥ याम्याःकुर्वतिपाशाढ्याःकश्मलंयातिचैवहि॥४॥
मूच्छामायातिविवशोनारकीपद्मभूसुत ॥ यःपतिवंचयित्वातुदारादीनुपभुज्यति ॥ ५ ॥ अंधतामिस्रनरकेपात्यतेयमकिंकरैः॥पात्यमानोयत्रजंतुर्वेदना
परवान्भवेत् ॥ ६ ॥ नष्टदृष्टिर्नष्टमतिर्भवत्येवाऽविलंबतः ॥ वनस्पतिर्भज्यमानमूलोयद्रद्रवेदिह ॥ ७ ॥ तस्मादप्यंधतामिस्रनाम्नाप्रोक्तःपुरातनैः॥एत
न्ममाहमितियोभूतद्रोहेणकेवलम् ॥ ८ ॥ पुष्पातिप्रत्यहंस्वीयकुटुंबंकार्यलंपटः ॥ एतद्विहायचाऽत्रैवस्वाशुभेनपतेदिह ॥ ९ ॥ रौरवेनामनरकेसर्वसत्त्व
भयावहे ॥ इहलोकेऽमुनायेतुर्हिसिताजंतवःपुरा ॥ १० ॥ तएवरुरवोभूत्वापरत्रपीडयंतितम् ॥ तस्माद्रौरवमित्याहुःपुराणज्ञामनीषिणः ॥ ११ ॥ रुरुः
सर्पादतिक्रूरोजंतुरुक्तःपुरातनैः ॥ एवमहारौरवाख्यानरकोयत्रपूरुषः ॥ १२ ॥ यातनांप्राप्यमाणोहियःपरंदेहसंभवः ॥ क्रव्यादानामरुरवस्तंक्रव्येघातयं
तिच ॥ १३ ॥ यउग्रःपुरुषःक्रूरःपशुपक्षिगणानपि ॥ उपरंधयतेमूढोयाम्यास्तंरंधयतिच ॥ १४ ॥ कुंभीपाकेतप्ततैलेउपर्यपिचनारद ॥ यावंतिपशुरोमा
णितावद्रर्षसहस्रकम् ॥ १५ ॥ पितृविप्रब्राह्मणध्रुक्कालसूत्रेसनारके ॥ अश्र्यर्काभ्यांतप्यमानेनारकीविनिवेशितः ॥ १६ ॥ क्षुत्पिपासादह्यमानोतःशरी
रस्तथावहिः ॥ आस्तेऽशेतेचेष्टेचाऽवतिष्ठतिचधावति ॥ १७ ॥

णिच ॥ पातकानिसमासेनप्रोच्यंतसंग्रहेणतु ॥ १ ॥ कर्मभेदायातना
तिभूमयोयातनाकारकाः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यःपतिमिति ॥ यांस्त्रियंगच्छतितस्याःपतिवंचयित्वेत्यर्थः ॥ उपभुज्यतिसेवतेइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ एतन्मामऽहमिति एतदहमितिममाहमि
तिभूतद्रोहेणेत्यर्थः ॥ ८ ॥ यत्कुटुंबार्थमेवंकरोतितदेतदत्रैवविहायस्वाशुभेनकर्मणाइहौरौरवेपतेदित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

नात्मनो देहेन विद्युजंति वियोगं प्राप्नुवन्ति ॥ ११ ॥ असुभिः प्राणैरुह्यमाना ऊर्ध्वोच्छ्वासवन्त इत्यर्थः ॥ १२ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पशुचर्यास्वेच्छाचारः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सप्तशत्येति ॥ विंशत्यधिकसप्तशतसंख्याः सारमेया इत्यन्वयः ॥ ५२ ॥ इ० दे० भा० तिलकेऽष्टमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ एकत्रिंशन्महापद्यैः शिष्टास्तु नरका
 यादोगणैः समं तात्तु भक्ष्यमाणा इतस्ततः ॥ नात्मनाविद्युजंत्येव नाऽसुभिश्चापिनारद ॥ ४० ॥ स्वीयेन कर्मपाकेनोपतपंतित्तिसर्वतः ॥ विष्णुमूत्रपूरकैश्च
 शास्थिनखमांसकैः ॥ ४१ ॥ मेदोवसासंयुतायां नद्यामुपपतंतिते ॥ वृषलीपतयो ये च नष्टशौचागतत्रपाः ॥ ४२ ॥ आचारनियमैस्त्यक्ताः पशुचर्यापराय
 णाः ॥ तेऽत्रानुकष्टगतयो विष्णुमूत्रश्लेष्मरक्तकैः ॥ ४३ ॥ श्लेष्ममलसमापूर्णे निपतंतितु राग्रहाः ॥ तदेव खादयंत्येतान्यमानुचरवर्गकाः ॥ ४४ ॥ येष्वानग
 र्देभादीनां पतयो वै द्विजातयः ॥ मृगयारसिकानित्यमतीर्थे मृगघातकाः ॥ ४५ ॥ परेतांस्तान्यमभटालक्षीभूतान्नराधमान् ॥ इषुभिश्च विभिदंति तांस्तान्दुर्न
 यमागतान् ॥ ४६ ॥ येदं भादं भयज्ञेषु पशून्घ्नंति नराधमाः ॥ तानमुष्मिन्यमभटानरके वै शसेतदा ॥ ४७ ॥ निपात्य पीडयंत्येव कशाघातैर्दुरासदैः ॥ योभा
 र्यांच सवर्णवैद्विजो मदनमोहितः ॥ ४८ ॥ रेतःपातयते मूढोऽमुत्र तं यमकिंकराः ॥ रेतःकुण्डे पातयंति रेतः संपाययंति च ॥ ४९ ॥ येदस्य वोऽग्निदाश्चैव गरदाः
 सार्थघातकाः ॥ ग्रामान्सार्थान्विलुपंति राजानो राजपूरुषाः ॥ ५० ॥ तान्परेतान्यमभटानयंति श्वानकादनम् ॥ विंशत्यधिकसंख्याताः सारमेया महादु
 ताः ॥ ५१ ॥ सप्तशत्यासमाख्यातारभसं खादयंतिते ॥ सारमेयादनं नाम नरकं दारुणं मुने ॥ ५२ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि अवीचिप्रमुखान्मुने ॥ इति श्री
 देवीभागवते म० ऽष्टमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ येनराः सर्वदा साक्ष्ये अनृतं भाषयंति च ॥ दाने विनिमयेऽर्थस्य देवर्षे पाप
 बुद्धयः ॥ १ ॥ तेऽप्रेत्याऽमुत्र नरके अवीचारव्येऽतिदारुणे ॥ योजनानां शतोच्छ्रायाद्विरिमूर्धः पतंति हि ॥ २ ॥ अनाकाशेऽधः शिरसस्तदवीचीति नामके ॥
 यत्र स्थलं दृश्यते च जलवद्वीचिसंयुतम् ॥ ३ ॥ अवीचिमत्तस्तत्र तिलशङ्खिन्नविग्रहः ॥ प्रियतेनैव देवर्षे पुनरेवावरोप्यते ॥ ४ ॥ योवा द्विजो वाराज न्यो
 वैश्योऽसंभव ॥ सोमपीथस्तत्कलत्रं सुरावापि वतीवहि ॥ ५ ॥ प्रमादतस्तुते पावैर्निरये परिपातनम् ॥ कुर्वति यमदूतास्ते पानं कर्णाय सोमुने ॥ ६ ॥ व
 ह्निनाद्रवमाणस्य नितरां ब्रह्मसंभव ॥ संभावेनेन स्वस्यैव योऽधमोऽपि नराधमः ॥ ७ ॥ विद्याजन्मतपोवर्णाश्रमाचारवतो नरान् ॥ वरीयसोऽपि न बहुमन्यते पु
 रुषाधमः ॥ ८ ॥ सनीयते यमभटैः क्षारकर्मनायके ॥ निरयेऽर्वाकृशिराचोरादुरंतयातनाश्रुते ॥ ९ ॥

भिधाः ॥ वर्णनं क्रियते तेषां वैराग्यं लभ्यते यतः ॥ १ ॥ येनरा इति

॥ १ ॥ २ ॥ अनाकाशेनिरालंबे इत्यर्थः ॥ ३ ॥ वीचिस्तरंगस्तद्वद्वीचिमत्तूनवीचिमदवीचिमत् ॥ ततो हेतोस्तत्स्थलमवीचिमदवीचिसंज्ञकमित्यर्थः ॥ ४ ॥ अन्योऽपि वात्र तस्थः स नराज न्योवा
 वैश्यो वा ॥ सोमपीथः कृतसोमपान इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ वह्निनाद्रवमाणस्य कर्णाय सोलोहस्य पानं कारयंतीति शेषः ॥ संभावेनेनात्मसंभावनयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ यातनाश्रुते अत्र विभक्ति लोप आर्षः ॥ ९ ॥

पाखंडमिति ॥ तदुक्तपुराणांतरे ॥ यानिरुपाणि जगृहेईद्रोहयत्रिहीर्षया ॥ तानिपापस्थखंडानिलिंगखंडमिहोच्यतेइति ॥ १ ॥ पाशब्देनतुवेदार्थःपाखंडास्तस्यखंडकाइतिच ॥ १८ ॥ १९ ॥ धा
 रभिरार्षप्रयोगोधारभिरित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ विविक्तपरपीडइति ईश्वरेणोपकल्पितारक्तपानादिलक्षणावृत्तिर्येषामत्कुणादीनाम् ॥ नविविक्ताविज्ञातापरव्यथायैरविवेकि
 भिस्तेषाम् ॥ द्वितीयाषष्ठ्यर्थे ॥ ब्राह्मणादिभावेनविधिनिषेधपूर्वकमुपकल्पितावृत्तिर्यस्यविविक्ताविज्ञातापरव्यथायेनविवेकिनास्यदितादृशानांव्यथामाचरतेषांधकूपेपततीत्यन्वयः ॥ २५ ॥ २६ ॥
 निजवेदपथाद्यौवैपाखंडंचोपयातिच ॥ अनापद्यपिदेवर्षेतंपापंपुरुषंभटाः॥१८॥ असिपत्रवनंनामनरकंवेशयंतिच ॥ कशयाप्रहरंत्येवनारकीतद्वतस्तदा
 ॥ १९ ॥ इतस्ततोधावमानउत्तालमतिवेगितः ॥ असिपत्रैश्छिद्यमानउभयत्रचधारभिः ॥ २० ॥ संचिद्यमानसर्वांगोहाहतोऽस्मीतिमूर्च्छितः ॥ वेदनांपर
 मांप्राप्तःपतत्येवपदेपदे ॥ २१ ॥ स्वधर्मानुगतंभुक्तेपाखंडफलमल्पधीः ॥ योराजाराजपुरुषोदंडयेद्वैत्वधर्मतः॥ २२॥ द्विजेशरीरदंडंचपापीयान्नारकीच
 सः ॥ नरकेसूकरमुखेपात्यतेयमकिंकरैः ॥ २३॥ विनिष्पिष्टावयवकोबलवद्विस्तथेश्ववत्॥ आर्तस्वरेणस्वनयन्मूर्च्छितःकश्मलंगतः॥ २४॥ सपीड्यमानो
 बहुधावेदनांयात्यतीवहि ॥ विविक्तपरपीडोयोप्यविविक्तपरव्यथाम् ॥ २५ ॥ ईश्वरांकितवृत्तीनांव्यथामाचरतेस्वयम् ॥ सचांधकूपेपततितदभिद्रोहयंत्रि
 ते ॥ २६॥ तत्राऽसौजंतुभिःक्रूरैःपशुभिर्मृगपक्षिभिः ॥ सरीसृपैश्चमशकैर्यूकामत्कुणजातिभिः ॥ २७॥ मक्षिकाभिश्चतमसिदंदशूकैश्चपीड्यते ॥ परिक्राम
 तिचैवाऽत्रकुशरीरेचजंतुवत् ॥ २८॥ यस्तुसंविहितैःपंचयज्ञैःकाकैश्चसंस्तुतः ॥ अश्रातिचाऽसंविभज्ययत्किंचिदुपपद्यते ॥ २९॥ सपापपुरुषःक्रूरैर्याम्यै
 श्वकृमिभोजने ॥ नरकाधमकेदुष्टकर्मणापरिपात्यते ॥ ३०॥ लक्षयोजनविस्तीर्णैकृमिकुंडेभयंकरे ॥ कृमिरूपंसमासाद्यभक्ष्यमाणश्चतैःस्वयम् ॥ ३१ ॥
 अप्रत्ताप्रहुतादोयःपातमाप्नोतितत्रवै ॥ यस्तुस्तेयेनचबलाद्विरण्यंरतमेवच ॥ ३२ ॥ ब्राह्मणस्याऽपहरतिअन्यस्यापिचकस्यचित् ॥ अनापदिचदेवर्षेत
 ममुत्रयमानुगाः ॥ ३३॥ अयस्मयैरग्निपिंडैःसदृशैर्निष्कुपंतिच ॥ योऽगम्यांयोपितंगच्छेदगम्यंपुरुषंचया ॥ ३४ ॥ तावमुत्रापिकशयाताडयंतोयमानु
 गाः ॥ तिग्मयालोहमय्याचसूर्म्याप्यालिंगयंतितम् ॥ ३५॥ तांचापियोपितंसूर्म्यालिंगयंतियमानुगाः ॥ यस्तुसर्वाभिगमनःपुरुषःपापसंचयी ॥ ३६ ॥
 निरयेऽमुत्रतंयाम्याःशाल्मलीरोपयंतितम् ॥ वज्रकंटकसंयुक्तांशाल्मलींतामयस्मयीम् ॥ ३७ ॥ राजन्याराजपुरुषायेवापाखंडवर्तिनः ॥ धर्मसेतुंविभिं
 दंतितेपरेत्यगतानराः ॥ ३८ ॥ वैतरण्यांपतंत्येवभिन्नमर्यादपातकाः ॥ नद्यांनिरयदुर्गस्यपरिखायांचनारद ॥ ३९ ॥

॥ २७ ॥ अत्राऽस्मिंल्लोके ॥ २८ ॥ यस्त्विति ॥ यत्किंचिद्वन्नात्रादिकमुपपद्यतेप्राप्तंभवतितत्संविहितैःशास्त्रेणविहितैः पंचमहायज्ञैर्देवताभ्योऽसंविभज्यनदत्त्वाअश्रातियःपुरुषः ॥ कथंभूतःका
 केःसंस्तुतः ॥ समत्वेनवर्णितइत्यन्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अप्रत्तमसंविभक्तमतिथिभ्योप्रहुतंचात्तीतिसः अप्रत्ताप्रहुतादोयोभवतिसपातमाप्नोतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निष्कुपंतित्वचिच्छिदं
 ति ॥ ३४ ॥ तिग्मयासूर्म्याप्रतिमया ॥ ३५ ॥ सूर्म्यापुरुषप्रतिमयातप्तयासर्वाभिगमनःपश्चाद्युपसंगतः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

यजंति अन्यदेवम् ॥ भैरवादीनरमेधेन नरपशुना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ वैश्रंभकैर्विश्वासोपायैः ॥ विश्रंभयविश्वासंकारयित्वा ॥ १३ ॥ क्रीडनोत्कारकान्क्रीडासाधनानीवविद्यमानान्वातयंति वि
श्वासघातिन इत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ आत्मशमलमात्मनाकृतं पापम् ॥ उद्वेजयंतिकठोरभाषणादिभिर्भयं ददति ॥ उल्वणवृत्तयः क्रूरस्वभावाः ॥ १६ ॥ तथा सर्पादिकाः क्रूरा उद्वेजयंति तथा ॥ १७ ॥ पं
चाननाः सप्तमुखाः सर्पाः विलेशयामूषकान्यथाग्रसंति तथा ॥ १८ ॥ अवटेपुअंधकूपेषु ॥ कुसुलादिपुनिष्पकाशगृहादिपुगुहादिपुचांधकारयुक्तासु निरुद्धते जिवान् रोधयंति ॥ १९ ॥ तेष्वेव स्थानेषु

येनैव नरायजंत्यन्यं नरमेधेन मोहिताः ॥ स्त्रियोपिवानरपशुं खादंत्यत्र महा मुने ॥ १० ॥ पशवो निहितास्ते तु यमसन्नानि संगताः ॥ सौनिका इव ते सर्वे विदार्यसि
तधारया ॥ ११ ॥ असृक्पिपवंति नृत्यंति गायंति बहुधा मुने ॥ यथेह मांसभोक्ताः पुरुषादादुरासदाः ॥ १२ ॥ अनागसोपियोरण्ये ग्रामे वा ब्रह्मपुत्रक ॥ वैश्रं
भकैरुपसृतान् विश्रंभयजिजीविषून् ॥ १३ ॥ शूलसूत्रादिपुप्रोतान् क्रीडनोत्कारकानिव ॥ पातयंति च ते प्रेत्य शूलपाते पतंति हि ॥ १४ ॥ शूलादिपुप्रोतदे
हाः क्षुत्तृभ्यां चातिपीडिताः ॥ तिग्मतुंडैः कंकवकैरितश्चेतश्च ताडिताः ॥ १५ ॥ पीडिता आत्मशमलं बहुधा संस्मरंति हि ॥ ये भूतानुद्वेजयंति नरा उल्वणवृत्त
यः ॥ १६ ॥ यथा सर्पादिकास्तेपिनरके निपतंति हि ॥ दंशूकाभिधाने च यत्रोत्तिष्ठंति सर्वतः ॥ १७ ॥ पंचाननाः सप्तमुखाग्रसंति नरकागतान् ॥ यथा विले
शयाविप्रक्रूरबुद्धिसमन्विताः ॥ १८ ॥ येऽवटेपु कुसुलादिगुहादिपु निरुद्धते ॥ तानमुत्रोद्यतकराः कीनाशपरिसेवकाः ॥ १९ ॥ तेष्वेवोपविशित्वा च सगरेण
च वह्निना ॥ धूमेन च निरुद्धंति प्रापकर्मरता व्रतान् ॥ २० ॥ योऽतिथीन्समयप्राप्तान् दिधक्षुरिव च क्षुपा ॥ पापेनेहा लोकयेच्च स्वयंगृहपतिर्द्विजः ॥ २१ ॥ तस्या
पिपापदृष्टेर्हि निरयेयमकिंकराः ॥ अक्षिणीव प्रतुंडा ये कंकाः काकवटादयः ॥ २२ ॥ गृध्राः क्रूरतराश्चापि प्रसह्योत्पाटयंति हि ॥ यथा दद्याभिमतिर्याति अहंकृ
त्यातिगर्वितः ॥ २३ ॥ तिर्यक्प्रेक्षण एवाऽत्राऽभिविशंकी नराधमः ॥ चितयाऽर्थस्य सर्वत्रायति व्ययस्वरूपया ॥ २४ ॥ शुष्यद्वयवक्रश्च निर्वृतिनैव गच्छति ॥
ग्रहवद्रक्षते चार्थसंप्रेतो यमकिंकरैः ॥ २५ ॥ सूचीमुखे च नरके पात्यते निजकर्मणा ॥ वित्तग्रहं च पुरुषं वायका इव याम्यकाः ॥ २६ ॥ किंकराः सर्वतो गेषु सूत्रैः प
रिव यंति हि ॥ एते बहुविधा वित्तनरकाः पापकर्मणाम् ॥ २७ ॥ नराणां शतशः संति यातनास्थानभूमयः ॥ सहस्रशोऽपि देवर्षे उक्तानुक्तास्तथापि हि ॥ २८ ॥
विशंति नरकानेतान्यातना बहुलान् मुने ॥ तथा धर्मपराश्चापि लोकान्यांति सुखोद्गतान् ॥ २९ ॥

उपविशित्वा स्थापयित्वा ॥ सगरेण सविषेण ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ आदद्याभिमतिर्धनगर्वितः ॥ अहंकृत्यातिगर्वितः ॥ २३ ॥ तिर्यक्प्रेक्षणं यस्य अभिविशंकी गुर्वादिरपि धनं चोरयिष्यतीति विशंक
मानः ॥ अर्थस्य धनस्यायतिः प्राप्तिर्व्ययश्च तत्स्वरूपया ताद्विषयया ॥ २४ ॥ शुष्यमाणं हृदयं वक्रं च यस्य ग्रहवद्ब्रह्मपि शाचवदर्थरक्षतेयः ॥ २५ ॥ वित्तग्रहं वित्तक्षकं ब्रह्मराक्षसं तं पुरुषं याम्यकायम
संबन्धिनः किंकरावायका इव परिवयंति सूत्रप्रोतान् कुर्वंति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

तत्रयद्यपि उत्तमलोकप्रापकोपि धर्मो बहुधागीतः कथितस्तथापि सर्वधर्मेषु श्रीभगवती चरणसपर्याधर्म एव मुख्य इत्याह स्वधर्म इति ॥ यथा तव बहुधागीतोऽष्टमस्कंधे प्रथमाध्याये जंबवादिनीधरेश्वरी मीना
 ह्यरुणामाहात्म्यप्रसंगेन च ध्यानपूजादिलक्षणः कथितः स एव देवीपूजनरूपो देव्याराधनलक्षणो मुख्यो धर्म इत्यर्थः ॥ तत्र देवीपूजनरूपेण न स्थूलमूर्तेर्ग्रहणम् ॥ देव्याराधनलक्षण इत्यनेन विराट्स्वरू
 पभगवत्या देवीपदेन ग्रहणमिति विवेकः ॥ ३० ॥ कुतः स्वधर्मो मुख्य इति चेत् तत्राह येनेति ॥ नरकं नैव भजेत् ॥ किंच सा देवीति ॥ एकैकगुणोपाधिब्रह्मविष्णुरुद्रापेक्षया साम्यावस्थमाथोपाधिकब्रह्मरूपि
 ण्यभगवत्याः स्वतंत्रत्वात् सर्वोत्कृष्टत्वाच्चैव देवीभवपाथो धैर्भवसमुद्रादुद्धर्त्रीति तत्पूजनरूपो धर्म एव मुख्य इत्यर्थः ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रास्तु तत्प्रेरिता एव फलं प्रयच्छन्ति न स्वातंत्र्येण ॥ तस्मात्सैव देवीपूज्येति
 भावः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुतमानुषेभिः ॥ यं कामयेत तं मुमुक्षुणो मितं ब्रह्मणं तमृषितं सुमेधामिति ॥ ३१ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥
 स्वधर्मो बहुधागीतो यथा तव महामुने ॥ देवीपूजनरूपो हि देव्याराधनलक्षणः ॥ ३० ॥ येनाऽनुष्ठितमात्रेण नरो नरकं व्रजेत् ॥ सा देवी भवपाथो धैरुद्धर्त्री
 पूजितानृणाम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेऽष्टमस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥ नारद उवाच ॥ धर्मश्च कीदृशस्तात देव्याराधनल
 क्षणः ॥ कथमाराधिता देवी सा ददाति परंपदम् ॥ १ ॥ आराधनविधिः को वा कथमाराधिता कदा ॥ केन सा दुर्गनरकादुर्गात्राण प्रदा भवेत् ॥ २ ॥ श्रीनारा
 यण उवाच ॥ देवर्षे शृणु चित्तैकाग्र्येण मे विदुषां वर ॥ यथा प्रसीदते देवी धर्मा राधनतः स्वयम् ॥ ३ ॥ स्वधर्मो यादृशः प्रोक्तस्तं च मे शृणु नारद ॥ अनादा विहसं
 सारं देवी संपूजिता स्वयम् ॥ ४ ॥ परिपालयते घोरसंकटादिपुसामुने ॥ सा देवी पूज्यते लोकैर्यथा वत्तद्विधिं शृणु ॥ ५ ॥ प्रतिपत्तिथिमासाद्य देवीमाज्येन पूज
 येत् ॥ घृतं दद्याद्ब्राह्मणाय रोगहीनो भवेत्सदा ॥ ६ ॥ द्वितीयायां शर्करया पूजयेज्जगदंबिकाम् ॥ शर्करां प्रददेद्विप्रे दीर्घायुर्जायते नरः ॥ ७ ॥ तृतीयादिवसे
 देव्यै दुग्धं पूजनकर्मणि ॥ क्षीरं दत्त्वा द्विजाग्र्याय सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ ८ ॥ चतुर्थ्या पूजने पूपा देया देव्यै द्विजाय च ॥ अपूप एव दातव्या न विघ्नैरभिभूयते
 ॥ ९ ॥ पंचम्यां कदलीजातं फलं देव्यै निवेदयेत् ॥ तदेव ब्राह्मणे देयं मेधावान्पुरुषो भवेत् ॥ १० ॥ षष्ठीतिथौ मधुप्रोक्तं देवीपूजनकर्मणि ॥ ब्राह्मणाय च दात
 व्यं मधुकांतिर्यतो भवेत् ॥ ११ ॥ सप्तम्यां गुडनैवेद्यं देव्यै दत्त्वा द्विजाय च ॥ गुडं दत्त्वा शोकहीनो जायते द्विजसत्तम ॥ १२ ॥

॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥ एकोनसप्ततिस्तु कैर्देव्याराधनमुच्यते ॥ नानाविधोपचारैश्च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ १ ॥ प्रथमतो नारदेन वेदशास्त्रप्रतिपाद्यं जगत्सत्त्वं पृष्ठं तत्र नारायणेन मायाशक्तिशबलब्रह्मात्म
 कं श्रीभगवतीरूपमेव सर्ववेदसर्वशास्त्रसारभूतं जगत्सत्त्वं प्रतिपाद्यतस्य ध्यानोपयोगिस्वरूपं विराडात्मकं प्रतिपादितम् ॥ तदनंतरं च तस्या देव्याराधनमेव सर्वधर्मेषु वरिष्ठो धर्मः स च भोगमोक्षदायक इत्युक्त
 म् ॥ तच्छ्रुत्वा तदाराधनविधेर्विशेषतो जिज्ञासु नारदः पृच्छति ॥ धर्मश्चेति ॥ १ ॥ कथमाराधितेति स्थानप्रश्नाभिप्रायेणोच्यते ॥ कदेति कालप्रश्नः ॥ केनेति स्तोत्रप्रश्नः ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणिमात्रस्य
 नान्यः स्वधर्मः किंतु श्रीदेव्याराधनलक्षण एव ॥ अतएव वर्णत्रयस्य श्रीगायत्र्युपासनमेवानित्यत्वेन विहितम् ॥ नान्यदेवतोपासनं तथेत्यभिप्रायेणाह स्वधर्मो यादृश इति ॥ ४ ॥ संकटादिपुंसं सारसंकटा
 दिपु ॥ ५ ॥ तत्र पंचदशतिथिपूजनमाह आज्येन आज्यनैवेद्येन ॥ तच्चाज्यं गोघृतम् ॥ गोघृतेन च पूजयेदित्यरुणाचलमाहात्म्ये कथनात् ॥ तत्र षोडशोपचारेषु मुख्योपचारस्तु नैवेद्य एव ॥ तस्य ग्रहणे
 न षोडशोपचारा अप्याक्षिप्तो वेदितव्याः ॥ ब्राह्मणाय घृतदानं सदा क्षिणं कार्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मधुकांतिः सुंदरकांतिः ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अमावस्यायांतुपरिशेषात्पूर्णिमानैवेद्यएवग्राह्यः ॥ हवनमिति ॥ नित्यहोमोयः पूजापटले उक्तः स इत्यर्थः ॥ २१ ॥ वारपूजनमाह रवि
 वारे इति ॥ अत्रवारतिथिकरणयोगादीनां पूजात्वेकैव नैवेद्या एवतु पृथग्देयाः ॥ २२ ॥ गुरुवासरे शर्करा रक्ता देयाः सैव सिता शर्करा शुक्रवारे ॥ २३ ॥ एतेषां द्रव्याणामपि नित्यहोमः कर्तव्यः ॥ २४ ॥
 किलाटकं दुग्धमलयातिभाषया ॥ दधिकूर्ची लोके दधिमलयातिप्रसिद्धा ॥ केचित्तु शर्करायुक्तं मथितं दधि दधिकूर्ची शब्देनोच्यते इत्याहुः ॥ तथा च कोशः ॥ कूर्चिका क्षीरविकृतिः स्याद्रसाला तु मार्जितेति ॥
 नारिकेलमथाष्टम्यां देव्यै नैवेद्यमर्पयेत् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं तापहीनो भवेन्नरः ॥ १३ ॥ नवम्यां लाजमंवायै चार्पयित्वा द्विजाय च ॥ दत्त्वा सुखाधिको भू
 यादिह लोके परत्र च ॥ १४ ॥ दशम्यामर्पयित्वा तु देव्यै कृष्णतिलान्मुने ॥ ब्राह्मणाय प्रदत्त्वा तु यमलोकाद्भयं नहि ॥ १५ ॥ एकादश्यां दधितथा देव्यै चार्प
 यते तु यः ॥ ददाति ब्राह्मणायैतदेवी प्रियतमो भवेत् ॥ १६ ॥ द्वादश्यां पृथुकान् देव्यै दत्त्वा चार्या यो ददेत् ॥ तानेव च मुनिश्रेष्ठसदेवी प्रियतां व्रजेत् ॥ १७ ॥
 त्रयोदश्यां च दुर्गायै चणकान् प्रददाति च ॥ तानेव दत्त्वा विप्राय प्रजासंततिमान् भवेत् ॥ १८ ॥ चतुर्दश्यां च देवपै देव्यै सक्तून् प्रयच्छति ॥ तानेव दद्याद्विप्राय शि
 वस्य दयितो भवेत् ॥ १९ ॥ पायसं पूर्णिमातिथ्यामर्पणायै प्रयच्छति ॥ ददाति च द्विजाग्र्याय पितृनुद्धरतेऽखिलान् ॥ २० ॥ तत्तिथौ हवनं प्रोक्तं देवीप्रतिथै
 महामुने ॥ तत्तिथ्युक्तवस्तूनामशेषा रिष्टनाशनम् ॥ २१ ॥ रविवारे पायसं च नैवेद्यं परिकीर्तितम् ॥ सोमवारे पयः प्रोक्तं भौमे च कदलीफलम् ॥ २२ ॥ बु
 धवारे च संप्रोक्तं नवनीतं नवं द्विज ॥ गुरुवारे शर्करां च सितां भार्गववासरे ॥ २३ ॥ शनिवारे घृतं गव्यं नैवेद्यं परिकीर्तितम् ॥ सप्तविंशतिनक्षत्रनैवेद्यं श्रूयतां मुने
 ॥ २४ ॥ घृतं तिलं शर्करां च दधि दुग्धं किलाटकम् ॥ दधिकूर्ची मोदकं च फेणिकां घृतमंडकम् ॥ २५ ॥ कंसारं वटपत्रं च घृतपूरमतः परम् ॥ वटकं कोकरसकं पू
 रणं मधुसूरणम् ॥ २६ ॥ गुडं पृथुकद्राक्षे च खर्जूरं चैव चारकम् ॥ अपूपं नवनीतं च मुद्गं मोदक एव च ॥ २७ ॥ मातुलिंगमिति प्रोक्तं भनैवेद्यं च नारद ॥ विष्कं भादि
 पुयोगेषु प्रवक्ष्यामि निवेदनम् ॥ २८ ॥ पदार्थानां कृतेष्वेषु प्रीणातिजगदंबिका ॥ गुडं मधु घृतं दुग्धं दधितं कंठपूपकम् ॥ २९ ॥ नवनीतं कर्कटी च कूष्माण्डं चापि
 मोदकम् ॥ पनसं कदलं जंबुफलमात्रफलं तिलम् ॥ ३० ॥ नारंगं दाडिमं चैव वदरीफलमेव च ॥ धात्रीफलं पायसं च पृथुकं चणकं तथा ॥ ३१ ॥ नारिकेलं जंभफ
 लं कसेरुं मूरणं तथा ॥ एतानि क्रमशो विप्रनैवेद्यानि शुभानि च ॥ ३२ ॥ विष्कं भादिपुयोगेषु निर्णीतानि मनीषिभिः ॥ अथ नैवेद्यमाख्यास्ये करणानां पृथङ्मुने ॥ ३३

फेणिकामहाराष्ट्रभाषायां तारफेणीति प्रसिद्धा ॥ घृतमंडकं शर्करा पारा इति प्रसिद्धम् ॥ २५ ॥ कंसारमिति गोधूमपिष्टगुडनिर्मितं गुर्जरभाषायां प्रसिद्धम् महाराष्ट्रभाषायां सांजा इति ॥ वटपत्रं पाण्डु
 ति प्रसिद्धम् ॥ घृतपूरं धीवर इति प्रसिद्धम् ॥ वटकं प्रसिद्धम् ॥ कोकरसकम् ॥ कोकश्वके वृक्षे ज्येष्ठ्यां खर्जूरी दुग्धमदुर्दरे इति मेदिनी कोशात् खर्जूरस इत्यर्थः ॥ पूरणं चणकं पिष्टगुडनिर्मितं महाराष्ट्रभाषायां प्र
 सिद्धम् ॥ मधुमाक्षिकम् ॥ सूरणं प्रसिद्धम् ॥ तच्च घृतपकं शर्करामिश्रितं ग्राह्यम् ॥ अन्यत्सर्वं प्रसिद्धम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ भनैवेद्यं नक्षत्रनैवेद्यमित्यर्थः ॥ २८ ॥ कृतेषु दत्तेष्वित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ जंभफलम् ॥ जंभोदैत्यविशेषे स्यादंतर्जवीरभक्ष्योरिति मेदिनी कोशाज्जंभफलशब्देन जंवीरफलम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

कंसारादयः पूर्वमुक्ता एव ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मधुकवृक्षमिति ॥ मधुकवृक्षे वक्ष्यमाणतत्तन्मासनाभिर्मगलावैष्णवीमायेत्यादिभिः श्रीदेवीमवाहपूजयेदित्यर्थः ॥ मधुकवृक्षो मधुद्रुमः भाषायां महुवा इति प्रसिद्धः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मासभेदेन नैवेद्यभेदमाह वैशाखमास इति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मार्गे मार्गशीर्षे ॥ फेणीपूर्वांका ॥ दधिकूर्चिकापूर्वांका ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ द्वादशमासेषु भगवत्या द्वादशनामान्याह मंगलेति ॥ मत्तंगीमातंगी ॥ ४३ ॥ नामपदैरिति ॥ एकैकमासेक्रमेणैकैकनाम्ना ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रजाया विश्वस्योत्पत्तिर्यस्याः सकाशात्सा प्रजोत्पत्तिः ॥ ४७ ॥ मार्तण्डसहचारिणी सूर्यमंडलकंसारमंडलकफेणीमोदकंवटपत्रकम् ॥ लङ्कंघृतपूरंचतिलंदधिघृतं मधु ॥ ४८ ॥ करणानामिदं प्रोक्तं देवीनैवेद्यमादरात् ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि देवीप्रति करं परम् ॥ ४९ ॥ विधानं नारदमुने शृणु तत्सर्वमाहृतः ॥ चैत्रशुद्धतृतीयायां नरो मधुकवृक्षकम् ॥ ५० ॥ पूजयेत्पंचस्वाद्यंच नैवेद्यमुपकल्पयेत् ॥ एवं द्वादशमासेषु तृतीयातिथिषु क्रमात् ॥ ५१ ॥ शुक्लपक्षे विधानेन नैवेद्यमभिदध्महे ॥ वैशाखमासे नैवेद्यं गुडयुक्तं च नारद ॥ ५२ ॥ ज्येष्ठमासे मधुप्रोक्तं देवीप्रतियर्थमेव तु ॥ आपाठेन वनीतं च मधुकस्य निवेदनम् ॥ ५३ ॥ श्रावणे दधिनैवेद्यं भाद्रमासे च शर्करा ॥ आश्विने पायसं प्रोक्तं कात्तिके पय उत्तमम् ॥ ५४ ॥ मार्गे फेण्युत्तमा प्रोक्ता पौषे च दधिकूर्चिका ॥ माघे मासि च नैवेद्यं घृतं गव्यं समाहरेत् ॥ ५५ ॥ नारिकेलं च नैवेद्यं फाल्गुने परिकीर्तितम् ॥ एवं द्वादश नैवेद्यैर्मासे चक्रमतोऽर्चयेत् ॥ ५६ ॥ मंगलवैष्णवीमाया कालरात्रिर्दुरत्यया ॥ महामाया मत्तंगी च काली कमलवासिनी ॥ ५७ ॥ शिवासहस्रचरणा सर्वमंगलरूपिणी ॥ एभिर्नामपदैर्देवीं मधुके परिपूजयेत् ॥ ५८ ॥ ततः स्तुवीत देवेशीं मधुकस्थामहेश्वरीम् ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं व्रतपूर्णत्वसिद्धये ॥ ५९ ॥ नमः पुष्करनेत्रायै जगद्भाय्यै नमोस्तुते ॥ माहेश्वर्यै महादेव्यै महामंगलमूर्तये ॥ ६० ॥ परमापापहन्त्री च परमार्गप्रदायिनी ॥ परमेश्वरी प्रजोत्पत्तिः परब्रह्मस्वरूपिणी ॥ ६१ ॥ मददात्री मदनोन्मत्ता मानगम्या महोन्नता ॥ मनस्विनी मुनिध्येयामार्तण्डसहचारिणी ॥ ६२ ॥ जयलोके श्वरि प्राज्ञे प्रलयांबुदसन्निभे ॥ महामोहविनाशार्थं पूजिताऽसि सुराऽसुरैः ॥ ६३ ॥ यमलोकाभावकर्त्री यमपूज्याय माग्रजा ॥ यमनिग्रहहृपाचयजनी येन मोनमः ॥ ६४ ॥ समस्वभावा सर्वेशी सर्वसंगविवर्जिता ॥ संगनाशकरी काम्यरूपा कारुण्यविग्रहा ॥ ६५ ॥ कंकालकूरा कामाक्षी मीनाक्षी मर्मभेदिनी ॥ माधुर्यरूपशीला च मधुरस्वरपूजिता ॥ ६६ ॥ महामंत्रवती मंत्रगम्या मंत्रप्रियंकरी ॥ मनुष्यमानसगमामन्मथारिप्रियंकरी ॥ ६७ ॥ अश्वत्थवटनिवाघ्रकपित्थवदरी गते ॥ पनसार्ककरी रादिक्षीरवृक्षस्वरूपिणि ॥ ६८ ॥ दुग्धवल्ली निवासा हृदयनीये दयाधिके ॥ दाक्षिण्यकरुणारूपे जयसर्वज्ञवल्लभे ॥ ६९ ॥

वर्तिनी ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मधुरस्वरः प्रणवस्तेन पूजिता ॥ ५२ ॥ महामंत्रो मायाबीजादिरूपस्तद्वती वाच्यवाचकतासंबंधेन ॥ मंत्रेणैव गम्या प्राप्या मंत्रजपेन प्रसन्नैव प्राप्यते यतः ॥ मंत्रैकांतविचारो निदिध्यासनरूपः स प्रियंकरीयस्याः ॥ एतादृशी सर्वैकृष्टाऽपि पामरमनुष्यमानसेन गम्यते प्राप्यते सामनुष्यमानसगमा एतादृश्यतिकरुणावतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ अश्वत्थेत्यादिना मधुकवृक्षपूजावत् अश्वत्थादिवृक्षेष्वपि पूजनमस्तीति सूचितम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ वेदसंपन्नो भवेदित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तद्वच्चैव वत् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ एवं मधूकपूजां संसारहारिणीमुक्त्वा धारेश्वरीमीनाक्ष्यरु
णाजंवादिनीमधूकेश्वरीपंचकवदन्यदपि प्रकृतेः पंचकं वक्ष्यमाणं शृण्वित्याह अथान्यदिति ॥ परं त्वेतावान्विशेषः ॥ प्रथमं पंचकं स्वतंत्रमूलदेवीत एवोत्पन्नम् ॥ द्वितीयं पंचकं तु विष्णुशरीरस्थितायाः
श्रीभगवत्याः शक्तिस्तस्याः सकाशादुत्पन्नमिति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अत्राष्टमस्कंधारं भेमन्वादिभिः कथं पूज्यते इत्येकः प्रश्नः कृतः ॥ केषु स्थानेषु केन रूपेण पूज्यते इति द्वितीयः प्रश्नः ॥ सदाचारविषयक

एवं स्तवेन देवेशीं पूजनांतेस्तु वीतिताम् ॥ व्रतस्य सकलं पुण्यं लभते सर्वदा नरः ॥ ६६ ॥ नित्यं यः पठते स्तोत्रं देवी प्रीतिकरं नरः ॥ आधिव्याधिभयं नास्ति रपु
भीतिर्न तस्य हि ॥ ६७ ॥ अर्थार्थी चार्थमाप्नोति धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ कामानवाप्नुयात् कामी मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ ब्राह्मणो वेदसंपन्नो विज
यी क्षत्रियो भवेत् ॥ वैश्यश्च धनधान्याढ्यो भवेच्छूद्रः सुखाधिकः ॥ ६९ ॥ स्तोत्रमेतच्छ्राद्धकाले यः पठेत्प्रयतो नरः ॥ पितृणामक्षयात्पुत्रिर्जायते कल्पवर्ति
नी ॥ ६० ॥ एवमाराधनं देव्याः समुक्तं सुरपूजितम् ॥ यः करोति नरो भक्त्या स देवीलोकभाग भवेत् ॥ ६१ ॥ देवीपूजनतो विप्रसर्वे कामा भवंति हि ॥ सर्वपाप
हतिः शुद्धामतिरिति प्रजायते ॥ ६२ ॥ यत्र तत्र भवेत्पूज्यो मान्यो मानधनेषु च ॥ जायते जगदवायाः प्रसादेन विरंचिज ॥ ६३ ॥ नरकाणां न तस्याऽस्ति भयं स्व
प्नेऽपि कुत्रचित् ॥ महामाया प्रसादेन पुत्रपौत्रादिवर्धनः ॥ ६४ ॥ देवीभक्तो भवत्येव नाऽत्र कार्या विचारणा ॥ इत्येवं ते समाख्यातं नरकोद्धारलक्षणम् ॥ ६५ ॥
पूजनं हि महादेव्याः सर्वमंगलकारकम् ॥ मधूकपूजनं तद्वन्मासानां क्रमतो मुने ॥ ६६ ॥ सर्वसमाचरेद्यस्तु पूजनं मधुकाह्वयम् ॥ न तस्य रोगवाधादिभयमुद्भ
वतेऽनघ ॥ ६७ ॥ अथाऽन्यदपि वक्ष्यामि प्रकृतेः पंचकं परम् ॥ नाम्ना रूपेण चोत्पत्त्या जगदानंददायकम् ॥ ६८ ॥ साख्यानां च समाहात्म्यं प्रकृतेः पंचकं मुने ॥
कुतूहलकरं चैव शृणु मुक्तिविधायकम् ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां समाराधनविधानेऽष्टमस्कंधे देवी
पूजननिरूपणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ स्कंधश्चायं समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नंदाग्निवसुभिः (८३९) पयैर्द्रौपायनमुखच्युतैः ॥ देवीभागवतस्याऽस्याष्टमः स्कंध उदीरितः ॥ १ ॥

स्तुतीयः ॥ विराट्स्वरूपस्य यथावद्गर्जनं कुर्वित्तिचतुर्थः प्रश्नः ॥ तत्र व्यासेन नारदनारायणयोः संवादमिवेण चतुर्थप्रश्नस्योत्तरं दत्तम् ॥ द्वितीयप्रश्नस्यापि तत्संवादमिवेण किंचिदुत्तरं दत्तम् ॥ नवमस्कं
धेन तु सर्वमुत्तरं दास्यति ॥ दशमस्कंधेन तु प्रथमप्रश्नस्योत्तरं दास्यतीति बोध्यम् ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नोरंगनाथात्मजः सुधीः ॥ श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो नीलकण्ठो भिधानतः ॥ १ ॥ देवीभागवतस्याऽस्याव्या
ख्या नरहितस्य च ॥ व्याख्यायः कृतवान् सम्यक्तिलकाख्यां महत्तराम् ॥ २ ॥ अष्टमस्कंध एतस्याः समाप्तो भूच्छुभार्थदः ॥ प्रीयतां ते न मे नंतकोटिब्रह्मांडनायिका ॥ ३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेऽष्टमस्कं
धे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

॥ इति श्रीमद्देवीभागवते अष्टमस्कंधः समाप्तः ॥